

**Forslag
til**

**Lov om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov
om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer
(Afgiftssaneringspakke m.v.)**

§ 1

I affalds- og råstofafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 21. april 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, nr. 1, indsættes efter ”eller slutafdekning”: ”og lettere forurenede jord, der anvendes til slutafdekning”.
2. I § 9, stk. 3, 2. pkt., ændres ”2 pct.” til: ”3,5 pct.”

§ 2

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulator (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 10. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.
2. I § 3, stk. 1 og 2, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.
3. I § 3, stk. 3, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
4. I § 4, § 6, stk. 1, og § 12, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
5. I § 4, § 11, stk. 2, og § 20, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
6. I § 6, stk. 2, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.
7. I § 7, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
8. I § 9, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.
9. I § 9, stk. 1, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.

10. I § 11, stk. 3, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.
11. I § 15 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.
12. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.
13. I § 18, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.
14. I § 30 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.
15. I § 32, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.
16. I § 34, stk. 2, ændres »i registrerede virksomheder« til: »af oplagshavere«.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 26. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 2 og i overskriften før § 9 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.
2. I § 2, stk. 1, og § 9, stk. 1, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.
3. I § 2, stk. 2, § 4, 1. pkt., og § 9, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
4. I §§ 3 og 10, § 17, stk. 1, 1. pkt., § 18, 1. pkt., og § 27, stk. 4, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
5. I §§ 3 og 10, § 27, stk. 7, og § 42, stk. 2, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
6. I § 4, 2. pkt., ændres »den registrerede virksomhed« til: »oplagshaveren«.
7. I § 12, stk. 1, og 17, stk. 3, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
8. I § 12, stk. 2, 1. pkt., § 13, stk. 1, nr. 1, § 23, stk. 1, 1. pkt., og § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
9. I § 13, stk. 1, nr. 3, ændres »i den registrerede virksomhed« til: »hos oplagshaveren«.
10. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »registrerede virksomhed« til: »oplagshaver«.
11. I § 15, stk. 2, 3. pkt., ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.
12. I § 17, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

13. I § 21 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

14. I § 24, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

15. I § 24, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.

16. I § 40, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »hvis registrering«: »som oplagshaver«.

§ 4

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a, stk. 5, 1. pkt., og § 14, stk. 7, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

2. I § 3 d, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

3. I § 3 d, stk. 3, 1. pkt., og § 15 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.

4. I § 3 d, stk. 4, 1. pkt., ændres »en virksomhed« til: »registrerede varemottagere«.

5. I § 4, stk. 1, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

6. I § 4, stk. 2, indsættes efter »registrere«: »som oplagshaver«.

7. I § 4, stk. 4, § 5, stk. 2 og 3, § 8, stk. 1 og 3, og § 9, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

8. I § 4, stk. 5, ændres »Virksomheder« til: »Oplagshavere«.

9. I § 6, stk. 1, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

10. I § 7, stk. 1, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

11. I § 8, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

12. I § 12 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

13. Efter § 12 indsættes:

»§ 13. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.«

14. I § 17, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1 og stk. 3,« til: »§ 8, stk. 1 og 3, § 13, 1. pkt.,«.

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 9, ophæves.

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 9 og 10.

2. I overskriften før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

3. I § 3, stk. 1, § 6, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 7, stk. 1 og 3, og § 8, stk. 2, indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.

4. I § 3, stk. 2 og 4, og stk. 5, 1. pkt., § 4, stk. 1, og § 26, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

5. I § 3, stk. 7, og § 4, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheder« til: »de registrerede oplagshavere«.

6. I § 5, stk. 1, § 13, stk. 1, 1. pkt., og § 14, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Registrerede oplagshavere«.

7. I § 5, stk. 1, § 12, stk. 2, § 13, stk. 3, nr. 1, og § 23, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »registrerede oplagshavere«.

8. I § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, nr. 1, § 10, stk. 1, 1. pkt., og § 20, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »registreret oplagshaver«.

9. § 8, stk. 1, nr. 9, ophæves.

10. § 8, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

11. I § 8, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »og afgiftsnedsættelse efter stk. 2«.

12. I § 9, stk. 2, og § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

13. I § 9, stk. 2, og § 20, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

14. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af afgift for afgiftsberigtigede varer, der anvendes til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene meddeles til virksomheder, der er registreret for erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is.«

Stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

15. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

16. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »registrere«: »som registreret varemottager«.
17. I § 10 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.
18. I § 10 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
19. I § 19 b, stk. 1, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.
20. I § 20 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af afgift for afgiftsberigtigede varer, der anvendes til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene meddeles til virksomheder, der er registreret for erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.
21. I § 20 stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.
22. I § 22, stk. 1, 1. pkt., udgår »2105«.
23. Efter § 32 indsættes før overskriften før § 33:
»§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 6

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1236 af 4. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 2:
»Stk. 2. Emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder ikke for emballager, der har fået dispensation fra at være omfattet af pant- og retursystemet.»
2. § 2, stk. 7 og 8, ophæves.
3. I overskriften til kapitel II ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.
4. I § 3, stk. 1-3, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.
5. I § 3 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Den, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.
6. I § 3, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »Registrering«: »som oplagshaver«.
7. I § 3, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

- 8.** I § 3 a, § 4, stk. 1, § 9, stk. 3, 1. pkt., § 10, 1. pkt., og § 15, stk. 4, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
- 9.** I § 3 a, § 9, stk. 2, 1. pkt., og § 15, stk. 7, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
- 10.** To steder i § 3 b, stk. 1, og i stk. 2, og § 5, stk. 1, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
- 11.** I § 3 b, stk. 2, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.
- 12.** I § 6, stk. 4, ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.
- 13.** I § 6, stk. 4, indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.
- 14.** I § 6 indsættes som stk. 8:
»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
- 15.** I § 7 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »registrere«: »som registreret varemottager«.
- 16.** I § 7 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.
- 17.** I § 7 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
- 18.** § 9, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., ophæves.
- 19.** I § 13 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.
- 20.** I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 1 eller 5« til: »§ 3, stk. 1 eller 6«.
- 21.** I § 22 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.
- 22.** Bilag 1 ophæves.
- 23.** Bilag 2 ophæves.

§ 7

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1290 af 5. november 2016, foretages følgende ændringer:

- 1.** I overskriften før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«
- 2.** I § 3, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 3, stk. 6, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
4. I § 4, stk. 1, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
5. I § 4, stk. 1, og § 17, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
6. I § 6, stk. 1, og § 11, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
7. I § 6, stk. 2, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.
8. I § 7, stk. 1, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
9. I § 9, stk. 1, 3. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.
10. I § 10, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.
11. I § 12 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.
12. I § 14, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.
13. I § 14, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
14. I § 29, stk. 2, ændres »i registrerede virksomheder« til: »af oplagshavere«.

§ 8

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 3 udgår »samt elektriske sikringer«.
2. § 3, stk. 4, ophæves.
3. I *overskriften* før § 11 udgår », kaffestatninger«.
4. § 11 a ophæves.
5. § 12, stk. 2, ophæves.
6. § 13 affattes således:
»§ 13. Der skal af snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 77 kr. og 91 øre pr. kg.
Stk. 2. Der skal af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 283 kr. og 20 øre pr. kg.«
7. I § 14 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

- 8.** I § 14 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
- 9.** I § 14 a, stk. 3 og 4, og § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
- 10.** I § 14 a, stk. 4, § 15, stk. 3, § 17, stk. 4, og § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
- 11.** I § 14 a, stk. 6, nr. 1, ændres »anden registreret virksomhed« til: »anden oplagshaver«.
- 12.** I § 14 a indsættes som stk. 8:
»Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«
- 13.** I § 15, stk. 2, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
- 14.** I § 16 a, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registrerede varemottagere«.
- 15.** I § 16 a, stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
- 16.** I § 24, stk. 1, 3. pkt., ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.
- 17.** I § 24, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.
- 18.** I § 24 indsættes som stk. 4:
»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 9

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 1, stk. 1, medregnes tilsatte varer (ingredienser) uanset den tilsatte vares placering inden i eller uden på is-massen.«
Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.
- 2.** I § 1, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
- 3.** I § 1, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »fritaget efter stk. 6« til: »fritaget efter stk. 7«, og »jf. dog stk. 4« ændres til: »jf. dog stk. 5«.

4. I § 1, stk. 4, der bliver stk. 5, og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.

5. § 1, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I andre tilfælde svares den i stk. 1 og 2 nævnte afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Registreringen er gældende for 5 år.«

6. I § 3, stk. 1, 1., 3. og 4. pkt., indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

7. I § 3, stk. 1, 2. pkt., § 5 a, stk. 1, 1. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 5« til: »§ 1, stk. 6«.

8. I § 3, stk. 2, indsættes efter »Registreringen«: »som oplagshaver«.

9. I § 3 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

10. I § 4, stk. 1, og § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«

11. I § 4, stk. 3, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

12. I § 4, stk. 4, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

13. I § 4, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.

14. I § 4, stk. 5, ændres »andre registrerede virksomheder« til: »andre oplagshavere«.

15. I § 5, stk. 1, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

16. I § 6 ændres »§ 1, stk. 4« til: »§ 1, stk. 5«.

17. I § 7, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere eller registrerede varemottagere«.

18. I § 10, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

§ 10

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

»Stk. 10. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

§ 11

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1357 af 18. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 2 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.
2. I § 2, stk. 1 og 2, og § 34, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.
3. I § 2, stk. 3, og § 12, stk. 4, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
4. I § 3, § 5, stk. 1, § 7, stk. 3, og § 13, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.
5. I § 3, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 12, stk. 2, og § 22, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.
6. I § 5, stk. 2, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.
7. I § 6, stk. 1, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
8. I § 10, stk. 2, ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.
9. I § 12, stk. 5, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.
10. I § 16 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.
11. I § 19, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.
12. I § 19, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
13. I § 26, stk. 2, indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.
14. I § 32 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.

§ 12

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 13. oktober 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og § 5 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

2. I § 9 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

§ 13

I lystfartøjsforsikringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 8. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *2. pkt.*, ophæves.

2. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved et lystfartøj forstås ethvert fartøj, som ejeren eller en juridisk person anvender, og som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag til offentlige formål.«

§ 14

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

2. I § 12 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 15

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 2. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 2 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

2. I § 2, *stk. 1* og 2, og § 31, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 2, *stk. 4*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

4. I § 3, § 5, *stk. 1*, og § 11, *1. pkt.*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I § 3, § 10, *stk. 2*, og § 19, *stk. 6*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 5, stk. 2, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.
7. I § 6, stk. 1, nr. 1, og § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.
8. I § 8, stk. 1, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.
9. I § 8, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.
10. I § 8 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
11. I § 10, stk. 3, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.
12. I § 14 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.
13. I § 17, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.
14. I § 17, stk. 2, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.
15. I § 29 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.
16. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 8, stk. 3« til: »§ 8, stk. 4«.

§ 16

I lov om afgift af skadesforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1482 af 6. december 2017, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Afgiftspligtige virksomheder efter stk. 1, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en herboende repræsentant.«

§ 17

I lov om afgifter af spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 7. april 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 udgår »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.«, og som 2. og 3. pkt. indsættes:
»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

2. I § 14 udgår »og 2« og »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.«, og som 2. og 3. pkt. indsættes:

»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

3. I § 15 udgår »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.«, og som 2. og 3. pkt. indsættes:

»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

4. § 21, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»For spil nævnt i §§ 6, 7 og 10-12 er afgiftsperioden kalendermåneden, og for spil nævnt i § 14 er afgiftsperioden kvartalet.«

5. I § 21, stk. 2, indsættes efter »med kalendermåneden«: »eller kvartalet«.

6. I § 26, stk. 3, ændres »en varegevinst« til: »andre gevinster«.

§ 18

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 9 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 7 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«

2. I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 19

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, lov nr. 295 af 11. april 2011, § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, § 13 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, § 4 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og senest ved § 4 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, 2., pkt., indsættes efter »fast ejendom«: »eller andel i en andelsboligforening«, og »§ 5, stk. 2, eller« udgår.

2. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

3. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »vurderingsloven« til: »ejendomsvurderingsloven«.

4. § 5, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 2-7.

5. I § 5, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »dog stk. 5« til: »dog stk. 3«.

6. I § 5, stk. 5, 5. pkt., der bliver stk. 3, 5. pkt., og stk. 7, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., ændres »30 dage« til: »60 dage«.

7. I § 5, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 2«.

8. § 5, stk. 8, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i denne paragraf er opfyldt.«

9. § 5 a, stk. 1, affattes således:

»For tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening udgør afgiften 1.640 kr. og 1,45 pct. af det pantsikrede beløb. Tinglysning af pant, bortset fra pant ifølge skadesløsbrev, er fritaget for afgiften på 1,45 pct. af det pantsikrede beløb, hvis det pantsikrede beløb ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening, jf. dog stk. 5.«

10. § 5 a, stk. 1, affattes således:

»For tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening udgør afgiften 1.640 kr. og 1,25 pct. af det pantsikrede beløb. Tinglysning af pant, bortset fra pant ifølge skadesløsbrev, er fritaget for afgiften på 1,25 pct. af det pantsikrede beløb, hvis det pantsikrede beløb ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening, jf. dog stk. 5.«

11. § 5 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

12. § 5 a, stk. 3, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.

13. § 5 a, stk. 4, 3. pkt., der bliver stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Hvis det nye pant foreligger i form af flere pantebreve, er afgiftsfritagelsen betinget af, at de nye pantebreve i mindst 1 år efter tinglysning har pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening som det gamle pantebrev, når ændringer i den pantsatte ejendom eller andel i en andelsboligforening sker ved pantepåtegning i forbindelse med udstykning opdeling.«

14. I § 5 a, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 6« til: »stk. 1 og 5«.

15. I § 5 a, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »samme ejendom«: »eller samme andel i en andelsboligforening«.

16. § 5 a, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ophæves.

17. I § 5 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1,« til: »stk. 1«.

18. § 5 a, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2. pkt., ophæves.

19. § 5 b affattes således:

»§ 5 b. Ved tinglysning af underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, og § 42 j, stk. 3, samt videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden panthaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, og § 42 j, stk. 7, udgør afgiften 1.640 kr. Ved forhøjelse af de i 1. pkt. nævnte underpantssætninger betales en afgift på 1.640 kr.«

20. I § 8, stk. 1, nr. 4, ændres »Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v.« til: »Rådighedsfratagelse efter § 54 i lov om ægtefælleskifte m.v.«

21. § 8, stk. 1, nr. 6, udgår »§ 1 a, stk. 1,«, »§ 42 j, stk. 3,«, »1 a, stk. 4,« og »§ 42 j, stk. 7,«.

22. I § 14, stk. 1, 3. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt.,« til: »stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt.,«.

23. I § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 5, stk. 5, 4. og 5. pkt.,« til: »§ 5, stk. 3, 5. pkt.,«.

24. I § 20, stk. 2, udgår »§ 5, stk. 2, 3. pkt., og«.

§ 20

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 7, 2. pkt., ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.

2. I § 10 a, stk. 7, 3. pkt., udgår »jf. dog 2. pkt.,«.

3. I § 10 a indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

§ 21

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår ”, herunder godkendt traktor”.

2. I § 1, stk. 2, indsættes efter ”godkendte blokvogne”: ”, godkendte traktorer”.

3. I § 5 udgår ”samt af godkendte traktorer, jf. § 1, stk. 1,”.

4. I § 5, I, udgår ”samt godkendte traktorer uanset brændstof”.

§ 22

Lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. august 2017, ophæves.

§ 23

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 6 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »77,08 kr.« til: »128,85 kr.«
2. I § 2, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »259.939 kr.« til: »434.511 kr.«, og »6,83 kr.« ændres til: »11,42 kr.«
3. To steder i § 2, *stk. 2, 3. pkt.*, og i 4. *pkt.*, ændres »udleverede« til: »fremstillede«.
4. I § 2, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »22,02 kr.« til: »36,81 kr.«, og »9.083« ændres til: »5.434«
5. I § 6 a, *stk. 7, 2. pkt.*, ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.
6. I § 6 a, *stk. 7, 3. pkt.*, udgår »jf. dog 2. pkt.,«.
7. I § 11 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:
»*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*.

§ 24

- Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. februar 2019, jf. dog *stk. 2*.
- Stk. 2.* Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 23, § 6, nr. 14, § 8, nr. 18, § 10, nr. 2, § 12, nr. 2, § 14, nr. 2, § 15, nr. 10, § 18, nr. 2, § 20, nr. 3, og § 23, nr. 7.
- Stk. 3.* § 1, § 5, nr. 1, 9-11, 13-15 og 20-22, § 6, nr. 13, 18 og 20, § 8, nr. 1-6 og 17, § 9, nr. 1, 3, 7, 13 og 16, § 10, §§ 12-14, § 15, nr. 9 og 16, § 16, § 18 og § 20, § 22 og § 23, nr. 5-7, har virkning fra og med den 1. april 2019.
- Stk. 4.* §§ 2-4, § 5, nr. 2-8, 12, 16-19, § 6, nr. 1-12, 15-17, 19 og 21-23, § 7, § 8, nr. 7-16, § 9, nr. 2, 4-6, 8-12, 14, 15, 17 og 18, § 11, § 15, nr. 1-8 og 11-15, § 19, nr. 1-9 og 11-24, har virkning fra og med den 1. juli 2019.
- Stk. 5.* §§ 17 og § 23, nr. 1-4, har virkning fra og med den 1. januar 2019.
- Stk. 6.* § 19, nr. 10, har virkning fra og med den 1. januar 2026.

§ 25

Stk. 1. Pantebreve tinglyst senest den 30. juni 2007, som er ekstraordinært indfriet i perioden fra og med den 1. juli 2018 til og med den 30. juni 2019, og som ikke er aflyst, kan benyttes til overførsel af afgift efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a. Der kan dog uanset tinglysningsafgiftslovens § 5 a

alene overføres afgift af den indfrieede restgæld. Det er en betingelse for at overføre afgift, at pantebrevet inden afgiftsoverførslen og senest den 30. juni 2019 er omdannet til et afgiftspantebrev på størrelse med den indfrieede restgæld.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke pantebreve tinglyst senest den 30. juni 2007, som er indfriet, eller som efter pantebrevets vilkår skulle have været indfriet senest den 30. juni 2019. Disse pantebreve kan ikke benyttes til at overføre afgift efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a.

Stk. 3. Ved omdannelsen af et pantebrev til afgiftspantebrev efter stk. 1 skal parterne ved erklæring oplyse pantebrevet med dato-løbenummer, datoen for pantebrevets ekstraordinære indfrielse samt restgælden på indfrielsestidspunktet, som udgør afgiftspantebrevets hovedstol. Desuden skal parterne erklære, at pantebrevet er omfattet af denne lovs § 25.

Stk. 4. Tinglysning af omdannelsen efter stk. 3 er afgiftsfri.

Stk. 5. Fastlæggelsen af, hvorvidt et pantebrev er indfriet ekstraordinært eller ordinært efter stk. 1 og 2, sker efter de pantebrevsvilkår, der foreligger tinglyst den 1. august 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

1.1.1. Afskaffelse af afgifter

1.1.2. Lempelse af afgifter

1.1.3. Forenkling af afgifter

1.1.4. Administrative bestemmelser

1.1.5. Sanering af tinglysningsafgiftsloven

1.1.6. Øvrige initiativer

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afskaffelse af afgifter

2.1.1. Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Lovforslaget

2.1.2. Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil

2.1.2.1. Gældende ret

2.1.2.2. Lovforslaget

2.1.3. Afskaffelse af afgiften på antibiotika og vækstfremmere

2.1.3.1. Gældende ret

2.1.3.2. Lovforslaget

2.1.4. Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg

2.1.4.1. Gældende ret

2.1.4.2. Lovforslaget

2.1.5. Afskaffelse af afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning

2.1.5.1. Gældende ret

2.1.5.2. Lovforslaget

2.1.6. Afgiftsfritagelse for snus, der indtages oralt

2.1.6.1. Gældende ret

2.1.6.2. Lovforslaget

2.1.7. Afskaffelse af vaffelbestemmelsen

2.1.7.1. Gældende ret

2.1.7.2. Lovforslaget

2.2. Lempelse af afgifter

2.2.1. Lempelse af affaldsafgift på lettere forurenede jord

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Lovforslaget

2.2.2. Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.2. Lovforslaget

2.2.3. Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen

2.2.3.1. Gældende ret

2.2.3.2. Lovforslaget

2.3. Forenkling af afgiftsregler

2.3.1. Præcisering af bestemmelse vedrørende fiskale repræsentanter i skadeforsikringsafgiftsloven

- 2.3.1.1. *Gældende ret*
- 2.3.1.2. *Lovforslaget*
- 2.3.2. *Præcisering af lystfartøjsbegrebet i lystfartøjsforsikringsafgiftsloven*
- 2.3.2.1. *Gældende ret*
- 2.3.2.2. *Lovforslaget*
- 2.3.3. *Ensretning af regler for registrering i en række afgiftslove*
- 2.3.3.1. *Gældende ret*
- 2.3.3.2. *Lovforslaget*
- 2.3.4. *Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove*
- 2.3.4.1. *Gældende ret*
- 2.3.4.2. *Lovforslaget*
- 2.3.5. *Forenkling af afgift på is med tilsatte varer*
- 2.3.5.1. *Gældende ret*
- 2.3.5.2. *Lovforslaget*
- 2.3.6. *Indførelse af kvartalsvis afregning af spilafgift for spil i offentlige forlystelser*
- 2.3.6.1. *Gældende ret*
- 2.3.6.2. *Lovforslaget*
- 2.3.7. *Tilretning af ølmoderationsordningen*
- 2.3.7.1. *Gældende ret*
- 2.3.7.2. *Lovforslaget*
- 2.3.8. *Ændring af regler for lageradskillelse i emballageafgiftsloven*
- 2.3.8.1. *Gældende ret*
- 2.3.8.2. *Lovforslaget*
- 2.3.9. *Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven*
- 2.3.9.1. *Gældende ret*
- 2.3.9.2. *Lovforslaget*
- 2.3.10. *Ophævelse af krav om bevilling for afgiftsgodtgørelse ved eksport*
- 2.3.10.1. *Gældende ret*
- 2.3.10.2. *Lovforslaget*
- 2.3.11. *Afskaffelse af krav om banderolering af cigaretpapir*
- 2.3.11.1. *Gældende ret*
- 2.3.11.2. *Lovforslaget*
- 2.3.12. *Afskaffelse af fradraget for afgift på chokoladeovertræk m.v.*
- 2.3.12.1. *Gældende ret*
- 2.3.12.2. *Lovforslaget*
- 2.4. *Administrative bestemmelser*
- 2.4.1. *Indførelse af digital forespørgselsadgang for bevillinger*
- 2.4.1.1. *Gældende ret*
- 2.4.1.2. *Lovforslaget*
- 2.5. *Sanering af tinglysningsafgiftsloven*
- 2.5.1. *Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger*
- 2.5.1.1. *Gældende ret*
- 2.5.1.2. *Lovforslaget*
- 2.5.2. *Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip*
- 2.5.2.1. *Gældende ret*
- 2.5.2.2. *Lovforslaget*
- 2.5.3. *Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger*

- 2.5.3.1. *Gældende ret*
- 2.5.3.2. *Lovforslaget*
- 2.5.4. *Udvidelse af frist for aflysning af pantebrev*
- 2.5.4.1. *Gældende ret*
- 2.5.4.2. *Lovforslaget*
- 3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 3.1.1. *Afskaffelse af afgifter*
- 3.1.1.1. *Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager*
- 3.1.1.2. *Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil*
- 3.1.1.3. *Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg*
- 3.1.2. *Lempelse af afgifter*
- 3.1.2.1. *Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)*
- 3.1.2.2. *Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen*
- 3.1.3. *Forenkling af afgiftsregler*
- 3.1.3.1. *Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove*
- 3.1.3.2. *Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven*
- 3.1.4. *Sanering af tinglysningsafgiftsloven*
- 3.1.4.1. *Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger*
- 3.1.4.2. *Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip*
- 3.1.4.2.1. *Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve*
- 3.1.4.2.2. *Altid anvendelse af hovedstolsprincippet*
- 3.1.4.3. *Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger*
- 3.1.5. *Øvrige forslag*
- 3.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 4.1.1. *Afskaffelse af afgifter*
- 4.1.1.1. *Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager*
- 4.1.1.2. *Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil*
- 4.1.1.3. *Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg*
- 4.1.2. *Lempelse af afgifter*
- 4.1.2.1. *Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)*
- 4.1.2.2. *Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen*
- 4.1.3. *Forenkling af afgiftsregler*
- 4.1.3.1. *Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove*
- 4.1.3.2. *Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven*
- 4.1.4. *Sanering af tinglysningsafgiftsloven*
- 4.1.4.1. *Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger*
- 4.1.4.2. *Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip*
- 4.1.4.3. *Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger*
- 4.1.5. *Øvrige forslag*
- 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. *Miljømæssige konsekvenser*
- 7. *Forholdet til EU-retten*

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 23. august 2018 indgået *Aftale om sanering af bøvlende og byrdefulde afgifter*. Lovforslaget har til formål at udmønte denne aftale.

Aftalen er en opfølgning på regeringens saneringsudvalg, som blev nedsat i 2016.

Saneringsudvalget fik blandt andet til opgave at belyse virksomheders administrative omkostninger forbundet med opkrævning af en lang række afgifter på baggrund af input fra erhvervsorganisationerne.

Blandt andet med udgangspunkt i saneringsrapporten indgik Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre den 12. november 2017 *Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer*, som omfattede en række initiativer, der skal forbedre rammevilkårene for danske virksomheder og styrke grundlaget for den fremtidige vækst. Aftaleparterne blev med erhvervs- og iværksætteraftalen enige om at fremlægge endnu en afgiftssaneringspakke, der blandt andet har til formål at gennemføre nogle af forslagene fra saneringsudvalgets rapport, som ikke blev gennemført med erhvervs- og iværksætteraftalen.

Med *Aftale om sanering af bøvlende og byrdefulde afgifter* er det aftalt at gennemføre en afgiftssaneringspakke med 30 nye initiativer. Initiativerne omfatter afskaffelse af en række afgifter, som er bøvlende og byrdefulde for erhvervslivet. Samtidig er det aftalt at gennemføre en række forenklinger og digitaliseringer i afgiftslovene, som vil gøre det lettere at drive virksomhed i Danmark. Derudover er det aftalt at rydde op i en række afgifter, som ikke længere er relevante.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at afskaffe emballageafgiften for pantbelagte emballager, og dermed udmønte et delelement af ovennævnte *Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer*, samt at gennemføre, dels et forslag stillet af Virksomhedsforum for enklere regler om at indføre kvartalsvis afregning af spilafgift for spil i offentlige forlystelser, dels en tilretning af ølmoderationsordningen. Sidstnævnte er en genfremsættelse. Ved lovforslag nr. 237, folketingsåret 2017-2018, blev det således foreslået at tilrette ølmoderationsordningen, men forslaget udgik, da der blev rejst nogle tekniske spørgsmål, som nu er afklaret med branchen.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er på baggrund af de indgåede aftaler at bidrage til en oprydning og forenkling af afgiftssystemet ved at afskaffe, lempe og forenkle en række afgifter, hvilket vil medføre byrdelettelser for erhvervslivet. Derudover foreslås en række ændringer, som ligeledes vil medføre administrative byrdelettelser for såvel erhvervslivet som Skatteforvaltningen.

1.1.1. Afskaffelse af afgifter

Emballageafgiften på pantbelagt emballage foreslås afskaffet. Det vil betyde, at virksomheder, der markedsfører pantbelagt emballage, vil kunne få fjernet de administrative byrder, som er forbundet med angivelse og indbetaling af afgiften.

Vægtafgiften på godkendte traktorer og påhængsvogne til godkendte traktorer foreslås ophævet. Beløbene, der opkræves fra vægtafgiften, er meget beskedne, men indbetalingen er forbundet med administrative byrder for erhvervslivet.

Afgiften på antibiotika og vækstfremmere foreslås ophævet. EU har forbudt brugen af stofferne til anvendelse i foderstoffer. De stoffer, der anvendes i dag, bruges udelukkende for at forebygge eller bekæmpe sygdom, og afgiftspålægges derfor ikke. Afgiften er således ikke længere aktuel at opretholde.

Afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg i lov om forskellige forbrugsafgifter foreslås afskaffet, idet den kun giver et beskedent provenu. Det vil give en økonomisk og administrativ lettelse for de afgiftspligtige virksomheder, da virksomhederne ikke længere vil skulle administrere og betale afgiften.

Afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning foreslås afskaffet. Det vil give en økonomisk og administrativ lettelse for de afgiftspligtige virksomheder, da virksomhederne ikke længere vil skulle administrere og betale afgiften.

Afgiften på snus foreslås ændret, så afgiften kun omfatter snus, der indtages nasalt, og som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer. Det skyldes, at det i dag ikke længere er tilladt at sælge snus, der indtages oralt i detailhandel. Afgiften er således ikke længere aktuel at opretholde.

Den såkaldte vaffelbestemmelse i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (herefter chokoladeafgiftsloven) foreslås afskaffet. Det vil betyde, at der kun betales chokoladeafgift af vafler, når vafler anses for at være chokoladevarer, eller når vafler anses for at være efterligninger af eller erstatningsvarer for chokolade- eller sukkervarer.

1.1.2. Lempelse af afgifter

Grænsen for betaling af affaldsavgift af lettere forurenede jord foreslås øget fra 2 pct. til 3,5 pct. af den samlede mængde blandet affald. I tillæg hertil foreslås det, at lettere forurenede jord kan bruges til daglig afdækning af blandet affald, slutafdækning af affald og afdækning af asbestaffald på et affaldsdeponi. Det vil skabe bedre overensstemmelse mellem Miljø- og Fødevareministeriets regler for deponeringsanlæg og Skatteministeriets afgiftsregler. Desuden vil en større mængde lettere forurenede jord kunne anvendes under kontrollerede forhold på deponeringsanlæggene i stedet for til bygge- og anlægsprojekter uden for deponeringsanlæggene.

Bundgrænsen for afgift af andre gevinster (gevinstaafgiften) end kontantgevinster foreslås forhøjet. Det vil mindske de administrative byrder for udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser, almennyttigt lotteri og spil uden indsats. Forslaget er stillet af Virksomhedsforum for enklere regler.

Ølmoderationen foreslås forhøjet. Det vil styrke konkurrenceevnen for de mindre bryggerier, der er omfattet af ølmoderingsordningen, over for de større bryggerier.

1.1.3. Forenkling af afgiftsregler

Bestemmelsen for fiskale repræsentanter i skadesforsikringsafgiftsloven foreslås ændret. I dag er ordlyden for fiskale repræsentanter i loven forskellig fra bl.a. lystfartøjsforsikringsafgiftsloven, og ændringen vil betyde, at der anvendes samme terminologi som i andre afgiftslove.

Lystfartøjsbegrebet i lystfartøjsforsikringsafgiftsloven foreslås præciseret. I dag kan der være tvivl om, hvornår der er tale om et lystfartøj, hvilket er afgørende for, om forsikringen er afgiftspligtig.

Med henblik på at skabe større klarhed om lovens anvendelsesområde foreslås det dermed præciseret i loven.

Ordlyden af registreringsbestemmelserne i en række afgiftslove foreslås ensrettet. I dag findes der mange variationer af registreringsbestemmelserne, som er vanskelige for virksomhederne at navigere i. Ensretningen vil reducere virksomhedernes byrder.

Der foreslås indført fjernsalgsbestemmelser i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, lov om forskellige forbrugsafgifter og lov om afgift af konsum-is med henblik på at ensrette reglerne. Bestemmelserne foreslås udformet ligesom de øvrige afgiftsloves tilsvarende regler om fjernsalg, hvor det er en betingelse, at virksomheden også er registreret for fjernsalg efter momsloven.

Lov om afgift af konsum-is foreslås ændret, så alle tilsatte varer som udgangspunkt indgår i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Det vil gøre regelsættet mere ensartet og nemmere at håndtere i praksis, fordi det ikke længere vil være nødvendigt at foretage en vurdering af, om en tilsat vare skal medregnes til afgiftsgrundlaget eller ej ud fra den tilsatte vares placering (i eller uden på isen).

Afgiftsperioden for spil udbudt i forbindelse med offentlige forlystelser foreslås forlænget fra måneden til kvartalet. Ændringen, der skal ses i sammenhæng med forslaget om at forhøje bundgrænsen for afgift af andre gevinster (gevinstafgiften) end kontantgevinster, vil mindske de administrative byrder for disse spiludbydere.

Ølmoderationsordningen foreslås tilrettet, så den konkrete moderation beregnes i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen. Det vil sikre, at ølmoderationsordningen i øl- og vinafgiftsloven er i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen. Forslaget er en genfremsættelse, jf. L 237, forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love af 2. maj 2018.

Reglerne for lageropgørelse på brugte flasker i emballageafgiftsloven foreslås ændret, så der ikke længere stilles krav om fysisk lageradskillelse af afgiftsberigtigede og ikke-afgiftsberigtigede flasker, men alene krav om regnskabsmæssig adskillelse. Begrundelsen for krav om fysisk lageradskillelse har været kontrollenssyn, som imidlertid ikke nødvendiggør opretholdelse af kravet. Ophævelsen af kravet vil fjerne en administrativ byrde for virksomhederne.

Kravet til registreringsform for virksomheder, som importerer emballageafgiftspligtige fra udlandet, foreslås ændret. Ændringen vil betyde, at importører af emballageafgiftspligtige varer kan vælge den registreringsform som enten oplagshaver eller varemottager, der passer bedst til den enkelte virksomhed.

Kravet i flere afgiftslove, om at virksomhederne skal have en bevilling for at opnå afgiftsgodtgørelse ved eksport til udlandet, foreslås ophævet for varemottagere. Det vil forenkle reglerne for bevilling og samtidig opnå administrative lettelser for såvel erhvervslivet som Skatteforvaltningen.

Kravet om banderolering af cigaretpapir foreslås afskaffet, da det vurderes, at der ikke længere er behov for at opretholde kravet. Det vil betyde, at virksomheder kan undlade at påsætte banderoler på afgiftspligtigt cigaretpapir. Det bemærkes, at afgiften på cigaretpapir fortsat opretholdes.

Fradraget på 45 pct. for afgift på chokoladeovertræk m.v. i forbindelse med fremstilling af konsumis foreslås afskaffet, idet den oprindelige begrundelse for at indføre bestemmelsen ikke længere er tilstede. Det vil skabe lighed i beskattningen af forskellige ingredienser i is.

1.1.4. Administrative bestemmelser

Der foreslås indført en forespørgselsadgang i TastSelv, hvor der på anmodning kan udleveres oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. En virksomhed, der leverer afgiftspligtige varer uden afgift (leverandøren), kan herved sikre sig, om virksomheden, som skal modtage varerne, har ret til at modtage varerne afgiftsfrit. Dermed udnyttes muligheden for at skabe gode digitale løsninger mere optimalt, således at både virksomhederne og Skatteforvaltningen sparer ressourcer. Med forslaget foreslås således at indføre en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at forespørgslen kan ske digitalt.

1.1.5. Sanering af tinglysningsafgiftsloven

Der foreslås indført en fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger. Det vil bidrage til en ensretning af afgiften mellem pantebrevstyper, hvilket bidrager til en mere lige konkurrence mellem låneudbydere.

Den nuværende mulighed for at modregne tinglysningsafgift af tidligere realkreditpantebreve og ejerpantebreve i fast ejendom til nye realkreditpantebreve foreslås udvidet til også at omfatte mulighed for overførsel af afgift til og fra andre typer pantebreve (bortset fra skadesløsbreve) samt til andelsboliger. Det vil overflødiggøre tinglysninger af omdannelser af pantebrevstyper, som penge- og realkreditinstitutter i dag foretager for at kunne overføre afgift mellem alle panttyper. Dermed opnås en administrativ lempelse for penge- og realkreditinstitutter samt deres kunder.

Det foreslås, at det alene skal være muligt at anvende én opgørelsesmetode (det såkaldte hovedstolsprincip) til beregning af afgiftsgrundlaget ved tinglysning af et nyt pantebrev, der skal afløse et tidligere tinglyst pantebrev. Dermed ensrettes reglerne og byrderne for virksomhederne og penge- og realkreditinstitutter lempes, ligesom forslaget bidrager til at reducere transaktionsomkostningerne og derved forvridningerne ved bolighandler.

Den variable og faste tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger foreslås nedsat. Nedsættelsen vil give borgere og virksomheder en afgiftslempelse, som vil reducere transaktionsomkostningerne ved bolighandler.

Fristen for at aflyse et tidligere tinglyst pantebrev med pant i erhvervsaktiver, fordringspant og virksomhedspant foreslås udvidet. Dermed opnår erhvervslivet bedre mulighed for tidsmæssigt at tilrettelægge handler, hvor f.eks. virksomhedspant benyttes.

1.1.6. Øvrige initiativer

Endelig indeholder aftalen initiativer, der ikke kræver lovændringer, men som gennemføres administrativt af Skatteforvaltningen. Det vedrører følgende:

- Afgiftsfritagelse af offentlige prøveudtagninger af spiritus, øl og vin.
- Afskaffelse af papirbaseret indberetning i motoransvarsforsikringsafgiftsloven.
- Digitalisering af bevillings- og godtgørelsessystem.

Afgiftsfritagelse af offentlige prøveudtagninger af spiritus, øl og vin kan ske uden lovændring. Årsagen er, at der i disse afgiftslove allerede er bestemmelser om, at der sker afgiftsfritagelse for produkter, som anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende. Bestemmelsen er hidtil blevet fortolket sådan, at der kun sker afgiftsfritagelse for de produkter, som Skatteforvaltningen udtager til kontrol. Det vurderes, at der efter den nuværende bestemmelse allerede er hjemmel til at afgiftsfritage produkter, som udtages til f.eks. fødevarekontrol af Fødevarestyrelsen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afskaffelse af afgifter

2.1.1. Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager

2.1.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales emballageafgift af salgsemballager og multipak med et rumindhold på under 20 l til en række forskellige typer drikkevarer, jf. lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (herefter emballageafgiftsloven) § 1, nr. 1 og 2.

Emballageafgiftslovens § 1, nr. 2, omfatter varer, der typisk er omfattet af pant- og retursystemet (f.eks. øl og mineralvand). Dette følger af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer (pantbekendtgørelsen). Det følger af pantbekendtgørelsens § 1, nr. 1-5, at emballager til drikkevarer, som nævnt i emballageafgiftslovens § 1, nr. 2, litra a-e, er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem. Dette gælder dog ikke for fustager, plastdunke med et rumindhold på over 10 l, emballager af karton og transportemballage, herunder kasser, paller og bakker, jf. pantbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

2.1.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer (pantbekendtgørelsen), fritages for emballageafgift. Fritagelsen gælder ikke for emballager, der har fået dispensation fra at være omfattet af pant- og retursystemet, jf. § 105, stk. 1, i pantbekendtgørelsen. Det er således kun emballager, der rent faktisk indgår i pantsystemet, der foreslås fritaget for afgift.

Emballageafgiften på pantbelagte drikkevarer indebærer administrative byrder for virksomhederne, omkostninger for forbrugerne og grænsehandel med drikkevarer, som afhjælpes med forslaget. Derudover vil afgiftsfritagelsen betyde, at en større del af emballagemængden vil indgå i pant- og retursystemet frem for at blive henkastet i naturen eller i affaldssystemet. Forslaget vil derfor også være til gavn for miljøet.

2.1.2. Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil

2.1.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales vægtafgift af godkendte traktorer, jf. lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. § 5. Definitionen af godkendte traktorer findes i lov om registrering af køretøjer, hvor det bl.a. fremgår, at en godkendt traktor er en traktor, der tilhører ejeren eller brugeren af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, og som uden almindelig registrering i Køretøjsregisteret er godkendt til at blive anvendt til en række angivne transporter, jf. lov om registrering af køretøjer § 4. En godkendt traktor kan f.eks. anvendes til at transportere arbejdsredskaber mellem dele af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom mens traktorer,

der anvendes på offentlig vej i videre omfang er registreringspligtige. En godkendt traktor skal registreres som godkendt i Køretøjsregisteret og forsynes med en særlig nummerplade, inden traktoren tages i brug, jf. lov om registrering af køretøjer § 4, stk. 4.

Vægtafgiften for godkendte traktorer udgør 61,85 kr. årligt, mens vægtafgiften for påhængsvogne til godkendte traktorer udgør 41,25 kr., jf. lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. § 5.

Registreringspligtige traktorer er pålagt samme vægtafgift som varebiler med samme totalvægt.

2.1.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at fritage godkendte traktorer og påhængsvogne til godkendte traktorer for vægtafgift. Det sker af forenklingssyn, da vægtafgiften for godkendte traktorer udgør 61,85 kr. årligt, mens vægtafgiften for påhængsvogne til godkendte traktorer udgør 41,25 kr. årligt, og der således er tale om et beskedent beløb, der opkræves pr. hhv. godkendt traktor og påhængsvogn.

2.1.3. Afskaffelse af afgiften på antibiotika og vækstfremmere

2.1.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales afgift af antibiotika og vækstfremmere, der anvendes som tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. § 1, stk. 1, i lov om afgift af antibiotika og vækstfremmer anvendt i foderstoffer (herefter vækstfremmerafgiftsloven).

Afgiften varierer mellem 83 øre pr. gram og 250 øre pr. gram alt efter, hvilken type tilsætningsstof der anvendes, jf. vækstfremmerafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-10.

2.1.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve vækstfremmerafgiftsloven. Størstedelen af de afgiftspligtige stoffer er forbudt at anvende som tilsætningsstof til foderstoffer. De stoffer, der anvendes i dag, bruges udelukkende for at forebygge eller bekæmpe sygdom og afgiftspålægges derfor ikke.

Anvendelsen af tilsætningsstoffer i foder er i dag EU-reguleret. En national afgift har derfor mistet sit selvstændige formål.

2.1.4. Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer

2.1.4.1. Gældende ret

I lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) er der fastsat nærmere regler for afgifter på en række forbrugsvarer.

Efter forbrugsafgiftsloven skal der bl.a. betales afgift af visse elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg. Stærkstrømsanlæg opdeles i høj- og lavspændingsanlæg. For sikringer til lavspændingsanlæg forstås anlæg, hvor den normale driftsspænding mellem en vilkårlig leder og jord ikke overstiger 250 V. Afgiften for sådanne sikringer til lavspændingsanlæg udgør 59 øre pr. stk., jf. forbrugsafgiftslovens § 3, stk. 3, 1. pkt.

Sikringer til højspændingsanlæg er derimod fritaget for afgift. Ved højspændingsanlæg forstås anlæg, hvor den normale driftsspænding mellem en vilkårlig leder og jord overstiger 250 V.

Der er ikke afgift på finsikringer, som bruges til beskyttelse af elektriske brugsgenstande og elektroniske apparater, og som efter det daværende stærkstrømsreglement ikke var tilladt til brug i lavspændingsanlæg.

2.1.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg afskaffes. Med det foreslåede vil afgiftspligtige virksomheder blive afmeldt registrering og kan undlade at administrere og betale afgiften. Det bemærkes, at afgiften på glødelamper, damplamper, lysstoflamper og neonrør fortsat opretholdes.

2.1.5. Afskaffelse af afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning

2.1.5.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftsloven er fastsat nærmere regler for afgifter på en række forbrugsvarer.

Efter forbrugsafgiftslovens § 11 a skal der betales afgift af kaffeerstatning og kaffetilsætning, herunder blandinger af de nævnte varer med kaffe. Afgiften udgør 75 øre pr. kg nettovægt af varens indhold af kaffeerstatning og kaffetilsætning.

2.1.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning afskaffes. Med det foreslåede vil afgiftspligtige virksomheder blive afmeldt registrering og kan som følge af det foreslåede undlade at administrere og betale afgiften. Det bemærkes, at afgiften på kaffe og kaffeekstrakter fortsat opretholdes.

2.1.6. Afgiftsfritagelse for snus, der indtages oralt

2.1.6.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftsloven er fastsat nærmere regler for afgifter på en række forbrugsvarer.

Efter forbrugsafgiftslovens § 13 skal der betales afgift af cigaretpapir samt skrå og snus (røgfri tobak). For kardusskrå og snus (røgfri tobak) udgør afgiften 73 kr. og 85 øre pr. kg, jf. forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1. For anden røgfri tobak udgør afgiften 268 kr. og 44 øre pr. kg, jf. forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1. Ved snus forstås tobaksstøv eller tobakskorn, der er tilberedt så det kan snuses, men ikke ryges. Skrå er tobak i ruller, stave, strimler, blokke eller plader, der er pakket i detailsalgspakninger og er tilberedt, så den kan tygges, men ikke ryges.

Efter § 13 i lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 7. juni 2016, må tobak, der indtages oralt, ikke markedsføres her i landet.

2.1.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiften på snus ændres, så afgiften kun omfatter snusprodukter, der indtages nasalt, og som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer. I dag er det ikke længere tilladt at sælge snus, der indtages oralt, i detailhandlen, og afgiften er således ikke længere aktuell at opretholde. Afgiften på snusprodukter, der indtages nasalt, vil fortsat være afgiftspligtigt efter loven.

Forslaget betyder, at virksomheder, der producerer snus i Danmark, og som f.eks. sælger snus til Sverige, hvor det er lovligt at sælge snus i detailhandlen, kan undlade at lade sig registrere for afgift, betale afgift og efterfølgende søge afgiften godtgjort.

2.1.7. Afskaffelse af vaffelbestemmelsen

2.1.7.1. Gældende ret

Efter chokoladeafgiftslovens § 1 skal der betales afgift af forskellige chokolade- og sukkervarer. Vafler, der er pålagt eller på anden måde er i forbindelse med chokolade, skummasse eller masser helt eller delvis af mandler, nødder eller kerner er afgiftspligtige, medmindre vaflerne afsættes i blandinger med afgiftsfri vafler, biskuit og lignende i et sådant forhold, at antallet af vafler ikke overstiger 25 pct. af det samlede antal stykker i blandingen, og vaflerne ikke kan betragtes som en erstatningsvare for eller efterligninger af chokoladevarer, jf. § 1, stk. 1, nr. 9. Afgiften udgør henholdsvis 25,97 kr. eller 22,08 kr. pr. kg afhængig af vaflens indhold af sukker, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 og 2.

2.1.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve den såkaldte vaffelbestemmelse i chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 9, således at vafler som udgangspunkt ikke vil være omfattet af det afgiftspligtige vareområde. Der skal herefter kun betales afgift, når vafler anses for at være chokoladevarer efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller når vafler anses for at være efterligninger af eller erstatningsvarer for chokolade- eller sukkervarer efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 11 (som efter forslaget bliver nr. 10).

2.2. Lempelse af afgifter

2.2.1. Lempelse af affaldsafgift på lettere forurenede jord

2.2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der affaldsafgift af lettere forurenede jord, der anvendes til slutfærdig deponeringsanlæg, jf. § 9, stk. 2, nr. 1, i lov om afgift af affald og råstoffer (herefter affaldsafgiftsloven). Efter Miljø- og Fødevareministeriets regler om deponeringsanlæg er det tilladt at anvende lettere forurenede jord til slutfærdig deponering.

Efter gældende ret kan affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord, tilføres deponeringsanlæg, uden at der skal svares affaldsafgift, jf. affalds- og råstofafgiftslovens § 9, stk. 3, 1. pkt. Mængden af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord kan samlet årligt maksimalt udgøre to procent af det sidste års deponerede affaldsmængde, jf. affalds- og råstofafgiftslovens § 9, stk. 3, 2. pkt.

2.2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at fritage lettere forurenede jord, der anvendes til slutfærdig deponering, for afgift. Det foreslås derudover at ændre grænsen for, hvor stor en mængde sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord, der kan tilføres deponeringsanlæg til daglig afdækning, fra 2 procent til 3,5 procent.

De gældende regler betyder, at der anvendes en større mængde lettere forurenede jord uden for deponeringsanlæggene til bygge- og anlægsprojekter end der ville, hvis der var bedre overensstemmelse mellem Miljø- og Fødevareministeriets regler om deponeringsanlæg og afgiftsreglerne.

Med forslaget vil der komme bedre overensstemmelse mellem Miljø- og Fødevareministeriets regler for deponeringsanlæg og Skatteministeriets afgiftsregler, hvilket vil betyde, at en større del af den lettere forurenede jord vil blive tilført deponeringsanlæg frem for at blive anvendt til bygge- og anlægsprojekter. Deponeringsanlæg er etableret med beskyttelsessystemer. Det vil alt andet lige

være bedre at anvende lettere forurenede jord under kontrollerede forhold på deponeringsanlæg fremfor til bygge- og anlægsprojekter.

2.2.2. Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)

2.2.2.1. Gældende ret

Efter lov om afgifter af spil (herefter spilleafgiftsloven) skal der betales afgift af diverse spil udbudt i Danmark, jf. spilleafgiftslovens § 1.

Afgiften beregnes enten af spiludbyderens bruttospilindtægt (indskud minus gevinst), hvilket er tilfældet for f.eks. væddemål og onlinekasino, jf. spilleafgiftslovens §§ 6, 7 og 11, eller af selve gevinsten (gevinstafgift), hvilket er tilfældet for f.eks. almenlystige lotterier, spil i forbindelse med offentlige forlystelser og spil uden indsats, jf. spilleafgiftslovens §§ 5, 14 og 15.

Gevinstafgiften beregnes af den del af gevinstens værdi, der overstiger 200 kr. Afgiften beregnes ens for andre gevinster og kontantgevinster ud fra gevinstens værdi. Dette vil sige, at for kontantgevinster beregnes afgiften på grundlag af det udbetalte gevinstbeløb, og hvis der er tale om f.eks. en varegevinst, beregnes afgiften af gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere. Bundgrænsen på 200 kr. er ikke reguleret siden 1956.

Er der f.eks. vundet en kontantgevinst på 500 kr. eller en kontantgevinst i form af et gavekort på 500 kr., skal der ikke betales afgift af de første 200 kr., og der skal beregnes afgift af 300 kr. Afgiften på 17,5 pct. udgør $300/100 \times 17,5$, dvs. 52,50 kr.

2.2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at forhøje bundgrænsen for andre gevinster end kontantgevinster fra 200 kr. til 750 kr. for henholdsvis udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser, almenlystigt lotteri og spil uden indsats. Ændringen har til formål at mindske de administrative byrder for virksomhederne, da der alene vil skulle afregnes afgift, såfremt gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere overstiger 750 kr.

Modsat kontantgevinster skal handelsværdien ved andre gevinster opgøres selvstændigt. Dette medfører således ekstra administrative byrder for udbyderne af spil med andre gevinster. De ekstra administrative byrder består i, at indkøbsprisen af andre gevinster end kontantgevinster skal omregnes til en handelsværdi. Andre gevinster er f.eks. en bamse, en oplevelse eller et årsabonnement på et magasin.

Bundgrænsen på 200 kr. for kontantgevinster forbliver uændret. Lotterier udbudt af Danske Spil eller klasselotterier udbudt af Klasselotteriet er samtidig ikke omfattet af den foreslåede forhøjelse af bundgrænsen for andre gevinster. Dette skyldes, at der alene udbydes kontante gevinster.

Forslaget er tidligere stillet af Virksomhedsforum for enklere regler og foreslås således nu gennemført med dette lovforslag.

2.2.3. Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen

2.2.3.1. Gældende ret

Strukturdirektivet, der er harmoniseret i EU, fastsætter reglerne for afgift af øl, vin og spiritus. Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl, hvilket er gennemført som en moderationsordning i øl- og vinafgiftsloven.

Efter øl- og vinafgiftslovens § 2 kan bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl, modtage afgiftslettelse i form af ølmoderation. Formålet med ølmoderationsordningen er at styrke de mindre bryggeriers konkurrenceevne over for de større bryggerier. Dette kommer til udtryk ved, at ølmoderationen bliver nedsat i takt med en større udlevering af moderationsberettiget øl.

Der gives ølmoderation for øl, som virksomheden selv har fremstillet, og for øl, som fremstilles på et bryggeri i et andet EU-land, som opfylder betingelserne for at modtage moderation, og som efterfølgende indføres i Danmark.

Ifølge strukturdirektivet må den normale nationale afgiftssats højst reduceres med 50 pct. for små bryggerier.

2.2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at forhøje den gældende højeste moderationssats for de mindste bryggerier fra 77,08 kr. pr. hl til 128,85 kr. pr. hl, mens de øvrige moderationssatser forhøjes tilsvarende.

Dermed vil de mindste bryggerier modtage maksimal afgiftslettelse inden for rammerne af strukturdirektivet, ligesom det er tilfældet for de mindste destillerier, der nu modtager spiritusmoderation, jf. lov nr. 104 af 13. februar 2018, der gennemfører forslaget om spiritusmoderation fra *Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer*. Forslaget medfører en økonomisk lettelse for de mindre bryggerier.

2.3. Forenkling af afgiftsregler

2.3.1. Præcisering af bestemmelse vedrørende fiskale repræsentanter i skadesforsikringsafgiftsloven

2.3.1.1. Gældende ret

Efter lov om afgift af skadesforsikringer (herefter skadesforsikringsafgiftsloven) skal der betales afgift af præmier vedrørende skadesforsikringer. Med skadesforsikringer forstås forsikring af risici, som lader sig ansætte i penge. Endvidere skal skadesforsikring forstås i overensstemmelse med den almindelige forsikringsret, hvorfor der henvises til bilag 7 i lov om finansiel virksomhed for en nærmere klassifikation.

Afgiftspligtige virksomheder, der har indgået aftaler om afgiftspligtig skadesforsikring, skal anmelde og registrere sig hos Skatteforvaltningen. Visse virksomheder kan dog lade sig registrere ved en person eller virksomhed, som er bosiddende eller har forretningssted her i landet. Det drejer sig om virksomheder, der er hjemmehørende i EU eller et land med regler om inddrivelse svarende til reglerne inden for EU, og som har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse med Danmark.

Har den afgiftspligtige virksomhed forretningssted uden for EU, og foreligger der ikke en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, skal den registreres ved en person eller virksomhed, som er bosiddende eller har hjemsted her i landet. Anmeldelse til registrering skal ske inden 8 dage inden den registreringspligtige virksomhed påbegyndes. Det fremgår, at repræsentanten, hvad enten det er en juridisk eller fysisk person, hæfter solidarisk med forsikringsvirksomheden, jf. skadesforsikringsafgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

2.3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at registreringsreglen for fiskale repræsentanter i skadesforsikringsafgiftsloven

præciseres, således at loven udtrykkeligt anvender ordlyden ”herboende repræsentant” – dvs. en fiskal repræsentant. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer af reglerne.

2.3.2. Præcisering af lystfartøjsbegrebet i lystfartøjsforsikringsafgiftsloven

2.3.2.1. Gældende ret

Efter lystfartøjsforsikringsafgiftsloven skal der betales afgift af forsikringer for lystfartøjer af enhver art hjemmehørende her i landet, herunder fartøjets maskineri, inventar og udstyr. Afgiften indtræder derfor kun, når der er tegnet kaskoforsikring. Afgiftens størrelse afhænger af forsikringssummen, som typisk svarer til værdien af lystfartøjet. Afgiftssatsen udgør 1,34 pct. af forsikringssummen, jf. lystfartøjsforsikringsafgiftslovens § 4, stk. 1.

Hvad angår lystfartøjsbegrebet, indeholder hverken det oprindelige fremsatte lovforslag eller senere lovforarbejder en definition af et lystfartøj. Hvilke lystfartøjer, hvor forsikringen heraf er afgiftspligtig, er dog efterfølgende blevet fastlagt gennem praksis fra Skatteforvaltningen og Søfartsstyrelsen og afgørelser fra Skatterådet og det tidligere Momsnævn. Som eksempler på lystfartøjer kan bl.a. fremhæves fartøjer, der anvendes privat, herunder motorbåde, sejlbåde, joller, kajaker m.v. Skatterådet og Momsnævnet har truffet en række afgørelser om definitionen af lystfartøjer. I den forbindelse er det fastlagt, at windsurf boards og husbåde med egen fremdrift (motor) også anses som afgiftspligtige lystfartøjer. Derudover kan en afgørelse fra Momsnævnet fremhæves, hvor en forsikring for et lystfartøj, der af skibstilsynet var godkendt til sejlads med passagerer og optaget i Skibsregistret som sejlaskib med hjælpemotor (lastfartøj), ikke blev betragtet som afgiftspligtig. Derudover har Søfartsstyrelsen i en sag tilkendegivet, at tre rekonstruerede middelalderskibe ikke kunne anses for at være lystfartøjer, da anvendelsen også omfattede sejlads med betalende gæster. Endelig har Skatterådet truffet en afgørelse om et museumsfartøj, der under visse nærmere omstændigheder ikke kunne anses for at være et lystfartøj, og forsikringen var dermed ikke omfattet af lystfartøjsforsikringsafgiften.

2.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at lystfartøjsbegrebet præciseres i bestemmelsen. Ordlyden tilpasses definitionen i energibeskatningsdirektivet, som vurderes at harmonere med afgørelserne fra Skatterådet og Momsnævnet og Skatteforvaltningens nuværende praksis. I den foreslåede definition præciseres det, at lystfartøjet, som forsikringen dækker over, skal anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål. Dvs. navnlig andre formål end personbefordring, godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag til offentlige formål. Den foreslåede definition vil medføre, at forsikringer på f.eks. windsurf boards og husbåde med egen fremdrift (motor) betragtes som fartøjer, hvor forsikring heraf er afgiftspligtig, hvilket også er tilfældet i dag. Derudover ekskluderer definitionen eksempelvis fartøjer, der anvendes til personbefordring, hvilket også er tilfældet i dag. Definitionen stemmer derfor overens med den nuværende praksis, og ændringen vil således ikke medføre ændringer af denne.

2.3.3. Ensretning af regler for registrering i en række afgiftslove

2.3.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret har afgiftslovene forskellige regler for, hvilke aktiviteter der medfører, at virksomheder enten skal eller kan registreres for afgift. Disse aktiviteter er typisk fremstilling eller import af afgiftspligtige varer fra udlandet. Virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal efter flere afgiftslove registreres som enten ”oplagshaver” eller ”varemodtager”. Der er dog en del afgiftslove, hvor der anvendes forskellige betegnelser i forhold til oplagshavere, varemodtagere m.v. på trods af, at der menes det samme. Som eksempel

kaldes en ”oplagshaver” i flere afgiftslove for en ”registreret virksomhed”, og der kan derfor opstå tvivl om, hvorvidt de pågældende bestemmelser omfatter samtlige registrerede virksomheder efter de pågældende afgiftslove, herunder ”erhvervsdrivende varemottager”, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet.

Registrering som ”oplagshaver” eller ”varemottager” har betydning for, hvornår afgifter forfalder til betaling. Ved registrering som oplagshaver skal virksomheden betale afgiften, når de afgiftspligtige varer forlader oplaget. Ved registrering som varemottager skal virksomheden betale afgiften, når virksomheden modtager afgiftspligtige varer fra udlandet. En registreret oplagshaver binder dermed ikke likviditet i form af afgift i sit lager i modsætning til en varemottager.

2.3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at de administrative regler for registrering ensrettes, så der i afgiftslovene anvendes ens terminologi for registreringsformerne. En ”registreret virksomhed” vil således blive kaldt for ”oplagshaver”, og en ”erhvervsdrivende varemottager” vil blive kaldt for en ”registreret varemottager”. Det medfører ændringer i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (herefter batteriafgiftsloven), lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelf afgiftsloven), cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat (herefter foderfosfatafgiftsloven), forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven og opløsningsmiddelf afgiftsloven, så der anvendes ens terminologi i disse. Samtidig sker der en ensretning af den anvendte terminologi i lovbestemmelserne vedrørende de harmoniserede afgifter, herunder afgifterne på spiritus, tobak, vin og øl. I disse afgifters lovbestemmelser anvendes de foreslåede betegnelser om ”oplagshaver” og ”registrerede varemottager” allerede.

2.3.4. Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove

2.3.4.1. Gældende ret

Efter flere nationale afgiftslove skal udenlandske virksomheder lade sig registrere hos Skatteforvaltningen efter den pågældende afgiftslov, såfremt de sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og såfremt de samtidig er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, der fastsætter, at afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med momspligtige varer skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Der findes dog en undtagelse til momslovens § 47, stk. 1, jf. momslovens § 48, stk. 3, der fastslår, at afgiftspligtige personer kan undlade at lade sig registrere og betale afgift her i landet, når den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr. Sådanne fjernsalgsbestemmelser findes bl.a. i batteriafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra udlandet til en privat køber i Danmark. Kriteriet om, at den udenlandske virksomhed først bliver registreringspligtig efter den pågældende afgiftslov, hvis virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, betyder, at fjernsalget hertil skal udgøre 280.000 kr. eller derover i det løbende eller det foregående kalenderår.

2.3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre fjernsalgsbestemmelser i cfc-, forbrugs- og isafgiftsloven med henblik på at sikre, at der gælder de samme regler for disse afgiftslove som i andre afgiftslove. Det foreslås derfor, at fjernsalgsreglerne formuleres ligesom de øvrige afgiftsloves tilsvarende regler om fjernsalg, hvor det er en betingelse, at virksomheden også er registreret for fjernsalg efter

momslovens § 47, stk. 1. Det foreslåede vil medføre, at en udenlandsk virksomhed skal lade sig registrere efter den pågældende afgiftslov, såfremt virksomhedens fjernsalg til Danmark udgør 280.000 kr. eller derover i det løbende eller det foregående kalenderår. I dette beløb medregnes også fjernsalg af varer, som ikke er afgiftspligtige her i landet. Udenlandske virksomheder vil dermed blive afgiftspligtige i Danmark efter de nævnte afgiftslove.

2.3.5. Forenkling af afgift på is med tilsatte varer

2.3.5.1. Gældende ret

Efter lov om afgift af konsum-is (herefter isafgiftsloven) skal der betales afgift af erhvervsmæssigt fremstillet konsum-is og konsum-is-miks beregnet til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater.

De gældende satser afhænger af varens indhold af tilsat sukker. Afgiften af is-miks beregnes ud fra, hvor meget is der kan fremstilles af is-miksen. På den måde sikres det, at afgiften er den samme, uanset om der er betalt afgift af den færdige is eller af is-miks.

Det er ikke nærmere defineret i loven, hvad der skal forstås ved konsum-is, herunder om tilsatte varer (ingredienser) til konsum-is indgår i afgiftsgrundlaget. I henhold til gældende praksis vil tilsatte varer indeni isen blive medregnet til afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven, mens der skal betales chokoladeafgift af tilsatte varer udenpå isen.

2.3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget i isafgiftsloven ændres så alle varer tilsat isen – såvel inden i som uden på isen – skal medregnes i afgiftsgrundlaget ved erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is, jf. isafgiftslovens § 1, stk. 1. Regelsættet bliver dermed mere ensartet og nemmere at håndtere i praksis, fordi det ikke længere vil være nødvendigt at foretage en vurdering af, om en tilsat vare skal medregnes til det ene afgiftsgrundlag eller det andet ud fra den tilsatte vares placering inden i eller uden på isen.

For at undgå dobbeltbeskatning foreslås det samtidig, at tilsatte varer, som er omfattet af afgiftspligten for chokolade- og sukkervarer eller råstofafgift (eller begge) i chokoladeafgiftsloven, fritages for chokolade- og sukkervareafgift samt råstofafgift.

2.3.6. Indførelse af kvartalsvis afregning af spilafgift for spil i offentlige forlystelser

2.3.6.1. Gældende ret

Efter spilleafgiftsloven skal der betales afgift af diverse spil udbudt i Danmark. Afgifterne betales periodevis, og afgiftsperioderne fremgår af spilleafgiftslovens §§ 21-25.

Det fremgår af lovens § 21, at afgiftsperioden for blandt andet spil i forbindelse med offentlige forlystelser er kalendermåneden. Angivelse og indbetaling af afgiften skal ske senest den 15. i måneden efter udløbet af afgiftsperioden. Hvis afgiften ikke betales rettidigt, kan Skattestyrelsen afkorte afgiftsperioden.

2.3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at forlænge afgiftsperioden fra måneden til kvartalet. Det bemærkes, at den gældende regel om, at Skattestyrelsen kan forkorte afgiftsperioden, hvis en spiludbyder ikke betaler rettidigt, opretholdes.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften), jf. afsnit 2.2.2. Formålet med ændringen er at lette de administrative byrder for udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser.

Forslaget er tidligere stillet af Virksomhedsforum for enklere regler og foreslås således nu gennemført med dette lovforslag.

2.3.7. Tilretning af ølmoderingsordningen

2.3.7.1. Gældende ret

Strukturdirektivet, der er harmoniseret i EU, fastsætter reglerne for afgift af øl, vin og spiritus. Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl, hvilket er gennemført som en moderationsordning i øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017 om afgift af øl, vin og frugtvín m.m. Moderationen er skaleret således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse.

Ved lov nr. 104 af 13. februar 2018 blev øl- og vinafgiftslovens § 2 nyaffattet med henblik på en sproglig tilretning af ordlyden i bestemmelsen, således at ordlyden i moderationsordningen for øl bringes i overensstemmelse med ordlyden i strukturdirektivets artikel 4.

Ændringerne medførte, at moderationsordningen fremadrettet baseres på bryggeriets fremstilling af øl, og ikke som hidtil af både bryggeriets fremstilling og udlevering af øl. En manglende konsekvensrettelse to steder i lovteksten har den utilsigtede konsekvens, at moderationen i visse situationer ikke beregnes i overensstemmelse med intentionen bag ordningen, idet lovteksten disse to steder stadig omfatter begrebet udlevering. Dette betyder, at den konkrete moderation afhængig af omstændighederne både kan blive lavere eller højere end tilsigtet. En for høj moderation kan have betydning i forhold til ordningens overensstemmelse med strukturdirektivet.

2.3.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at konsekvensrette lovteksten, således at den konkrete moderation beregnes i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen. Konkret foreslås det at ændre ”udleverede” til ”fremstillede” i lovens § 2, stk. 2.

Forslaget er tidligere blevet fremsat den 2. maj 2018 ved lovforslag nr. 237, forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love. Branchen rejste i forbindelse med høringen en række tekniske spørgsmål til forslaget, som skulle afdækkes. For ikke at forsinke behandlingen af L 237 udgik forslaget om tilretning af ølmoderingsordningen af lovforslaget. Forslaget genfremsættes efter dialog med branchen.

2.3.8. Ændring af reglerne for lageradskillelse i emballageafgiftsloven

2.3.8.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal virksomheder, der er registreret efter emballageafgiftsloven, holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer, jf. emballageafgiftslovens § 9, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt.

2.3.8.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve kravet om en fysisk lageradskillelse af afgiftsberigtigede og uberigtigede varer.

Der er ikke kontrolmæssige hensyn, som nødvendiggør opretholdelse af kravet om en fysisk lageradskillelse, da der gælder et krav om fysisk lageradskillelse i spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven for påfyldte emballager. For påfyldte emballager vil der således fortsat gælde et krav om en fysisk lageradskillelse. Emballageafgiftslovens krav om at holde afgiftsberigtigede emballager adskilt fra ikke-afgiftsberigtigede emballager er således en unødigt administrativ byrde for virksomheder, der håndterer tomme emballager.

Ophævelsen af kravet om en fysisk lageradskillelse vil lette de administrative byrder for virksomhederne.

2.3.9. Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven

2.3.9.1. Gældende ret

Efter emballageafgiftslovens § 7 a skal virksomheder, som modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, registreres hos Skatteforvaltningen som varemodtager. Der er ikke mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver, medmindre virksomheden er fremstiller m.v. af afgiftspligtige varer. Registrering som oplagshaver eller varemodtager har betydning for, hvornår afgifter forfalder til betaling. Ved registrering som oplagshaver skal virksomheden betale afgiften, når de afgiftspligtige varer forlader oplaget. Ved registrering som varemodtager skal virksomheden betale afgiften, når virksomheden modtager afgiftspligtige varer fra udlandet. En registreret oplagshaver binder dermed ikke likviditet i form af afgift i sit lager i modsætning til en varemodtager.

2.3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås, at virksomheder, som importerer emballageafgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at lade sig registrere som enten oplagshaver eller varemodtager. De afgiftspligtige virksomheder kan derfor vælge den registreringsform, som passer bedst til den enkelte virksomhed. Hvis en afgiftspligtig virksomhed vælger at lade sig registrere som oplagshaver, skal den pågældende virksomhed efterleve de krav, som almindeligvis stilles til oplagshavere, herunder krav om godkendelse af lokaler, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 4, og krav om at meddele Skatteforvaltningen oplysninger om leverancer af varer til ikke afgiftspligtige virksomheder, jf. emballageafgiftslovens § 15, stk. 4.

2.3.10. Ophævelse af krav om bevilling for afgiftsgodtgørelse ved eksport

2.3.10.1. Gældende ret

I størstedelen af afgiftslovene er der i dag regler om, at virksomheder kan fritages for afgift, når de eksporterer varer til udlandet, f.eks. i § 11, stk. 4 i øl- og vinafgiftsloven. Det skyldes, at formålet med afgifterne ofte er at afgiftsbelægge det indenlandske salg/forbrug. Såfremt der skulle betales afgift af varer, der eksporteres til udlandet, ville det være svært for danske virksomheder at afsætte deres varer i udlandet, da prisen ville være højere på grund af afgiften.

Varemodtagere og andre virksomheder, der ikke er registreret efter afgiftslovene, skal betale afgiften allerede i forbindelse med, at de modtager varen. Disse typer af virksomheder får derfor afgiftsgodtgørelse, såfremt de på et senere tidspunkt eksporterer varen til udlandet. Det er anderledes for oplagshavere, som først betaler afgiften, når varerne udleveres, og som derved kan få en afgiftsfritagelse ved blot at fratrække eksporten på deres månedlige afgiftsopgørelse hos Skatteforvaltningen.

For de fleste afgifters vedkommende skal varemottagere og virksomheder, der ikke er registreret efter de forskellige afgiftslove, have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

I 2014 blev der vedtaget en forenkling af reglerne om varemottagernes afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet i en række afgiftslove. Ved lov nr. 1532 af 27. december 2014 fik varemottagere mulighed for, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, at angive afgiftsbeløbet for de afgiftspligtige varer, der leveres til udlandet. Det vil sige, at varemottageren selv kan angive afgiftsbeløbet i en rubrik på afgiftsangivelsen efter udløbet af hver afgiftsperiode. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra Skatteforvaltningen vil herefter ske automatisk via varemottagerens skattekonto.

I dag findes muligheden for at angive afgiftsbeløbet for varer, der leveres til udlandet, ikke i en række afgiftslove, herunder chokoladeafgiftsloven, isafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, emballageafgiftsloven, kvælstofoxiderafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og svovlafgiftsloven.

2.3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om bevilling for afgiftsgodtgørelse ved eksport ophæves for registrerede varemottagere i chokoladeafgiftsloven, isafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, emballageafgiftsloven, kvælstofoxiderafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og svovlafgiftsloven. Registrerede varemottagere vil således ikke fremover skulle søge om en bevilling, men vil i lighed med registrerede oplagshavere kunne angive afgiftsbeløbet for afgiftspligtige varer, der leveres i udlandet, på afgiftsangivelsen, og derigennem opnå fradrag for afgiften. Skatteforvaltningen vil ikke skulle bruge ressourcer på at udstede bevillingerne.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningens kontrolmuligheder ikke ændres. Skatteforvaltningen vil således fortsat have mulighed for at føre kontrol med virksomhederne, når de anmoder om afgiftsgodtgørelse, herunder om de har ret til afgiftsgodtgørelse.

Det vil dog fortsat være et krav, at varemottagere og andre virksomheder, som ikke er registreret efter afgiftslovene, skal have en bevilling for at opnå afgiftsgodtgørelse ved eksport.

2.3.11. Afskaffelse af krav om banderolering af cigaretpapir

2.3.11.1. Gældende ret

Der er i forbrugsafgiftsloven fastsat nærmere regler om afgifter på en række forbrugsvarer.

Efter forbrugsafgiftsloven skal der bl.a. betales afgift af cigaretpapir til cigaretter, jf. forbrugsafgiftslovens § 12, stk. 1. Afgiften udgør 5 øre pr. stk. Derudover kan skatteministeren fastsætte regler om banderolering af cigaretpapir, jf. forbrugsafgiftslovens § 12, stk. 2. Dette er sket i bekendtgørelse nr. 986 af 18. oktober 2005 om banderolering af cigaretpapir. Det fremgår af bekendtgørelsen om banderolering af cigaretpapir, at pakninger med cigaretpapir senest ved udleveringen fra den registrerede virksomhed eller ved modtagelsen skal forsynes med en banderole. Banderolen skal være påført på en sådan måde, at denne ikke kan løsnes uden at blive ødelagt. Banderolerne produceres af Skatteforvaltningen og udleveres gratis til de registrerede virksomheder.

Virksomhederne skal føre regnskab over antallet af modtagne banderoler og antallet af benyttede banderoler.

2.3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om banderolering af cigaretpapir afskaffes. Banderolerne var oprindelig indført af kontrolhensyn, men det vurderes, at de ikke længere er nødvendige for kontrollen.

Ændringen medfører, at virksomheder vil kunne undlade at påsætte banderoler på afgiftspligtigt cigaretpapir. Virksomhederne vil dermed slippe for at anmode Skatteforvaltningen om udlevering af banderoler samt at føre regnskab med dem. Skatteforvaltningen vil ligeledes slippe for at udstede og udlevere dem. Bekendtgørelse nr. 986 af 18. oktober 2005 vil bortfalde som følge af det foreslåede. Det bemærkes, at afgiften på cigaretpapir fortsat opretholdes.

2.3.12. Afskaffelse af fradraget for afgift på chokoladeovertræk m.v.

2.3.12.1. Gældende ret

Efter chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 9, og § 8, stk. 2, kan virksomheder, der er registreret for at fremstille eller anvende chokoladeovertræk m.v. til konsum-is, foretage et fradrag på 45 pct. i den afgiftspligtige vægt. Tilsvarende gælder for importører af dækningsafgiftspligtig konsum-is.

2.3.12.2. Lovforslaget

Det foreslås at afskaffe fradraget på 45 pct. for afgift på chokoladeovertræk m.v. i forbindelse med fremstilling af konsum-is.

Formålet med fradraget var oprindelig at kompensere virksomheder, der fremstiller konsum-is, og som er registreret for selv at fremstille eller anvende chokoladeovertræk m.v., fordi det af tekniske grunde har været nødvendigt at tilsætte en større mængde fedt til det fremstillede overtræk. Fradraget på 45 pct. skulle således skabe ligestilling for de konsum-is producenter, der var registreret for selv at producere deres overtræk m.v., og de konsum-is producenter, der indkøber færdigblandet overtræk til deres konsum-is. Den tekniske udvikling har imidlertid medført, at det ikke længere er nødvendigt at tilsætte en større mængde fedtstof ved fremstilling af overtrækschokolade m.v. Den oprindelige begrundelse for at indføre bestemmelsen er således ikke længere til stede. Med den foreslåede afskaffelse vil der samtidig blive skabt lighed i beskatningen af forskellige ingredienser derved, at chokoladeovertræk ikke beskattes lempeligere end f.eks. karamelovertræk.

2.4. Administrative bestemmelser

2.4.1. Indførelse af digital forespørgselsadgang for bevillinger

2.4.1.1. Gældende ret

De fleste afgiftslove indeholder regler om, at virksomheder har mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, såsom medicinske formål. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter den pågældende punktafgiftslov, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

Denne bevillingstype indeholder også en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Sådanne

bestemmelser vil normalt være fastsat i loven, men da disse afgiftsfritagne virksomheder ikke er registreret efter loven, er bestemmelserne anført i en bevilling. Virksomheden skal anvende bevillingen over for sin leverandør af afgiftspligtige varer som dokumentation for, at leverandøren kan levere varerne afgiftsfrit.

Der gives også afgiftsgodtgørelse for varer, der anvendes til afgiftsfrie formål, når virksomheden allerede i forbindelse med købet har betalt afgiften, men herefter vælger at anvende varerne til afgiftsfrie formål. Virksomhederne skal også efter gældende ret have bevilling til godtgørelse af afgiftspligtige varer til afgiftsfrie formål.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

2.4.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at gøre det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden en digital forespørgselsadgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Leverandøren kan således fremover via en digital løsning få be- eller afkræftet, hvorvidt en virksomhed har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit. Samtidig fastholdes den nuværende adgang til at udlevere oplysninger på mundtlig eller skriftlig forespørgsel. Oplysningerne kan kun afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

En eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også adgang til at forespørge digitalt, foreslås indført i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, kulafgiftsloven, kvælstofoxiderafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven, svovlafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

2.5. Sanering af tinglysningsafgiftsloven

2.5.1. Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger

2.5.1.1. Gældende ret

Efter tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 6, skal der ikke betales afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve.

Indtil reglerne om digital tinglysning trådte i kraft, var sikringsakten for ejerpantebreve håndpant sætning (rådighedsberøvelse). Sikringsakten for ejerpantebreve blev ændret ved § 8 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, hvor der samtidig blev indsat en undtagelse i tinglysningsafgiftsloven for tinglysning af underpant i ejerpantebreve. Ændringen medfører, at der kun skal betales afgift ved tinglysning af selve ejerpantebrevet, men ikke den efterfølgende underpant sætning. Afgiftsfritagelsen blev indsat, for at det ikke skulle medføre øgede økonomiske konsekvenser at overgå til det digitale tinglysningssystem.

2.5.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger samt videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger skal der betales én fast afgift på 1.640 kr. Formålet hermed er at gøre regelsættet for tinglysningsafgiftsloven mere ensartet og dermed følge et udgangspunkt om, at der altid skal betales fast afgift ved tinglysning af pant i fast ejendom og andelsboliger, jf. afsnit 2.5.2.

2.5.2. Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip

2.5.2.1. Gældende ret

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 1, skal der betales afgift, når et pantebrev tinglyses i en fast ejendom. Afgiften består af en fast afgift på 1.660 kr. og en variabel afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

Ved tinglysning af et nyt pantebrev til sikkerhed for lån i et realkreditinstitut eller lån i et pengeinstitut skal der ikke betales fuld afgift, når pantebrevet afløser et tidligere tinglyst pantebrev med lån i samme ejendom, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, og § 5 a, stk. 1. Det vil sige, at afgiftsgrundlaget for det nye pantebrev kan nedsættes eller bortfalde. Reglerne kaldes for ”overførsel af afgift” fra det gamle pantebrev til det nye pantebrev. Situationen opstår f.eks., når en ejer af en ejerlejlighed omlægger sine lån.

Formålet med reglerne om ”overførsel af afgift” er at sikre, at låntagere kan skifte institut eller lave en låneomlægning, uden at der skal betales variabel afgift igen. Det er alene i de situationer, hvor man inddrager yderligere fast ejendom eller forhøjer lånet, at der skal betales variabel afgift igen.

Reglerne finder i dag alene anvendelse ved tinglysning af pant i fast ejendom, bortset fra pant ifølge ejerpantebreve og skadesløsbreve. Reglerne finder derfor ikke anvendelse ved tinglysning af pant i andelsboliger.

Desuden er det en betingelse, at det nye pantebrev er til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, lån i pengeinstitutter på realkreditlignende vilkår (med en løbetid på 10-30 år) eller lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, og § 5 a, stk. 1. Reglerne gælder derfor ikke for andre former for låntyper og gælder således kun ved tinglysning af de såkaldte realkredit- eller realkreditlignende pantebreve.

Endvidere skal det nye pantebrev afløse et pantebrev, der er sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, lån i pengeinstitutter på realkreditlignende vilkår (med en løbetid på 10-30 år), lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller et ejerpantebrev. Reglerne kan dog ikke anvendes ved afløsning af et ejerpantebrev, der er opstået ved omdannelse af et pantebrev fra og med den 21. marts 2011, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, og § 5 a, stk. 1. Der skal betales to faste afgifter (dobbelt fast afgift), når man overfører fra et ejerpantebrev, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 3, og § 5 a, stk. 2.

I dag kan man i nogle tilfælde omdanne de pantebreve, der ikke er omfattet af reglerne om ”overførsel af afgift” ved at tinglyse omdannelsespåtegninger (f.eks. kan man ændre et pantebrev således, at det ligger til sikkerhed for realkreditlignende lån, der er omfattet af reglerne).

I dag indeholder tinglysningsafgiftsloven to forskellige metoder for opgørelse af afgiftsgrundlaget for det nye pantebrev. Afgiftsgrundlaget for det nye pantebrev kan således nedsættes eller bortfalde efter restgældsprincippet eller hovedstolsprincippet. Valget af opgørelsesmetode afhænger af, hvornår det gamle pantebrev er tinglyst.

Hvis det gamle pantebrev er tinglyst før den 1. juli 2007, opgøres afgiftsgrundlaget efter restgældsprincippet, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2. Efter denne metode nedsættes afgiftsgrundlaget (hovedstolen på det nye pantebrev) med størrelsen af den restgæld, som bliver indfriet på et tidligere tinglyst pantebrev med pant i samme ejendom. Reglen gælder således kun ved en låneomlægning, hvor et nyt eller nye lån skal afløse et eller flere eksisterende lån i samme ejendom. Hvis det nye lån i forbindelse med låneomlægningen har samme størrelse som restgælden, skal der således ikke betales variabel afgift. Der vil dog altid skulle betales 1.660 kr. i fast afgift, hvis restgældsprincippet anvendes. Ved restgældsprincippet kan man anvende kursværdien eller den nominelle værdi som beregningsmetode for restgælden.

Hvis det gamle pantebrev er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere, opgøres afgiftsgrundlaget efter hovedstolsprincippet. Efter denne metode nedsættes afgiftsgrundlaget (hovedstolen på det nye pantebrev) med hovedstolen fra et tidligere tinglyst pantebrev i samme ejendom, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1. Der skal således kun betales afgift af den del af hovedstolen på det nye pantebrev, som overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev. Overstiger hovedstolen på det nye pantebrev ikke hovedstolen på det gamle pantebrev, skal der hverken betales variabel eller fast afgift ved tinglysning af det nye pantebrev. Såfremt der ikke skal betales afgift efter hovedstolsprincippet, og er det tidligere tinglyste pantebrev et ejerpantebrev, skal der dog betales to gange fast afgift.

I dag bruger de finansielle institutter, rådgivere m.fl. mange ressourcer på at beregne, hvilken opgørelse af restgælden, der giver den billigste løsning for den afgiftspligtige, samt undersøge historik på pantebreve (herunder om de er tinglyst før eller efter 1. juli 2007), og dermed hvilken afgiftsregel, der skal bruges. Herudover udtages en del sager til kontrol af Skatteforvaltningen.

Når flere panthavere har pant i samme ejendom, kan der ved tinglysning af et nyt pantebrev eller ved en pantforhøjelse, dvs. hvor hovedstolen forhøjes, være behov for at tinglyse en rykningspåtegning. Dette er for at sikre, at efterstående panthavere accepterer at rykke for et nyt lån. Tinglysning af en rykningspåtegning på et pantebrev udløser som udgangspunkt en fast afgift.

Tinglysning af en rykningspåtegning på et efterstående pantebrev er dog afgiftsfri, hvis pantebrevet skal rykke for et nyt pantebrev, der er tinglyst afgiftsfrit i henhold til tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, eller hvis pantebrevet skal rykke for en forhøjelse af et allerede tinglyst pantebrev, men hvor forhøjelsen er afgiftsfri efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7.

Rykningspåtegninger på efterstående pantebreve kan således kun tinglyses afgiftsfrit, når tinglysning af det nye pantebrev eller forhøjelse af det eksisterende pantebrev udløser en afgift på 0 kr., dvs. hvor afgiftsgrundlaget for de omhandlede pantebreve er opgjort efter hovedstolsprincippet i tinglysningsafgiftslovens § 5 a. Reglen om afgiftsfritagelse for rykningspåtegninger skal således ses i sammenhæng med hovedstolsprincippet.

2.5.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide reglerne om ”overførsel af afgift” således, at der kan overføres afgift mellem flere typer af pantebrev, undtagen skadesløsbrev. Dette sker med henblik på at sikre, at det altid er muligt at skifte pantebrev i samme ejendom (evt. for at foretage en låneomlægning eller skifte institut uden store omkostninger). Herudover undgås, at der i de tilfælde, hvor man som udgangspunkt ikke kan overføre en afgift, foretages unødvendige tinglysninger for alligevel at kunne overføre afgift. Det foreslås desuden, at reglerne skal finde anvendelse ved tinglysning af pant i andelsboliger således, at andelshavere også kan modregne afgift på eksisterende pantebrev ved tinglysning af nyt pantebrev i forbindelse med en låneomlægning eller skift af pengeinstitut mv. Herudover vil der ikke længere skulle betales dobbelt fast afgift, når der overføres fra et ejerpantebrev, men alene én fast afgift på lige fod med andre pantebrev.

Med henblik på at opnå en betydelig administrativ lettelse for erhvervslivet og Skatteforvaltningen samt bidrage til et mere ensartet og enkelt regelsæt foreslås det, at restgældsprincippet ophæves, således at det fremover kun vil være muligt at anvende hovedstolsprincippet ved opgørelse af afgiftsbegunstigelsen ved overførsel af afgift fra et tidligere tinglyst pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig. Med det foreslåede vil der i alle tilfælde kunne modregnes afgift af hovedstolen på et tidligere lån i en ejendom ved optagelse af et nyt lån i samme ejendom eller andelsbolig. Til gengæld skal der betales fast afgift ved alle tinglysninger af pant, hvor hovedstolen på det nye pantebrev nedsættes efter hovedstolsprincippet. Dette medfører også, at der vil skulle betales fast afgift ved tinglysning af de såkaldte rykningspåtegninger, som i dag er afgiftsfrie.

2.5.3. Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger

2.5.3.1. Gældende ret

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 1, skal der betales afgift, når et pantebrev tinglyses i en fast ejendom eller i en andelsbolig. Afgiften udgør en fast afgift på 1.660 kr. og en variabel afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

2.5.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at nedsætte den faste afgift på 1.660 kr. til 1.640 kr. og den variable afgift med 0,05 pct.-point fra 1,5 pct. til 1,45 pct. fra den 1. juli 2019. Det foreslås endvidere at nedsætte den variable afgift yderligere med 0,2 pct.-point fra 1,45 pct. til 1,25 pct. fra den 1. januar 2026.

De foreslåede nedsættelser har til formål at reducere transaktionsomkostningerne ved bolighandler mv., og omtrent at neutralisere det merprovenu, som opstår ved forenklingen af reglerne i tinglysningsafgiftsloven. Det drejer sig dels om forslaget om indførelse af fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebrev med pant i fast ejendom og andelsboliger, jf. afsnit 2.5.1, dels forslaget om altid at anvende hovedstolsprincippet ved opgørelse af afgiftsbegunstigelsen ved overførsel af afgift fra et tidligere tinglyst pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig, jf. afsnit 2.5.2.

2.5.4. Udvidelse af frist for aflysning af pantebrev

2.5.4.1. Gældende ret

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 4 og 6, og § 5 a skal et tidligere tinglyst pantebrev, der erstattes af et nyt pantebrev, og hvor afgiften i forbindelse hermed overføres til det nye pantebrev, aflyses inden for en nærmere angivet frist. Det er vigtigt, at det tidligere tinglyste pantebrev aflyses, da der i princippet ikke vil være betalt afgift af dette, da det er anvendt i forbindelse med tinglysning af det nye pantebrev.

For tinglysning af pant i fast ejendom skal et tidligere tinglyst pant aflyses senest 1 år efter tinglysning af det nye pant. For virksomhedspant, fordringspant og pant i erhvervsaktiver skal aflysning af det tidligere pant ske senest 30 dage efter tinglysning af det nye pant.

2.5.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide fristen for at aflyse et tidligere tinglyst pantebrev med pant i erhvervsaktiver, fordringspant eller virksomhedspant fra 30 dage til 60 dage. Den foreslåede udvidelse af fristen skal sikre, at der gives tilstrækkelig tid til at aflyse et tidligere tinglyst pantebrev.

I handler hvor virksomhedspant m.m. anvendes, kan der ofte være mange parter involveret. Det indebærer, at det kan tage mere end 30 dage at aflyse et tidligere tinglyst pantebrev. Med ændringen tilgodeses et ønske fra erhvervslivet, og der vurderes ikke at være bevæggrunde til hinder for den foreslåede udvidelse af fristen.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Afskaffelse af afgifter

3.1.1.1. Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager

Forslaget om at afskaffe emballageafgiften for pantbelagte emballager skønnes at indebære et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 220 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 165 mio. kr., jf. tabel 3.1.1. Finansårsvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 85 mio. kr., idet forslaget først træder i kraft i andet halvår af 2019.

Tabel 3.1.1. Provenumæssige konsekvenser ophævelse af emballageafgift på pantbelagte emballager

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansårsvirkning 2019
Umiddelbar provenuvirkning	-220	-130	-250	-250	-240	-235	-225	-220	-85
Provenuvirkning efter tilbageløb	-210	-125	-240	-240	-230	-225	-220	-210	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-165	-95	-190	-185	-180	-175	-170	-165	

Anm.: Det er beregningsteknisk antaget, at afgiften indekseres efter 2025.

Forslaget vil medføre en betydelig adfærdseffekt i form af øget indenlandsk salg af øl og mineralvand, som er omfattet af pantordningen, idet der er tale om særligt grænsehandelsfølsomme varer. Forslaget skønnes at indebære en positiv samfundsøkonomisk effekt.

3.1.1.2. Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil

Forslaget om afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil skønnes at medføre et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 5 mio. kr. Finansårsvirkningen i 2019 skønnes ligeledes at udgøre ca. 5 mio. kr. Heraf udgør afgiftsfritagelsen for påhængsvogne til godkendte traktorer ca. 200.000 kr. Det er lagt til grund, at der er ca. 80.000 godkendte traktorer her i landet, og at satsen er på 61,85 kr. årligt.

3.1.1.3. Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg

Forslaget om afskaffelse af afgiften på elektroniske sikringer til stærkstrømsanlæg skønnes at indebære et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 2 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2 mio. kr. Finansårvirkningen i 2019 skønnes ligeledes at udgøre ca. 2 mio. kr.

Afskaffelsen vil reducere afgiften (inkl. moms) med ca. 0,7 kr. pr. sikring.

3.1.2. Lempelse af afgifter

3.1.2.1. Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)

Forslaget om forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster skønnes at indebære et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 4 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 3 mio. kr. Finansårvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 4 mio. kr.

Afgiftslettelsen i form af en forhøjet bundgrænse for afgift af andre gevinster end kontantgevinster udgør en skatteudgift. I forbindelse med forhøjelsen af afgiftslettelsen stiger skatteudgiften forbundet hermed svarende til det skønnede mindreprovenu.

3.1.2.2. Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen

Forslaget om forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen skønnes at indebære et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 4 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 4 mio. kr. Finansårvirkningen i 2019 skønnes ligeledes at udgøre ca. 4 mio. kr.

Afgiftslettelsen i form af forhøjet ølmoderation udgør en skatteudgift. I forbindelse med forhøjelsen af satserne stiger skatteudgiften forbundet hermed svarende til det skønnede mindreprovenu.

3.1.3. Forenkling af afgiftsregler

3.1.3.1. Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove

Forslaget om indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove skønnes at indebære et beskedent merprovenu, da der vil være flere udenlandske virksomheder, som skal registreres hos Skatteforvaltningen, og som dermed vil skulle betale afgift i Danmark.

3.1.3.2. Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven

Forslaget om indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven skønnes at medføre et beskedent mindreprovenu som følge af mindsket likviditet for det offentlige. Det skyldes, at flere importører ventes at udnytte muligheden for at blive registreret som oplagshavere, og at de dermed kan vente med at afregne afgiften til varens overgang til ikke-oplagshavere.

3.1.4. Sanering af tinglysningsafgiftsloven

Den samlede provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd af forslagene vedrørende sanering af tinglysningsafgiftsloven fremgår af tabel 3.1.2. Det skønnes, at bortset fra i 2019 medfører forslagene samlet set en lempelse af tinglysningsafgiften. Det varige mindreprovenu ved forslagene skønnes således at udgøre ca. 20 mio. kr. (2019-niveau).

Tabel 3.1.2. Samlede provenumæssige konsekvenser ved forslag vedrørende tinglysningsafgift (efter tilbageløb og adfærd)

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkni ng	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Tinglysningsafgift i alt	-20	0	0	-5	-10	-15	-15	-5
- Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger	55	30	55	55	55	55	55	55
- Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve	-25	-10	-25	-25	-25	-25	-25	-25
- Altid anvendelse af hovedstolsprincip	90	5	5	-5	-10	-10	-10	-5
- Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger	-145	-20	-35	-35	-35	-35	-35	-35

3.1.4.1. Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger

Forslaget om fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger skønnes at indebære et varigt umiddelbart merprovenu på ca. 65 mio. kr. (2019-niveau) og et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 55 mio. kr., jf. tabel 3.1.3

Finansårvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 25 mio. kr., idet forslaget først træder i kraft i andet halvår af 2019.

Tabel 3.1.3. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af underpant i ejerpant

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkni ng	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansårvir kning 2019
Umiddelbar provenuvirkning	65	35	65	65	65	65	65	65	25
Provenuvirkning efter tilbageløb	55	30	55	55	55	55	55	55	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	55	30	55	55	55	55	55	55	

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige adfærdsmæssige konsekvenser i form af ændret låneadfærd m.v., da lånebeslutningen primært påvirkes ved stiftelsen af ejerpantebrevet, hvor der betales en variabel afgift på 1,5 pct. af ejerpantebrevets pålydende værdi og en fast afgift på 1.660 kr., og i mindre grad ved den efterfølgende underpantsætning.

Den hidtidige afgiftsfritagelse for underpant udgør en skatteudgift, da det afviger fra de generelle regler for tinglysning af andre typer pantebreve, hvor der betales en variabel afgift på 1,5 pct. samt en fast afgift på 1.660 kr. og en fast afgift på 1.660 kr. ved yderligere tinglysningsekspeditioner (påtegninger) i forbindelse med pantet. For ejerpantebreve er der hidtil alene betalt variabel og fast afgift ved stiftelse af pantebrevet, mens efterfølgende ændringer i form af underpantsætninger har været afgiftsfritaget. En skatteudgift svarende til den umiddelbare provenuvirkning vil således bortfalde.

3.1.4.2. Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip

3.1.4.2.1. Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve

Forslaget om overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. (2019-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 25 mio. kr., *jf. tabel 3.1.4*. Finansårsvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr., idet forslaget først træder i kraft i andet halvår af 2019.

Tabel 3.1.4 Provenumæssige konsekvenser ved overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansårsvirkning 2019
Umiddelbar provenuvirkning:	-35	-20	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-10
Provenuvirkning efter tilbageløb	-30	-15	-30	-30	-30	-30	-30	-30	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-25	-10	-25	-25	-25	-25	-25	-25	

Den del af forslaget, der vedrører selve overførslen af afgift, skønnes ikke at medføre et mindreprovenu. Det skyldes, at forslaget reelt implementerer den gældende retspraksis, hvor det allerede er muligt at overføre afgift for fast ejendom gennem tinglysning af bestemte omdannelser af pantebrevene, der ligger til sikkerhed for lån i pengeinstitutter.

Der vil være et mindreprovenu forbundet med, at der fremover kun skal betales en fast afgift ved overførsel af afgift for et ejerpantebrev, samt ved at behovet for at foretage omdannelser af pantebrevene for at kunne overføre afgift bortfalder.

Tinglysningsafgiften kan ses som en parallel til ejendomsværdiskatten, som betales forud ved købet af ejendom, og medfører tilsvarende forvridninger. Da forslaget reducerer omkostningerne ved tinglysning af pant vil disse forvridninger reduceres, herunder som følge af ændringer i boligbestanden. Herudover reduceres forvridningen af antallet af handler, og hvilke handler der gennemføres, hvilket kan føre til en mere optimal udnyttelse af ejendomsbestanden. Forslaget har dermed en positiv samfundsøkonomisk virkning, og medfører en positiv afledt virkning på statens indtægter.

3.1.4.2.2. *Altid anvendelse af hovedstolsprincip*

Forslaget om at der altid anvendes hovedstolsprincippet skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 170 mio. kr. (2019-niveau) i 2019, stigende til ca. 185 mio. kr. i 2025. Som følge af det faldende mindreprovenu på længere sigt skønnes det varige umiddelbare mindreprovenu at udgøre ca. 45 mio. kr.

Forskellen mellem hovedstol og restgæld på de udestående lån stiger løbende i takt med, at der afdrages på lånene, hvilket trækker i retning af et øget mindreprovenu. Samtidig reduceres antallet af udestående lån optaget før den 1. juli 2007, hvorved mindreprovenuet reduceres. Det skønnes, at førstnævnte effekt dominerer frem mod 2024, og mindreprovenuet er således stigende i samme periode. Mindreprovenuet forventes derefter at falde frem mod 2037 i takt med, at størstedelen af de udestående realkreditlån, der følger restgældsprincippet, bortfalder, idet der for størstedelen er tale om lån med 30 års løbetid, som vil være udbetalt eller omlagt i 2037. Der er indlagt et bortfald af lån med afdragsfrihed optaget før den 1. juli 2007, idet disse skønnes i høj grad at være omlagt senest i 2017, da afdragsfriheden typisk løber i 10 år. Efter 2037 forventes der kun at være et meget begrænset mindreprovenu knyttet til nogle få lån med en længere løbetid end 30 år.

Forslaget om, at der altid betales fast afgift ved overførsel efter hovedstolsprincippet skønnes med betydelig usikkerhed isoleret set at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på ca. 160 mio. kr. (2019-niveau). Herudover har forslaget en afledt effekt i form af, at afgiftsfritagelsen for visse rykningspåtegninger bortfalder, hvilket skønnes, at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på ca. 15 mio. kr. (2019-niveau) efter tilbageløb og adfærd.

Forslagene om, at der altid anvendes hovedstolsprincippet, altid betales fast afgift ved overførsel efter hovedstolsprincippet, og at afgiftsfriheden for visse rykningspåtegninger bortfalder, skønnes samlet set at indebære et merprovenu efter tilbageløb og adfærd i 2019 på ca. 10 mio. kr. (2019-niveau), da merprovenuet ved forslaget om, at der altid betales fast afgift, og bortfaldet af afgiftsfritagelsen for visse rykningspåtegnere, overstiger mindreprovenuet ved forslaget om, at der altid anvendes hovedstolsprincip. Som følge af, at mindreprovenuet ved forslaget om, at der altid anvendes hovedstolsprincip, stiger frem mod 2024, skønnes forslaget at medføre et mindreprovenu fra 2021 og frem. På længere sigt medfører forslaget et varigt merprovenu på ca. 90 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, når mindreprovenuet ved forslaget om, at der altid anvendes hovedstolsprincip, bortfalder i takt med, at de omfattede lån udbetales eller omlægges frem mod 2037.

Tabel 3.1.5. Provenumæssige konsekvenser ved anvendelse af hovedstolsprincip altid i forbindelse med tinglysningsafgift

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansårsvirkning 2019
Umiddelbar provenuvirkning:									
- Altid anvendelse af hovedstolsprincip	-45	-85	-180	-185	-195	-195	-195	-185	
- Altid fast afgift ved overførsel af afgift efter hovedstolsprincippet	160	80	160	160	160	160	160	160	
- Bortfald af afgiftsfritagelse for visse rykningspåtegninger	15	10	15	15	15	15	15	15	
Umiddelbar provenuvirkning i alt	130	5	-5	-10	-20	-20	-20	-10	5
Provenuvirkning efter tilbageløb	115	5	0	-10	-15	-15	-15	-10	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	90	5	5	-5	-10	-10	-10	-5	

Der er i tilbageløbet taget højde for, at en del af tinglysningsafgiften påhviler erhverv, hvor den virker som en skat på input i produktionen. Fordelingen på husholdninger og erhverv er forbundet med stor usikkerhed.

Tinglysningsafgiften kan ses som en parallel til ejendomsværdiskatten, som betales forud ved købet af ejendom og medfører tilsvarende forvridninger, herunder som følge af ændringer i boligbestanden. Herudover medfører tinglysningsafgiften også en forvridning af antallet af handler, og hvilke handler der gennemføres, hvilket kan føre til en inoptimal udnyttelse af ejendomsbestanden. Forslaget om altid at anvende hovedstolsprincippet lemper tinglysningsafgiften og vil reducere disse forvridninger, mens forslaget om, at der altid skal betales fast afgift ved overførsel af afgift efter hovedstolsprincippet, øger tinglysningsafgiften og øger forvridningerne.

Rykningspåtegninger er en afledt tinglysningsmæssig disposition, som sker ved tinglysning af ny pant i ejendomme, hvor der allerede er tinglyst pant, som skal rykke ned i prioriteringsrækkefølgen. Da der betales variabel afgift på 1,5 pct. og en fast afgift på 1.640 kr., *jf. forslag om nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger*, ved tinglysning af det nye pant, vurderes en fast afgift på 1.640 kr. på den nødvendige rykningspåtegning ikke at ville påvirke låneadfærd m.v. nævneværdigt.

Forslaget medfører en afgiftslempelse for personer, der tinglyser pant, som tidligere skulle have været tinglyst efter restgældsprincippet. Det vil særligt være i ejendomshandler, hvor restgælden er reduceret betydeligt i forhold til hovedstolen, og hvor salgsprisen ikke er markant højere end den pris, sælger købte til, eller ved låneomlægninger/konverteringer, hvor der ikke sker en samtidig forhøjelse af lånet.

Personer, der tinglyser pant efter hovedstolsprincippet i situationer, hvor modregning af afgift i eksisterende pant fører til, at der ikke skal betales variabel afgift, vil med det foreslåede opleve en afgiftsstigning. Det skyldes, at de fremover alligevel vil skulle betale en fast afgift på 1.640 kr. og eventuelt yderligere en fast afgift på 1.640 kr. ved rykningspåtegninger, som ved gældende regler bortfalder, hvis modregning af afgift efter hovedstolsprincippet fører til, at der ikke skal betales fast afgift.

Da den generelle regel er, at der kan overføres afgift efter hovedstolsprincippet, udgør begrænsningen af anvendelsen af hovedstolsprincippet til lån optaget fra og med den 1. juli 2017 en skattesanktion. Udvidelsen af hovedstolsprincippet reducerer således en skattesanktion svarende til den umiddelbare provenuvirkning af det foreslåede. Det foreslåede reducerer samtidig en skatteudgift ved at indføre fast afgift i alle tilfælde ved overførsel af afgift efter hovedstolsprincippet. Da rykningspåtegninger generelt udløser en fast afgift, reducerer det foreslåede en skatteudgift vedrørende afgiftsfritagne rykningspåtegninger svarende til den umiddelbare provenuvirkning af det foreslåede.

3.1.4.3. Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger
Forslaget om nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et årligt umiddelbart mindreprovenu på ca. 55 mio. kr. (2019-niveau) i perioden 2019 til 2025, svarende til ca. 35 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Med den yderligere afgiftsnedsættelse fra 2026, skønnes det varige umiddelbare mindreprovenu at udgøre ca. 215 mio. kr. (2019-niveau), svarende til ca. 145 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Finansårsvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 20 mio. kr., idet forslaget først træder i kraft i andet halvår af 2019.

Tabel 3.1.6. Provenumæssige konsekvenser ved nedsættelse af tinglysningsafgiften på pant i fast ejendom og andelsboliger

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansårsvirkning 2019
Umiddelbar provenuvirkning:									
- Nedsættelse af variabel afgift på pant	-205	-20	-45	-45	-45	-45	-45	-45	
- Nedsættelse af fast afgift på pant	-10	-5	-10	-10	-10	-10	-10	-10	
Umiddelbar provenuvirkning i alt	-215	-30	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-20
Provenuvirkning efter tilbageløb	-185	-25	-50	-50	-50	-50	-50	-50	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-145	-20	-35	-35	-35	-35	-35	-35	

Med forslaget reduceres transaktionsomkostninger ved f.eks. ejendomshandler, der indebærer låntagning samt ved låneomlægninger m.v., hvilket reducerer en række forvridninger i forbindelse med ejendomshandler og låneoptag, hvilket har en positiv samfundsøkonomisk virkning og har en positiv afledt virkning på statens indtægter.

De afledte virkninger på statens indtægter skønnes at svare til virkningen ved ændringer i ejendomsværdiskatten, herunder som følge af ændringer i boligbestanden. Herudover medfører tinglysningsafgiften også en forvridning af antallet af handler, og hvilke handler der gennemføres, hvilket kan føre til en inoptimal udnyttelse af ejendomsbestanden.

3.1.5. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige. Der vil i forlængelse af lovforslaget skulle foretages enkelte mindre systemtilretninger samt tilretning af vejledninger m.m. Lovforslaget, der netop har til formål at forenkle en række afgiftslove samt digitalisere afgiftssystemet, vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Afskaffelse af afgifter

4.1.1.1 Afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager

Forslaget om afskaffelse af emballageafgiften for pantbelagte emballager skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet på ca. 130 mio. kr. i 2019 og ca. 250 mio. kr. i 2020 aftagende til ca. 220 mio. kr. i 2025, svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Samtidig forventes afskaffelsen af afgiften at medføre en øget efterspørgsel, dels som følge af øget forbrug, dels som følge af øget indenlandsk salg (mindre grænsehandel).

4.1.1.2. Afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil

Forslaget om afgiftsfritagelse for godkendte traktorer skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet på ca. 5 mio. kr. svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes nedvæltet i højere lønninger.

4.1.1.3. Afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg

Forslaget om afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse på ca. 2 mio. kr. for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Samtidig forventes afskaffelsen af afgiften at medføre en øget efterspørgsel.

4.1.2. Lempelse af afgifter

4.1.2.1. Forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster (gevinstafgiften)

Forslaget om forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse på ca. 4 mio. kr. for de udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser, almennyttigt lotteri og spil uden indsats, der har varegevinster, svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser.

4.1.2.2. Forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen

Forslaget om forhøjelse af satserne i ølmoderationsordningen skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse på ca. 4 mio. kr. for de mindre bryggerier, der er omfattet af ordningen, svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Herudover vil det styrke konkurrenceevnen for de mindre bryggerier over for de større bryggerier.

4.1.3. Forenkling af afgiftsregler

4.1.3.1. Indførelse af fjernsalgsbestemmelser i enkelte afgiftslove

Forslaget om indførelse af fjernsalgsbestemmelser skønnes at medføre negative økonomiske konsekvenser for udenlandske virksomheder, da disse virksomheder i højere grad skal registreres og betale afgift i Danmark.

4.1.3.2. Indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven

Forslaget om indførelse af registreringsmulighed som oplagshaver/varemodtager i emballageafgiftsloven skønnes ikke at ville medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget medfører dog, at de importører, der registreres som oplagshavere, vil opleve en øget likviditet, da de kan vente med at afregne afgift til det tidspunkt, hvor varen overgår til ikke-registrerede virksomheder eller personer.

4.1.4. Sanering af tinglysningsafgiftsloven

4.1.4.1. Fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger

Erhvervslivet vil som udgangspunkt blive belastet med en andel af den umiddelbare provenuvirkning af forslaget om tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysningssekspeditioner. Det er

dog ikke muligt at opdele provenuet fra tinglysningsafgiften på erhverv og husholdninger på baggrund af de tilgængelige data.

Forslaget vurderes at medføre en øget konkurrencemæssig ligestilling mellem realkreditlån og banklån, da det fremover i alle tilfælde koster en fast afgift ved optagelse af lån uanset låntype. Omvendt indebærer forslaget en transaktionsomkostning i forbindelse med bankskift, der kan medvirke til mindre konkurrence i banksektoren.

Selv om der betales en fast afgift ved stiftelsen af et ejerpantebrev, er det ved gældende regler muligt at optage banklån med sikkerhed i et underpant i ejerpantebrev, uden at der betales en fast afgift, når der foretages flere underpantssætninger i samme ejerpantebrev.

4.1.4.2. Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og altid anvendelse af hovedstolsprincip
Overførsel af tinglysningsafgift mellem pantebreve og udvidelsen af hovedstolsprincippet reducerer erhvervenes udgifter til tinglysning og dermed produktionsomkostningerne. Omvendt øges omkostningerne med indførelsen af fast afgift i alle tilfælde samt bortfaldet af afgiftsfritagelsen for visse rykningspåtegninger i det omfang, der tidligere ikke har været betalt fast afgift ved disse tinglysningshandling.

Det forventes, at den ændrede afgiftsbelastning overvælttes i priserne eller nedvælttes i lønningerne afhængigt af konkurrencesituationen for de berørte virksomheder.

Erhvervslivet vil som udgangspunkt blive belastet med en andel af den umiddelbare provenuvirkning af forslagene vedrørende tinglysningsafgift svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysningssekspeditioner. Det er dog ikke muligt at opdele provenuet fra tinglysningsafgiften på erhverv og husholdninger på baggrund af de tilgængelige data. Som en grov tilnærmelse kan der ses på realkredit- og pengeinstitutternes udlån, hvoraf det fremgår, at erhvervene står for omkring 50 pct. af de samlede udlån.

4.1.4.3. Nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger
Erhvervslivet vil som udgangspunkt blive lempet med en andel af den umiddelbare provenuvirkning af forslagene svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysningssekspeditioner. Det er dog ikke muligt at opdele provenuet fra tinglysningsafgiften på erhverv og husholdninger på baggrund af de tilgængelige data. Som en grov tilnærmelse kan der ses på realkredit- og pengeinstitutternes udlån, hvoraf det fremgår, at erhvervene står for omkring 50 pct. af de samlede udlån.

4.1.5. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i præhøring.

TER har følgende bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

TER vurderer, at forslaget samlet kan medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. årligt. Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere lettelserne nærmere. Resultaterne af målingen skal anvendes i den samlede konsekvensvurdering af forslagens erhvervsøkonomiske konsekvenser, der skal indgå i forslagens bemærkninger, når det sendes i offentlig høring. TER har kontaktet ressortmyndigheden for at aftale processen.

Forslaget udmønter en politisk aftale om sanering af en række byrdefulde afgifter med det formål at forbedre rammevilkårene for dansk erhvervsliv. Forslaget indeholder en række initiativer, hvor de administrative konsekvenser tidligere er blevet vurderet enkeltvis i forbindelse med Skatteministeriets rapport om sanering af punktafgifter.

Forslaget indeholder eksempelvis en fritagelse af pantbelagte emballager for emballageafgift. Dette initiativ er i forbindelse med saneringsrapporten vurderet til at medføre administrative lettelser for erhvervslivet på ca. 5 mio. kr. årligt. De administrative lettelser er herigennem forbundet med angivelse og indbetaling af afgiften. Herudover kan der opstå administrative lettelser i forbindelse en række ændringer i tinglysningsafgiftsloven, fritagelse af vaffer for chokoladeafgift og en række andre tiltag. Disse vil blive opgjort nærmere i forbindelse med en forestående AMVAB-måling.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

En ophævelse af emballageafgiften på pantbelagte drikkevarer vurderes at medføre, at en større del af de solgte emballager vil indgå i pant- og retursystemet, da en større del af emballagerne vil blive købt i Danmark med pant fremfor i grænsehandlen uden pant. Dette vil betyde, at en mindre mængde emballage vil blive henkastet i naturen og i stedet vil blive genanvendt i pant- og retursystemet. Det foreslåede medfører derfor positive miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om lempelse af affaldsavgift på lettere forurenede jord vil medføre positive miljømæssige konsekvenser, da en større mængde lettere forurenede jord vil kunne anvendes under kontrollerede forhold på deponeringsanlæggene i stedet for til bygge- og anlægsprojekter.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Der er foretaget en vurdering af, om afgiftslempelsen for pantbelagt emballage kan gennemføres i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's statsstøtteregler. Det bemærkes i den sammenhæng, at der i forbindelse med tidligere lovforslag om fastsættelse af emballageafgiften ikke har været rejst tvivl om, hvorvidt den gældende differentiering af emballageafgiften mellem pantbelagte og ikke-pantbelagte emballager indebærer statsstøtteretlige aspekter.

En yderligere differentiering af afgiften mellem pantbelagt og ikke-pantbelagt emballage som følge af den foreslåede ophævelse af afgiften for pantbelagt emballage vurderes heller ikke at indebære statsstøtte.

Der lægges i den forbindelse vægt på, at emballageafgiften og pant- og retursystemet på hver sin måde har til formål at nedbringe affaldsmængderne, og at de to regelsæt derfor varetager samme

grundlæggende miljømæssige formål. Det vurderes i den forbindelse, at emballage, der som følge af lovgivningen er underlagt det obligatoriske pant- og retursystem, ikke er omfattet af den samme retlige og faktiske situation som ikke-pantbelagt emballage, når det overordnede formål med de to systemer tages i betragtning.

Det vurderes endvidere, at det under alle omstændigheder er i overensstemmelse med afgiftssystemets natur og logik, herunder hensynet til at undgå dobbeltregulering af pantbelagt emballage, at der sker en forskellig afgiftsmæssig behandling af emballage, der indgår i pant- og retursystemet, og emballager, der ikke indgår i pantsystemet.

På den baggrund vurderes det, at en ophævelse af afgiften for pantbelagt emballage ikke udgør en selektiv undtagelse, som indebærer statsstøtte.

Forbrugsafgiftsloven, herunder afgiften på kaffeestatning og kaffetilsætning, indeholder punktafgifter uden for det EU-harmoniserede område. Afgiften på kaffe blev indført i 1932 og har siden dens indførsel alene tjent et fiskalt formål. Hverken EU-Domstolen eller EU-Kommissionen ses at have taget principiel stilling til, hvorvidt afskaffelse af punktafgifter uden for det harmoniserede område kan anses for statsstøtte, når de ikke har et særligt formål ud over det rent fiskale.

Det er dog utvivlsomt det generelle udgangspunkt, at medlemsstaterne uden for det harmoniserede område frit kan regulere punktafgifter, dvs. afgifter på bestemte varekategorier. Det er herefter vurderingen, at der er mest, der taler for, at en afskaffelse af afgiften på kaffeestatning og kaffetilsætning, som indeholder meget begrænsede mængder kaffe, heller ikke indebærer statsstøtte. Hertil kommer, at provenuet fra afgiften på kaffeestatning og kaffetilsætning er ikke nævneværdigt, og at de administrative byrder for erhvervslivet vurderes ikke at stå mål hermed. Regeringen har på den baggrund besluttet, at afskaffelsen af afgiften på kaffeestatning og kaffetilsætning ikke skal statsstøttenotificeres over for EU-Kommissionen.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Efter artikel 4 i strukturdirektivet, har medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små uafhængige bryggerier. Det følger af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Moderationsordningen for små bryggerier er fastsat i overensstemmelse hermed.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [xx yyy 2018 til den xx yyy 2018] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Andelsboligforeningers Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Biobrændselforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for

Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, Campingbranchen, Campingrådet, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, Coop, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Automat BrancheForening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Elbil Alliance, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Musikerforbund, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Halmleverandører, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, Danske Universiteter, DANVA, Datatilsynet, DBU, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Det Centrale Handicapråd, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDL – Frie Danske Lastbilvognmænd, FDM, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Forenede Danske Amerikanerbilklubber, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR – danske revisorer, FTF, GASFAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Investering Danmark, Justitia, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kommunernes Landsforening, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Maskinleverandørerne, Mellempolitisk Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie BrancheForeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD – Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Tinglysningsretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Forslaget om fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger skønnes at indebære et varigt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 55 mio. kr.</p> <p>Forslaget om altid anvendelse af hovedstolsprincip ved tinglysning af nyt pantebrev i samme ejendom eller samme andelsbolig skønnes samlet at indebære et varigt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 90 mio. kr.</p> <p>Forslaget om indførelse af fjernsalgsbestemmelser i visse nationale afgiftslove forventes at give et beskedent merprovenu.</p>	<p>Forslag om overførsel af tinglysningsafgift mellem flere typer af pantebreve skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 25 mio. kr.</p> <p>Forslag om nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 145 mio. kr.</p> <p>Forslag om afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 5 mio. kr.</p> <p>Forslaget om afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2 mio. kr.</p> <p>Forslag om indførelse af valgfrihed mellem registrering som enten oplagshaver eller varemodtager skønnes at indebære et beskedent mindreprovenu.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af bundgrænsen for afgift af varegevinster skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 3</p>

		<p>mio. kr.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af ølmoderationsordningen skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 4 mio. kr.</p> <p>Forslaget om afgiftsfritagelse for pantbelagt emballage skønnes at indebære et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 165 mio. kr.</p> <p>De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslaget vurderes samlet set ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige. Der vil i forlængelse af lovforslaget skulle foretages enkelte mindre systemtilretninger samt tilretning af vejledninger m.m.</p>	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om afgiftsfritagelse for godkendte traktorer og påhængsvogne hertil skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige.</p> <p>Forslaget om afskaffelse af afgiften på elektriske sikringer vil medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af bundgrænsen for varegevinster</p>	<p>Forslaget om fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpatentbreve med pant i fast ejendom og andelsboliger vil øge erhvervenes omkostninger til tinglysning i det omfang, de hidtil har været omfattet af afgiftsfritagelsen for underpant i ejerpatentbreve.</p> <p>Forslaget om udvidelse af hovedstolsprincippet reducerer erhvervenes udgifter til tinglysning og dermed produktionsomkostninger. Omvendt øges omkostningerne med indførelsen af fast afgift i alle tilfælde i det omfang, der</p>

	<p>skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse – for de udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser, almennyttigt lotteri og spil uden indsats, der har varegevinster – svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af ølmoderationen skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse – for de mindre bryggerier, der er omfattet af ordningen – svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige. Herudover vil det styrke konkurrenceevnen for de mindre bryggerier over for de større bryggerier.</p> <p>Forslaget om at afskaffe emballageafgiften på pantbelagte drikkevarer skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige.</p> <p>Forslaget om overførsel af tinglysningsafgift mellem flere typer af pantebreve skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse med en andel af den umiddelbare provenuvirkning svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysningsekspeditioner.</p> <p>Forslaget om nedsættelse af fast og variabel tinglysningsafgift på pant i fast ejendom og andelsboliger skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse med en andel af</p>	<p>tidligere ikke har været betalt fast afgift. Erhvervslivet vil som udgangspunkt blive belastet med en andel af den umiddelbare provenuvirkning af de to elementer af forslaget svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysnings-ekspeditioner.</p> <p>Forslaget om indførelse af fjernsalgsbestemmelser i visse nationale afgiftslove forventes at have økonomiske omkostninger for de udenlandske virksomheder, som i højere grad skal registreres og betale afgift i Danmark.</p> <p>De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p>
--	---	--

	den umiddelbare provenuvirkning svarende til erhvervslivets andel af de enkelte tinglysningsekspeditioner.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	TER vurderer, at de samlede administrative lettelser kan være over 4 mio. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	<p>En ophævelse af emballageafgiften på pantbelagte drikkevarer vurderes at medføre, at en større del af de solgte emballager vil indgå i pant- og retursystemet. Forslaget medfører derfor positive miljømæssige konsekvenser.</p> <p>Forslaget om lempelse af affaldsafgift på lettere forurenet jord vil medføre positive miljømæssige konsekvenser, da en større mængde lettere forurenet jord vil kunne anvendes under kontrollerede forhold på deponeringsanlæggene i stedet for til bygge- og anlægsprojekter.</p>	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Der er foretaget en vurdering af, om afgiftslempelsen for pantbelagt emballage kan gennemføres i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's statsstøtteregler. Det er vurderet, at en ophævelse af afgiften for pantbelagt emballage ikke udgør en selektiv undtagelse, som indebærer statsstøtte.</p> <p>Der er foretaget en vurdering af, om forslaget om afskaffelse af afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning kan gennemføres i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's statsstøtteregler. Det vurderes, at forslaget ikke udgør en selektiv undtagelse, som indebærer statsstøtte.</p> <p>Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af</p>	

	<p>punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Efter artikel 4 i strukturdirektivet, har medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små uafhængige bryggerier. Det følger af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Moderationsordningen for små bryggerier er fastsat i overensstemmelse hermed.</p> <p>De øvrige dele af lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der betales afgift af affald, der tilføres en registreringspligtig virksomhed, jf. affalds- og råstofafgiftslovens § 9, stk. 1.

Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller slutafdækning, er fritaget for afgift, jf. affaldsafgiftslovens § 9, stk. 2, nr. 1.

Efter Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 719 af 24. juni 2011 om deponeringsanlæg er det tilladt at anvende lettere forurenede jord til slutafdækning.

Det foreslås at fritage lettere forurenede jord, der anvendes til slutafdækning, for afgift. Der vil herved komme bedre overensstemmelse mellem Miljø- og Fødevarerministeriets regler for deponeringsanlæg og Skatteministeriets afgiftsregler.

Til nr. 2

Efter gældende ret kan affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord tilføres deponeringsanlæg, uden at der skal svares affaldsafgift, jf. affalds- og råstofafgiftslovens § 9, stk. 3, 1. pkt. Mængden af sten, tegl og brokker og lettere forurenede jord kan samlet årligt maksimalt udgøre 2 pct. af det sidste års deponerede affaldsmængde, jf. affalds- og råstofafgiftslovens § 9, stk. 3, 2. pkt.

Efter Miljø- og Fødevarerministeriets regler er det muligt at bruge lettere forurenede jord til daglig afdækning af blandet affald, slutafdækning af affald og afdækning af asbestaffald. Det foreslås at hæve grænsen for den mængde, der afgiftsfrit kan tilføres deponeringsanlægget fra 2 pct. til 3,5 pct. for at skabe bedre overensstemmelse mellem afgiftsreglerne og miljøreglerne. En hævelse af grænsen til 3,5 pct. vurderes at dække deponeringsanlæggenes behov.

Det foreslåede vurderes at medføre positive miljømæssige konsekvenser, da en større mængde lettere forurenede jord vil kunne anvendes under kontrollerede forhold på deponeringsanlæggene i stedet for til bygge- og anlægsprojekter.

Til § 2

Til nr. 1-16

Efter batteriafgiftsloven skal virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, registreres som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”, jf. § 3, stk. 1 og 2, og § 18, stk. 1.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i batteriafgiftsloven.

Registrerede virksomheder får udleveret et bevis for registrering ifølge batteriafgiftslovens § 3, stk. 3. Derudover er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er betalt, fra udlandet og

fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg, jf. batteriafgiftslovens § 4. Ifølge § 6, stk. 1 og 2, skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden, og virksomhedens forbrug af egne varer sidestilles med udlevering. Registrerede virksomheder kan fradrage de afgiftspligtige varer, der udleveres til en anden registreret virksomhed, jf. batteriafgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1.

For erhvervsdrivende varemottagere gælder, at erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse kan fradrage afgift af varer, der er leveret til udlandet, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret, jf. batteriafgiftslovens § 9, stk. 1. Derudover skal fremstillingsvirksomheder og andre registrerede virksomheder føre regnskab over fremstilling, tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer, jf. batteriafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode endvidere angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen, jf. batteriafgiftslovens § 12. Skatteforvaltningen har hjemmel til at gennemføre kontrol af varer, der erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt sælges til andre end registrerede virksomheder. Derudover kan en person straffes med bøde, hvis den pågældende fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, efter at registreringen er inddraget, jf. batteriafgiftslovens § 32.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i batteriafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til § 3

Til nr. 1-16

Efter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven skal virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, registreres som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 2, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 24, stk. 1.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i bekæmpelsesmiddelafgiftsloven.

Ifølge bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 2, stk. 2, får registrerede virksomheder udleveret et bevis for registrering. Derudover er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er betalt, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftsloven §§ 3 og 10. Afgiftspligtige varer skal, forinden de udleveres fra de registrerede virksomheder, være pakket i fuldstændig lukkede pakninger. Pakninger skal være forsynet med angivelse af navn og adresse på den registrerede virksomhed, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 4, stk. 1. De registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre den afgiftspligtige mængde efter § 1 og den afgiftspligtige omsætning efter § 7 som henholdsvis den udleverede mængde opgjort i kilogram eller liter for

plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige værdi af udleverede biocider m.v. i perioden, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 12. Til den afgiftspligtige mængde og omsætning, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 12, medregnes ikke mængden af eller værdien af afgiftspligtige varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 13, stk. 1, nr. 1, og der medregnes heller ikke varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til eller fra denne er gået tabt ved brand eller forlis, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 13, stk. 1, nr. 3. Derudover ydes der godtgørelse til den registrerede virksomhed, såfremt afgiftsberigtigede varer tilbageleveres til den registrerede virksomhed, og såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 15, stk. 1.

Derudover skal registrerede virksomheder føre regnskab over fremstilling, tilgang af uberigtigede varer og udlevering af afgiftspligtige varer, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 17, stk. 1, 1. pkt. De registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier og opgørelser, i 5 år efter regnskabsårets udløb, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 17, stk. 3. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive den samlede afgiftsbetaling for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige omsætning for biocider m.v., jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 18, stk. 1. Der skal betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 23, stk. 1.

For erhvervsdrivende varemottagere gælder, at afgiften skal betales i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføjes en registreret virksomhed eller er fritaget efter lovens § 14, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 1. De erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive afgiftsbetalingen for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige værdi for biocider m.v., som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 2. Skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 24, stk. 4.

Derudover skal registrerede virksomheder på begæring meddele Skatteforvaltningen oplysninger om deres leverancer af varer til afgiftsfrie formål, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 27, stk. 4. Skatteforvaltningen har hjemmel til at gennemføre kontrol af varer, der erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 27, stk. 7. Derudover kan en person straffes med bøde, hvis den pågældende fortsætter driften af en registreringspligtig virksomhed, efter at registreringen er inddraget, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, jf. bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 40, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til § 4

Til nr. 1-12

Efter cfc-afgiftsloven skal eller kan virksomheder, der fremstiller, importerer afgiftspligtige stoffer fra udlandet eller modtager afgiftspligtige varer omfattet af lovens § 1, stk. 2, nr. 2-6, og som efterfølgende destrueres hos virksomheden, registreres som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”, jf. § 3 d, stk. 1 og § 4, stk. 1 og 2.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i cfc-afgiftsloven.

Det følger af loven, at varemodtagere, der registreres efter cf-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 3.

Det følger af loven, at Skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringen, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 3. Registrerede virksomheder, som er registreret efter cfc-afgiftslovens § 4, stk. 1, er berettigede til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage stoffer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 eller 3 a, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 4. Virksomheder, som er registreret efter cfc-afgiftslovens § 4, stk. 2, er berettigede til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage varer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2-6, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 5. Det følger af loven, at registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode som vægten af den mængde afgiftspligtige stoffer, der i perioden er udleveret fra virksomheden, jf. cfc-afgiftslovens § 5, stk. 2. Derudover følger det af loven, at registrerede virksomheder, der udtager afgiftspligtige stoffer til fremstilling af varer, skal medregne forbruget til udlevering efter cfc-afgiftslovens § 5, stk. 2 og 3.

I den afgiftspligtige vægt opgjort efter lovens § 5, stk. 2, kan virksomhederne få fradrag for vægten af stoffer, der er udleveret til en anden registreret virksomhed efter cfc-afgiftslovens § 4, stk. 4, jf. cfc-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 1. I medfør af loven skal registrerede virksomheder føre regnskab over fremstilling, modtagelse fra udlandet og udlevering m.v. af afgiftspligtige stoffer, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 1. Registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale i 5 år efter regnskabsårets udløb, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 3. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de stoffer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 9.

Skatteforvaltningen har hjemmel til at inddrage registreringen af virksomheden, hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, jf. cfc-afgiftslovens § 12. Derudover har Skatteforvaltningen hjemmel til at gennemføre kontrol af varer, der erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder, jf. cfc-afgiftslovens § 14, stk. 7. Endelig kan en person straffes med bøde, hvis den pågældende fortsætter driften af en registreringspligtig virksomhed, efter at registreringen er inddraget, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, jf. cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i cfc-afgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 13

Cfc-afgiftslovens § 13 blev ophævet ved lov nr. 165 af 15. marts 2000. Den daværende bestemmelse var en opkrævningsbestemmelse, hvor afgiftspligtige virksomheder kunne blive opkrævet manglende betaling af afgift som følge af urigtig angivelse. Bestemmelsen blev ophævet i forbindelse med indførelsen af opkrævningsloven, og bestemmelsen blev derfor overflødig.

Det foreslås at indføre en ny § 13 om, at udenlandske virksomheder forpligtes til at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, såfremt de sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og såfremt de samtidig er registreret efter momslovens § 47, stk. 1. Bestemmelsen foreslås formuleret på samme måde som i andre afgiftslove, f.eks. chokoladeafgiftsloven, hvor udenlandske virksomheder har pligt til at lade sig registrere, såfremt deres samlede årlige leverancer overstiger 280.000 kr., jf. momslovens § 48, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.4.

Til nr. 14

Lovens sanktioner fremgår af cfc-afgiftslovens § 17. Det fremgår heraf, at medmindre højere straf er fastsat i anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og 3, eller § 14, stk. 2-5, jf. lovens § 17, stk. 1, nr. 2. En virksomhed kan dermed straffes med bøde, hvis virksomheden ikke lader sig registrere hos Skatteforvaltningen på trods af, at virksomheden fremstiller afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at der tillige indføres en henvisning til § 13 i § 17, stk. 1, nr. 2, således at en overtrædelse af lovens § 13 kan sanktioneres med bøde. Det foreslåede er en konsekvensændring af dette lovforslags nr. 13, hvor der foreslås indført en fjernsalgsbestemmelse i loven. Den foreslåede ændring medfører, at en udenlandsk virksomhed, der sælger varer her til landet ved fjernsalg, skal kunne straffes med bøde, såfremt virksomheden ikke har registreret sig hos Skatteforvaltningen i henhold til den nye foreslåede § 13, jf. ovenfor.

Til § 5

Til nr. 1

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 9 skal der betales afgift af vafler, der er pålagt eller på anden måde er i forbindelse med chokolade, skummasse eller masser helt eller delvis af mandler, nødder eller kerner. Chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 9, bestemmer ligeledes, at vafler, der afsættes i blandinger med afgiftsfrie vafler, biskuit og lignende er fritaget for afgift, hvis antallet af afgiftspligtige vafler ikke overstiger 25 pct. af det samlede antal stykker i blandingen, og vaflerne ikke betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af chokoladevarer.

Den foreslåede afskaffelse af chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 9, vil betyde, at vafler som udgangspunkt ikke vil være omfattet af det afgiftspligtige vareområde. Der skal herefter kun betales afgift af vafler, når de anses for at være chokoladevarer efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller når vaflerne anses for at være erstatningsvarer for eller efterligninger af chokolade- eller sukkervarer efter chokoladeafgiftslovens § 1, nr. 11 (som efter forslaget bliver nr. 10).

Afskaffelsen skal være med til at forenkle reglerne, da der alene skal foretages en vurdering af, om vaflerne er omfattet af chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, eller chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 11 (som efter forslaget bliver til nr. 10).

Til nr. 2-8

Efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 1, må erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos Skatteforvaltningen. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtige efter denne lov, skal anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden, og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4, kan virksomheder, der afsætter afgiftsfri varer med overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor udelukkende fra egne detailudsalg, fritages for registrering af Skatteforvaltningen, når antallet af udsalg ikke overstiger tre, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4. Derudover kan virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra seks eller flere detailudsalg, som ejes af virksomheden, vælge at anmelde virksomheden til registrering hos Skatteforvaltningen ifølge chokoladeafgiftslovens § 4.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i chokoladeafgiftsloven.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4, skal virksomhedens lokaler være godkendt af Skatteforvaltningen, inden registrering sker. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen ifølge chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 7. Det følger af loven, at registrerede virksomheder er berettigede til fra udlandet eller fra registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til nærmere definerede formål, jf. chokoladeafgiftslovens § 5, stk. 1, nr. 1-3.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 6, stk. 1, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af udlevering fra virksomhedens godkendte lokaler i perioden af varer, som er fremstillet af virksomheden eller tilført virksomheden efter lovens § 5, uden at afgiften er berigtiget. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 6, stk. 2, foretages afgiftspligtige virksomheders opgørelse af den afgiftspligtige vægt på grundlag af mængden af færdigfremstillet overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor i afgiftsperioden. Efter chokoladeafgiftslovens § 6, stk. 3, foretages afgiftspligtige virksomheders opgørelse af den afgiftspligtige vægt på grundlag af mængden af det overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor, der er anvendt til de af virksomheden udleverede afgiftsfri varer i afgiftsperioden.

I virksomheder, der er registreret efter lovens § 4, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af tilgangen til virksomheden i perioden af varer, som er tilført virksomheden efter lovens § 5, uden at afgiften er berigtiget.

Det fremgår af loven, at der i den afgiftspligtige vægt, opgjort efter lovens §§ 6 og 7, fradrages varer, der leveres til en anden registreret virksomhed. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 2, kan virksomheder, der er registreret for fremstilling af overtræk af chokolade, kakao eller erstatning

herfor, jf. lovens § 3, stk. 2, foretage et fradrag på 45 pct. i den afgiftspligtige vægt opgjort efter loven.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 2, skal virksomheder, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 7, stk. 1, føre regnskab over varer, der er tilført virksomheden fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget. Det fremgår tillige af chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 1, 1. pkt., at registrerede virksomheder og virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura.

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive vægten af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen ifølge chokoladeafgiftslovens § 14. Skatteforvaltningen kan inddrage registreringen af en virksomhed, hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, indtil denne er stillet, jf. chokoladeafgiftslovens § 17.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i chokoladeafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 9 og 10

Efter chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 9, og § 8, stk. 2, kan oplagshavere, der er registreret for at fremstille eller anvende chokoladeovertræk m.v., foretage et fradrag på 45 pct. i den afgiftspligtige vægt. Tilsvarende gælder for importører af dækningsafgiftspligtig konsum-is. Formålet med bestemmelsen har været at sikre, at afgiftsbelastningen svarer til afgiften af overtræk, der indkøbes hos en chokoladefabrik. Det skyldes, at virksomheder, som er registreret for at fremstille eller anvende chokoladeovertræk m.v. til is, af tekniske grunde tilsatte 80 pct. fedt til det indkøbte overtræk. Det vil sige, at de ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde også skulle betale afgift af den mængde fedt, som blev tilført chokoladeovertrækket. For at sikre, at virksomheder, der er registreret for at fremstille eller anvende chokoladeovertræk m.v. til konsum-is, ikke betaler afgift af det fedt, som tilføres chokoladen, har de mulighed for at fradrage 45 pct. i den afgiftspligtige vægt.

Det foreslås, at adgangen til fradrag i den afgiftspligtige vægt for overtræk af chokolade, kakao, eller erstatning herfor fjernes. Forslaget skyldes, at det som følge af den tekniske udvikling ikke længere er nødvendigt at tilsætte en større mængde fedtstof til isovertrækket. De tekniske begrænsninger, der gav anledning til indførelsen af fradraget, er således ikke længere til stede.

Til nr. 11

I chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 3, henvises der til stk. 2. Da § 8, stk. 2 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 5, nr. 10, foreslås det, at henvisningen i § 8, stk. 3, til stk. 2, udgår. Det foreslåede er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 12

Efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 1, må erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos Skatteforvaltningen. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtige efter denne lov, skal anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden, og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4, kan virksomheder, der afsætter afgiftsfri varer med overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor udelukkende fra egne detailudsalg, fritages for registrering af Skatteforvaltningen, når antallet af udsalg ikke overstiger tre, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4. Derudover kan virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra seks eller flere detailudsalg, som ejes af virksomheden, vælge at anmelde virksomheden til registrering hos Skatteforvaltningen ifølge chokoladeafgiftslovens § 4.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i chokoladeafgiftsloven.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 2, kan erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. En lignende bestemmelse fremgår af chokoladeafgiftslovens § 20, stk. 4, 2. pkt., hvor erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet kan angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. lovens § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i chokoladeafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 13

I chokoladeafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 2 og § 20, stk. 4, 2. pkt., skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere, i lighed med oplagshavere, ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 14

Efter isafgiftslovens § 1 beregnes afgiften af konsum-is på baggrund af volumen (målt i liter). Det er dog ikke nærmere defineret i loven, hvad der skal forstås ved konsum-is, herunder om tilsatte varer (ingredienser) til konsum-is indgår i afgiftsgrundlaget. I henhold til den hidtidige praksis har tilsatte ingredienser inden i isen været medregnet til afgiftsgrundlaget for isafgiften, mens tilsatte ingredienser uden på isen har været medregnet til afgiftsgrundlaget for chokoladeafgiften, i det omfang ingredienserne har været chokoladeafgiftspligtige.

I lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det, at reglerne for det afgiftspligtige vareområde efter isafgiftsloven ændres så alle varer (ingredienser), der uanset placering inden i eller uden på is-massen tilsættes is, fremover indgår i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Da en del af de varer, som tilsættes is, er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1, foreslås det, at der indføres en godtgørelsesordning således, at en vare ikke afgiftsbelægges efter både chokoladeafgiftsloven og isafgiftsloven.

Det indebærer, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender chokolade- og sukkervarer til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de til fremstilling køber chokolade- og sukkervarer, der er afgiftsbelagt efter chokoladeafgiftsloven, men som også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven. Det er den virksomhed, der erhvervsmæssigt anvender chokolade- og sukkervarer til fremstillingen af is, der kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, også selvom det ikke er den virksomhed, der i første omgang har afregnet afgiften, men blot har købt chokolade- og sukkervarer inkl. afgift fra f.eks. en anden afgiftspligtig virksomhed.

Virksomhederne skal i forbindelse med anmodning om godtgørelse kunne dokumentere mængderne af de indkøbte afgiftspligtige varer.

Til nr. 15

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 5, som med dette lovforslag bliver til stk. 6, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller –fritagelsen efter § 9, stk. 1-4.

I lovforslagets § 5, nr. 14 foreslås det, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender afgiftsberigtigede varer til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de køber chokolade- og sukkervarer, der er afgiftsbelagt efter denne lov, men også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven. Godtgørelsesordningen foreslås indsat som et nyt stk. 5 i chokoladeafgiftslovens § 9.

Det foreslås, at skatteministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelse efter det nye stykke 5 i chokoladeafgiftslovens § 9. På den baggrund foreslås det, at henvisningen til ”stk. 1-4” i stk. 5, der bliver til stk. 6, ændres til ”stk. 1-5”.

Skatteministeren vil herefter kunne fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller –fritagelsen efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 1-5.

Til nr. 16-19

Efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 1, må erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos Skatteforvaltningen. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtige efter denne lov, skal anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4, kan virksomheder, der afsætter afgiftsfri varer med overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor udelukkende fra egne detailudsalg, fritages for registrering af Skatteforvaltningen, når antallet af udsalg ikke overstiger tre, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 4. Derudover kan virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra seks eller flere detailudsalg, som ejes af virksomheden, vælge at anmelde virksomheden til registrering hos Skatteforvaltningen ifølge chokoladeafgiftslovens § 4.

Betegnelsen ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i chokoladeafgiftsloven.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 1, skal en erhvervsdrivende varemottager, inden varene afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Derudover følger det af chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 2, at Skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for seneste tre år er straffet efter lovens § 26. Endelig følger det af chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 3, at erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

Derudover fremgår det af chokoladeafgiftslovens § 19 b, stk. 2, at den, der med henblik på salg avler råstofafgiftspligtige varer, skal registreres hos Skatteforvaltningen, hvis omsætningen af afgiftspligtige varer ekskl. afgifter overstiger 10.000 kr. årligt.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i chokoladeafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 20

Efter isafgiftslovens § 1 beregnes afgiften af konsum-is på baggrund af volumen (målt i liter). Det er dog ikke nærmere defineret i loven, hvad der skal forstås ved konsum-is, herunder om tilsatte varer (ingredienser) til konsum-is indgår i afgiftsgrundlaget.

I lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det, at reglerne for det afgiftspligtige vareområde efter isafgiftsloven ændres så alle varer (ingredienser), der uanset placering inden i eller uden på is-massen tilsættes is, fremover indgår i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Da en del af de varer, som tilsættes is, er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven kapitel 2 (nødder, mandler, kerner og

lign.), foreslås det, at der indføres en godtgørelsesordning således, at en vare ikke afgiftsbelægges efter både chokoladeafgiftsloven og isafgiftsloven.

Det indebærer, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender nødder, mandler, kerner og lign. til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de til fremstilling køber nødder, mandler, kerner og lignende, der er afgiftsbelagt efter chokoladeafgiftsloven, men som også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven. Det er den virksomhed, der erhvervsmæssigt anvender nødder, mandler, kerner og lignende til fremstillingen af is, der kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, også selvom det ikke er den virksomhed, der i første omgang har afregnet afgiften, men blot har købt nødder, mandler, kerner og lign. inkl. afgift fra f.eks. en anden afgiftspligtig virksomhed.

Virksomhederne skal i forbindelse med anmodning om godtgørelse kunne dokumentere mængderne af de indkøbte afgiftspligtige varer.

Til nr. 21

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 20, stk. 5, som med dette lovforslag bliver til stk. 6, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller –fritagelsen efter § 20, stk. 1-4.

I lovforslagets § 5, nr. 21 foreslås det, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender afgiftsberigtigede varer til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de køber råstofafgiftspligtige varer, der er afgiftsbelagt efter denne lov, men også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven. Godtgørelsesordningen foreslås indsat som et nyt stk. 5 i chokoladeafgiftslovens § 20.

Det foreslås, at skatteministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelse efter det nye stykke 5 i chokoladeafgiftslovens § 20. På den baggrund foreslås det, at henvisningen til ”stk. 1-4” i stk. 5, der bliver til stk. 6, ændres til ”stk. 1-5”.

Skatteministeren vil herefter kunne fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller –fritagelsen efter henholdsvis chokoladeafgiftslovens § 20, stk. 1-5.

Til nr. 22

Efter chokoladeafgiftsloven pålægges chokolade- og sukkervarer en afgift efter lovens kapitel 1, mens nødder pålægges en råstofafgift efter lovens kapitel 2. For at sikre ligestilling mellem dansk producerede varer, som er afgiftsberigtigede efter kapitel 1 eller 2, og tilsvarende importerede varer, skal der i henhold til chokoladeafgiftsloven kap. 3 betales en dækningsafgift af de afgiftspligtige bestanddele i importerede varer.

Chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at der skal betales dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele i is (toldtariffens pos. 2105), selvom is ikke i sig selv er afgiftspligtig efter lovens kapitel 1 eller 2.

I lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det, at alle varer (ingredienser), der tilsættes ved fremstilling af is, fremover skal indgå i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Efter forslaget skal der ikke betales afgift efter chokoladeafgiftsloven af de chokolade- og sukkervarer eller råstofafgiftspligtige varer,

der tilsættes is til erhvervsmæssig fremstilling, når den tilsatte varer medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven. Det foreslås af den grund, at importeret is tilsvarende ikke skal være omfattet af dækningsafgiften i lovens kapitel 3. Der skal herefter ikke længere betales dækningsafgift af is efter chokoladeafgiftsloven. Med det foreslåede vil bestanddele i is alene være afgiftspligtig efter isafgiftsloven som en del af isens samlede volumen dvs. inkl. de tilsatte chokolade- og sukkervarer.

Fritagelsen for afgiften efter chokoladeafgiftslovens kap 1 eller 2, sker dels ved den foreslåede bestemmelse om godtgørelse af afgift i henholdsvis § 9, stk. 5, og i § 20, stk. 5, dels ved de eksisterende bestemmelser i henholdsvis § 9, stk. 4, og § 20, stk. 2. Ifølge de to sidstnævnte bestemmelser kan Skatteforvaltningen meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3 (dækningsafgiften). Da konsum-is (toldtariffens pos 2105) netop foreslås at udgå fra det dækningsafgiftspligtige vareområde, vil betingelserne for afgiftsfritagelse i chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4, eller § 20, stk. 2, således være opfyldt. Virksomheder, der er registreret for fremstilling af konsum-is, vil således kunne vælge mellem enten at få godtgørelse for chokoladeafgiften hos Skatteforvaltningen eller at få en bevilling hos Skatteforvaltningen til at købe chokolade- og sukkervarer og råstofafgiftspligtige varer til brug ved fremstilling af konsum-is uden afgift.

Til nr. 23

Ifølge chokoladeafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. chokoladeafgiftsloven § 9. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter chokoladeafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 32 a indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der betales emballageafgift af salgsemballager og multipak med et rumindhold på under 20 l til en række forskellige typer drikkevarer, jf. emballageafgiftslovens § 1, nr. 1 og 2.

Emballageafgiftslovens § 1, nr. 1, omfatter varer, der typisk ikke er omfattet af pant- og retursystemet (spiritus, vin og frugtvin). Af emballager og multipak, der indeholder disse varer, betales afgift efter de satser, der fremgår af emballageafgiftslovens § 2, stk. 1-4.

Emballageafgiftslovens § 1, nr. 2, omfatter varer, der typisk er omfattet af pant- og retursystemet (f.eks. øl og mineralvand). Af emballager og multipak, der indeholder disse varer, betales afgift efter de satser, der fremgår af emballageafgiftslovens § 2, stk. 6-8.

De pågældende emballager er typisk omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem. Dette følger af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer (pantbekendtgørelsen). Det følger af pantbekendtgørelsens § 1, nr. 1-5, at emballager til drikkevarer, som nævnt i emballageafgiftslovens § 1, nr. 2, litra a-e, er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem. Dette gælder dog ikke for fustager, plastdunke med et rumindhold på over 10 liter, emballager af karton og transportemballage, herunder kasser, paller og bakker.

Pantsystemet finansieres bl.a. gennem et gebyr, som deltagerne i systemet betaler. Pantsystemet har en returprocent på cirka 90 procent.

Det foreslås, at emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 (pantbekendtgørelsen), fritages for emballageafgift. Fritagelsen gælder ikke for emballager, der har fået dispensation fra at være omfattet af pant- og retursystemet, jf. § 105, stk. 1, i pantbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til forslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.

Til nr. 2

Efter gældende ret betales der en nedsat afgiftssats for emballager, der er lavet af sekundært plastmateriale, når beholderen er beregnet til at blive påfyldt varer omfattet af emballageafgiftslovens § 1, nr. 2, litra a, og indgår i pant- og retursystemet, jf. emballageafgiftslovens § 2, stk. 7-8.

Det foreslås i § 6, nr. 1, at emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017, fritages for emballageafgift. Som følge heraf foreslås det at ophæve emballageafgiftslovens § 2, stk. 7-8, da bestemmelsen herefter er overflødig.

Til nr. 3 og 4

Efter emballageafgiftsloven skal eller kan virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer, pakker eller aftapper varer, registreres som ”registreret virksomhed”, jf. § 3, stk. 1-3.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i emballageafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 5

Efter emballageafgiftslovens § 1, stk. 1-3 er det kun muligt for virksomheder, der fremstiller, driver mellemhandel med samt pakker eller aftapper afgiftspligtige varer at blive registreret som oplagshaver. Virksomhederne opnår derved en likviditetsmæssig fordel, da afgift først skal angives og betales på grundlag af den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden. Varemodtagere skal derimod afregne afgift af de varer, som virksomheden har modtaget i afgiftsperioden.

Det foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på videresalg, får tilsvarende mulighed for at blive registreret som oplagshaver. Virksomhederne får derved mulighed for at opnå en likviditetsmæssig fordel, men skal samtidig efterleve lovens krav til oplagshavere, herunder krav om godkendelse af lokaler, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 4, og krav om at meddele Skatteforvaltningen oplysninger om leverancer af varer til ikke afgiftspligtige virksomheder, jf. emballageafgiftslovens § 15, stk. 4.

Til nr. 6-12

Efter emballageafgiftsloven skal eller kan virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer, pakker eller aftapper varer, registreres som ”registreret virksomhed”, jf. § 3, stk. 1-3. Derudover skal virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som erhvervsdrivende varemodtagere hos Skatteforvaltningen ifølge emballageafgiftslovens § 7 a.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i emballageafgiftsloven.

Det følger af loven, at registrering kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis virksomhedens lokaler er eller senere bliver indrettet på en sådan måde, at Skatteforvaltningens kontrol efter lovens § 15 ikke kan udføres på en rimelig måde, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 4. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen ifølge emballageafgiftslovens § 3, stk. 6. Efter emballageafgiftsloven er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer ifølge emballageafgiftslovens § 3 a. Skatteforvaltningen kan efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for egen regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed (fabrikationsvirksomheden) ifølge emballageafgiftslovens § 3 b. Derudover kan Skatteforvaltningen endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke har erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for egen regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed ifølge emballageafgiftslovens § 3 b, stk. 2.

Efter emballageafgiftslovens § 4 skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af udlevering fra virksomheden af afgiftspligtige varer eller virksomhedens forbrug af egne varer i perioden. I den afgiftspligtige mængde fradrages varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter emballageafgiftslovens § 3 a, jf. emballageafgiftslovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Ifølge emballageafgiftslovens § 6, stk. 4 kan erhvervsdrivende varemottager efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelseberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Skatteforvaltningen kan efter emballageafgiftsloven pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste tre år er straffet efter emballageafgiftslovens sanktionsbestemmelse i § 18, jf. emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 2. Derudover fremgår det af emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 3, at erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i emballageafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 13

I emballageafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter emballageafgiftslovens § 6, stk. 4, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere i lighed med oplagshavere ikke længere skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 14

Ifølge emballageafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. § 6. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter emballageafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 6, stk. 8, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til nr. 15-17

Efter emballageafgiftsloven skal eller kan virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer, pakker eller aftapper varer, registreres som ”registreret virksomhed” jf. § 3, stk. 1-3. Derudover skal virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet ifølge emballageafgiftslovens § 7 a lade sig registrere som erhvervsdrivende varemottagere hos Skatteforvaltningen.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i emballageafgiftsloven.

Det følger af loven, at registrering kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis virksomhedens lokaler er eller senere bliver indrettet på en sådan måde, at Skatteforvaltningens kontrol efter lovens § 15 ikke kan udføres på en rimelig måde, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 4. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen ifølge emballageafgiftslovens § 3, stk. 6. Efter emballageafgiftsloven er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer ifølge emballageafgiftslovens § 3 a. Skatteforvaltningen kan efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin egen regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed (fabrikationsvirksomheden) ifølge emballageafgiftslovens § 3 b. Derudover kan Skatteforvaltningen endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke har erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for egen regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed ifølge emballageafgiftslovens § 3 b, stk. 2.

Efter emballageafgiftslovens § 4 skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af udlevering fra virksomheden af afgiftspligtige varer eller virksomhedens forbrug af egne varer i perioden. I den afgiftspligtige mængde fradrages varer, der

leveres til en anden registreret virksomhed efter emballageafgiftslovens § 3 a, jf. emballageafgiftslovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Skatteforvaltningen kan efter emballageafgiftsloven pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste tre år er straffet efter emballageafgiftslovens sanktionsbestemmelse i § 18, jf. emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 2. Derudover fremgår det af emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 3, at erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i emballageafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 18

Efter gældende ret skal virksomheder, der er registreret efter emballageafgiftsloven, holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer, jf. emballageafgiftslovens § 9, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt.

Der er ikke stærke kontrolmæssige hensyn, som nødvendiggør opretholdelse af kravet om en fysisk lageradskillelse, da der gælder et krav om fysisk lageradskillelse i spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven for påfyldte emballager. For påfyldte emballager vil der således fortsat gælde et krav om en fysisk lageradskillelse.

Det foreslås at ophæve kravet om en fysisk lageradskillelse af afgiftsberigtigede og uberigtigede varer.

Til nr. 19

Efter emballageafgiftsloven skal eller kan virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer, pakker eller aftapper varer, registreres som ”registreret virksomhed” ifølge emballageafgiftslovens § 3, stk. 1, 2 og 3. Derudover skal virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet ifølge emballageafgiftslovens § 7 a lade sig registrere som erhvervsdrivende varemottagere hos Skatteforvaltningen.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i emballageafgiftsloven.

Det følger af emballageafgiftslovens § 13, at Skatteforvaltningen kan inddrage registrering af en virksomhed, hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i emballageafgiftslovens administrative bestemmelser, herunder også den ovennævnte bestemmelse i emballageafgiftslovens § 13, således at der i loven i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil

medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 20

Efter emballageafgiftslovens § 18 straffes med bøde bl.a. den, der forsætligt eller uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, jf. emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 1. Derudover straffes med bøde den, der forsætligt eller uagtsomt undlader at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på trods af, at den pågældende virksomhed enten fremstiller afgiftspligtige varer eller sælger afgiftspligtige varer her til landet ved fjernsalg, jf. emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, jf. § 3, stk. 1 og 5.

I dette lovforslag foreslås det at indføre et nyt stk. 4 i § 3, jf. lovforslagets § 6, nr. 5.

Det foreslås at ændre henvisningen i emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, fra »§ 3, stk. 1, eller 5« til »§ 3, stk. 1, eller 6«. Forslaget medfører ikke indholdsmæssige ændringer..

Til nr. 21

Efter emballageafgiftslovens § 3, stk. 1, 2 og 3, skal virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer, pakker eller aftapper varer, registreres som ”registreret virksomhed”. Derudover skal virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som erhvervsdrivende varemottagere hos Skatteforvaltningen ifølge emballageafgiftslovens § 7 a.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i emballageafgiftsloven.

Det følger af emballageafgiftslovens § 22, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i emballageafgiftsloven.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i emballageafgiftslovens administrative bestemmelser, herunder også den ovennævnte bestemmelse i emballageafgiftslovens § 22, således at der i bestemmelsen i stedet benyttes betegnelsen ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 22 og 23

Emballageafgiftsloven indeholder to bilag, der indeholder en oversigt over afgiftssatserne i den volumenbaserede emballageafgift og en oversigt over det afgiftspligtige vareområde i den volumenbaserede emballageafgift.

Det foreslås at ophæve de to bilag, da de er overflødige. Det afgiftspligtige vareområde og afgiftssatser er beskrevet i emballageafgiftslovens §§ 1 og 2. Det vurderes mest hensigtsmæssigt at ophæve bilagene, da det kan give anledning til forvirring, at satser og afgiftspligtige varer er beskrevet både i lovteksten og i bilag til loven.

Til § 7

Til nr. 1-14

Efter lov om afgift mineralsk fosfor i foderfosfat (herefter foderfosfatafgiftsloven) skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed eller ”erhvervsdrivende varemodtager”, jf. foderfosfatafgiftslovens § 3, stk. 1, 2 og § 14.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i foderfosfatafgiftsloven.

Det følger af foderfosfatafgiftslovens § 3, stk. 6, at der udstedes et bevis for registreringen til de registrerede virksomheder. De registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige foderfosfat med henblik på videresalg ifølge foderfosfatafgiftslovens § 4, stk. 1. Derudover følger det af foderfosfatafgiftslovens § 6, stk. 1, at registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som vægten af mineralsk fosfor indeholdt i foderfosfat og udleveret fra virksomheden i perioden. I den forbindelse sidestilles registrerede virksomheders forbrug af egne varer med udlevering, jf. foderfosfatafgiftslovens § 6, stk. 1. I den afgiftspligtige mængde fradrages bl.a. varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. foderfosfatafgiftslovens § 4, stk. 1 og § 7, stk. 1, nr. 1.

Det følger af foderfosfatafgiftslovens § 11, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af mineralsk fosfor i foderfosfat, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. lovens §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, kan Skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed, jf. foderfosfatafgiftslovens § 12.

Skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemodtagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse, jf. foderfosfatafgiftslovens § 14, stk. 4.

Skatteforvaltningen er berettigede til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder ifølge foderfosfatafgiftslovens § 17, stk. 6. Derudover straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, jf. foderfosfatafgiftslovens § 27, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i foderfosfatafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i bestemmelserne i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en

række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Efter forbrugsafgiftslovens § 3, stk. 4, skal der betales afgift af elektriske sikringer til stærkstrømsanlæg.

For sikringer til stærkstrømsanlæg udgør afgiften 59 øre pr. stk., jf. forbrugsafgiftslovens § 3, stk. 4, 1. pkt. Sikringer til højspændingsanlæg er fritaget for afgift.

Det foreslås, at afgiften på elektriske sikringer ophæves. Registrerede virksomheder kan således afmeldes fra registrering og skal ikke længere administrere, indberette og betale afgiften. Ved de foreslåede ændringer vil elektriske sikringer udgå fra overskriften og af lovens § 3, stk. 4.

Til nr. 3 og 4

Efter forbrugsafgiftslovens § 11 a skal der betales afgift af kaffeerstatning og kaffetilsætning, herunder blandinger af de nævnte varer med kaffe. Afgiften udgør 75 øre pr. kg nettovægt af varens indhold af kaffeerstatning og kaffetilsætning.

Det foreslås, at afgiften på kaffeerstatning og kaffetilsætning afskaffes. Med det foreslåede vil afgiftspligtige virksomheder kunne afmeldes fra registrering og skal ikke længere administrere, indberette og betale afgiften. Ved de foreslåede ændringer vil kaffeerstatninger udgå fra overskriften og af lovens § 3, stk. 4. Det bemærkes, at afgiften på kaffe og kaffeekstrakter fortsat opretholdes.

Til nr. 5

Efter gældende ret skal betales afgift af cigaretpapir til cigaretter, jf. forbrugsafgiftslovens § 12, stk. 1. Afgiften udgør 5 øre pr. stk. Derudover kan skatteministeren fastsætte regler om banderolering af cigaretpapir, jf. forbrugsafgiftslovens § 12, stk. 2.

Dette er sket i bekendtgørelse nr. 986 af 18. oktober 2005. Det fremgår af bekendtgørelsen om banderolering af cigaretpapir, at pakninger med cigaretpapir senest ved udleveringen fra den registrerede virksomhed eller ved modtagelsen skal forsynes med en banderole. Banderolen skal være påført på en sådan måde, at denne ikke kan løsnes uden at blive ødelagt. Banderolerne produceres af Skatteforvaltningen og udleveres gratis til de registrerede virksomheder.

Virksomhederne skal føre regnskab over antallet af modtagne banderoler og antallet af benyttede banderoler. Når banderolerede varer modtages, skal de tilskrives regnskabet.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i forbrugsafgiftslovens § 12, stk. 2 ophæves. Det foreslåede vil medføre, at kravet om banderolering af cigaretpapir ophæves. Bekendtgørelse nr. 986 af 18. oktober 2005, som fastsætter de nærmere regler for banderolering, vil bortfalde som følge af denne ophævelse. Virksomheder vil således ikke længere blive pålagt at anmode om banderoler, føre regnskab med banderoler og påsætte banderoler på cigaretpapir.

Til nr. 6

Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus (røgfri tobak). Afgiften udgør 73 kr. og 85 øre pr. kg. For anden røgfri tobak udgør afgiften 268 kr. og 44 øre pr. kg, jf. forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2.

Det foreslås, at afgiften på snus efter lovens § 13, stk. 1, ændres, så afgiften kun omfatter snusprodukter, der indtages nasalt, og som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer. Dette skyldes, at det i dag ikke længere er tilladt at sælge snus, der indtages oralt, i detailhandlen. Afgiften er således ikke længere aktuel at opretholde for disse snusprodukter.

Det vil betyde, at virksomheder, der producerer snus i Danmark, og som f.eks. sælger snus til Sverige, hvor det er lovligt at sælge snus i detailhandlen, kan undlade at lade sig registrere for afgift.

Til nr. 7-11

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, og § 16 a, stk. 3, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i forbrugsafgiftsloven.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 3, at registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden. I medfør af loven er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 4. I den afgiftspligtige mængde gives der fradrag for varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 4.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i forbrugsafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i bestemmelserne i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 12

I forbrugsafgiftsloven findes der i dag ikke en bestemmelse for fjernsalg. Efter flere afgiftslove, f.eks. chokoladeafgiftsloven, skal udenlandske virksomheder lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, såfremt de sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og såfremt de samtidig er registreret efter momslovens § 47. Efter momslovens § 47, skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, anmelde deres virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås at indføre en fjernsalgsbestemmelse i forbrugsafgiftsloven med henblik på at sikre, at der gælder de samme regler i forbrugsafgiftsloven som i andre afgiftslove. Det foreslås, at fjernsalgsbestemmelsen formuleres ligesom de øvrige afgiftsloves tilsvarende regler om fjernsalg, hvor det er en betingelse, at virksomheden også er registreret for fjernsalg efter momsloven. Det foreslåede vil medføre, at en udenlandsk virksomhed skal have et vist fjernsalg til Danmark, før virksomheden har pligt til at lade sig registrere i Danmark. Udenlandske virksomheder skal derfor lade sig registrere efter forbrugsafgiftsloven, såfremt deres samlede årlige leverancer overstiger 280.000 kr., jf. momslovens § 48, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.4.

Til nr. 13

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1 og § 16 a, stk. 3, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i forbrugsafgiftsloven.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 3, at registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden. I medfør af loven er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 4. I den afgiftspligtige mængde gives der fradrag for varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 4.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i forbrugsafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i bestemmelserne i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 14-16

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1 og § 16 a, stk. 3, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i forbrugsafgiftsloven.

Ifølge forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 4, skal erhvervsdrivende varemodtagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen. Erhvervsdrivende kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgiften af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet på afgiftsangivelsen, hvorefter den

godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret, jf. forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i forbrugsafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i bestemmelserne i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 17

I forbrugsafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere, i lighed med oplagshavere, ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberettigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberettigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 18

Ifølge forbrugsafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. forbrugsafgiftsloven § 14 a, stk. 6. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter forbrugsafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 24, stk. 4, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed

eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 9

Til nr. 1

Efter isafgiftslovens § 1 beregnes afgiften af konsum-is på baggrund af volumen (målt i liter). Det er dog ikke nærmere defineret i loven, hvad der skal forstås ved konsum-is, herunder om tilsatte varer (ingredienser) til konsum-is indgår i afgiftsgrundlaget.

I praksis fortolker Skatteforvaltningen reglerne således, at der som udgangspunkt også betales konsum-is-afgift af tilsatte varer, som nedfryses med isen, fx flødeskum, syltetøj, skummasse, nougat, chokolade, nødder og frugter, da de indgår som en del af isens samlede rumfang. Derimod regnes marmelade, syltetøj og lignende, der er anbragt i bunden af isbåde, og som er hærdet sammen med den fyldte is, samt marmelade, syltetøj, gelé og forskellige slags frugter eller bær, der anvendes som pynt ved fremstilling af isdessert, eller som anbringes mellem kagemasse og ismasse og hærdes sammen med den færdige vare, ikke med i det afgiftspligtige rumfang. Herudover kan den fulde vægt af chokolade- eller nougatovertræk, der beskattes efter chokoladeafgiftsloven holdes uden for opgørelsen ved beregning af den afgiftspligtige mængde konsum-is. Det gælder også de varer, der er tilsat overtrukket, hvis de er omfattet af chokoladeafgiftsloven.

Det foreslås, at der i isafgiftslovens § 1 indsættes et nyt stk. 3, hvoraf det fremgår, at tilsatte varer (ingredienser) uanset varens placering inden i eller uden på isen skal medregnes ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter isafgiftslovens § 1, stk. 1. Med forslaget vil afgiftsgrundlaget for erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is, jf. § 1, stk. 1, blive ændret. Regelsættet vil dermed blive mere ensartet og nemmere at håndtere i praksis, fordi det ikke længere er nødvendigt at foretage en vurdering af, om en tilsat vare skal medregnes til afgiftsgrundlaget eller ej.

For at undgå dobbeltbeskatning foreslås det samtidig, at tilsatte varer, som er omfattet af afgiftspligten for chokolade- og sukkervarer eller råstofafgift (eller begge) i chokoladeafgiftsloven, fritages for chokolade- og sukkervareafgift samt råstofafgift.

Til nr. 2

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i isafgiftsloven.

Det følger af isafgiftslovens § 1, stk. 3, at der betales afgift ved indførsel af afgiftspligtige varer fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter reglerne i lovens § 1, stk. 6.

Det foreslås at ændre ordlyden konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 3

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 3, svares der afgift efter lovens § 1, stk. 1 og 2, i de tilfælde, hvor den pågældende vare omfattet af loven indføres fra steder uden for EU. Eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde. Dette udgangspunkt gælder, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed, der er undtaget, fordi indførslen er afgiftsfritaget efter lovens § 1, stk. 6. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. § 1, stk. 3. Dog finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere anvendelse for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, jf. isafgiftslovens § 1, stk. 4.

I isafgiftslovens § 1, stk. 3, henvises der til stk. 6 og stk. 4. Da det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 1, jf. lovforslagets § 9, nr. 1, hvorefter stk. 3-7 bliver til stk. 4-8, foreslås det, at henvisningen i § 1, stk. 3, der bliver § 1, stk. 4, ændres fra stk. 6 til stk. 7 og fra stk. 4 til stk. 5. De foreslåede ændringer er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 4 og 5

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller mottager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i isafgiftsloven.

Efter lovens § 1, stk. 4, finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere anvendelse for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29. Desuden skal de i § 1, stk. 5, nævnte erhvervsdrivende varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har mottaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

Det foreslås at ændre ordlyden konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 6

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller mottager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i isafgiftsloven.

Efter lovens § 3, stk. 1, skal virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemodtager hos Skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ikke registreres. Efter lovens § 3, stk. 2, er registreringen efter stk. 1 betinget af, at virksomheden fører almindelige forretningsbøger, og at virksomhedens lokaler godkendes af Skatteforvaltningen.

Det foreslås at ændre ordlyden konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 7

Efter isafgiftslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., kan virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, vælge at anmelde sig som varemodtager hos Skatteforvaltningen.

Efter isafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt., skal de erhvervsdrivende varemodtagere, som er nævnt i lovens § 1, stk. 5, efter udløbet af hver afgiftsperiode, angive mængden af de varer, som de pågældende virksomheder har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

I isafgiftslovens § 10 er de nærmere bøderammer for overtrædelse af lovens forskrifter nærmere reguleret.

I isafgiftslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., § 5 a, stk. 1, 1. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 2 henvises der til lovens § 1, stk. 5. Da det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 1, jf. lovforslagets § 9, nr. 1, hvorefter stk. 3-7 bliver stk. 4-8, foreslås det, at henvisningen i § 3, stk. 1, 2. pkt., § 5 a, stk. 1, 1. pkt., og § 10, stk. 1, nr. 2, ændres fra stk. 5 til stk. 6. De foreslåede ændringer er dermed konsekvensændringer.

Til nr. 8

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemodtager” anvendes i en række bestemmelser i isafgiftsloven.

Efter lovens § 3, stk. 1, skal virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ikke registreres. Efter lovens § 3, stk. 2, er registreringen efter stk. 1 betinget af, at virksomheden fører almindelige forretningsbøger, og at virksomhedens lokaler godkendes af Skatteforvaltningen.

Det foreslås at ændre ordlyden konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 9

I isafgiftsloven er der ikke en bestemmelse for fjernsalg. Efter flere afgiftslove skal udenlandske virksomheder lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, såfremt de sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og såfremt de samtidig er registreret efter momslovens § 47, stk. 1. Efter momslovens § 47, stk. 1, skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, anmelde deres virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås at indføre en fjernsalgsbestemmelse i isafgiftsloven med henblik på at sikre, at der gælder de samme regler i isafgiftsloven som i andre afgiftslove. Det foreslås, at fjernsalgsbestemmelsen formuleres ligesom de øvrige afgiftsloves tilsvarende regler om fjernsalg, hvor det er en betingelse, at virksomheden også er registreret for fjernsalg efter momsloven. Det foreslåede vil medføre, at en udenlandsk virksomhed skal have et vist fjernsalg til Danmark, før virksomheden har pligt til at lade sig registrere i Danmark. Udenlandske virksomheder skal derfor lade sig registrere, såfremt deres samlede årlige leverancer overstiger 280.000 kr., jf. momslovens § 48, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.4.

Til nr. 10-12

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”.

Efter lovens § 4, stk. 1, skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på en måned som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden. Desuden skal registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. § 4, stk. 1, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen, jf. lovens § 5, stk. 2. Varer, der af de registrerede virksomheder leveres til udlandet, fritages dog for afgift, jf. lovens § 4, stk. 3. Skatteforvaltningen kan dog efter lovens § 4, stk. 4, meddele godtgørelse af afgift af afgiftsberigtigede varer, der

erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 5 a, stk. 1, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 13

I isafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter isafgiftslovens § 4, stk. 4, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere i lighed med oplagshavere ikke længere skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 14 og 15

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”.

Efter lovens § 4, stk. 5, er virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1, berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage afgiftspligtige varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, såfremt varerne er bestemt til fremstilling af afgiftspligtige varer eller videresalg en gros. De registrerede virksomheder er underkastet Skatteforvaltningens kontrol og skal føre det af Skatteforvaltningen foreskrevne regnskab, jf. isafgiftslovens § 5, stk. 1.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 16

Efter isafgiftslovens § 6, stk. 1, er den personkreds, der hæfter for betaling af afgift efter denne lov, nærmere kvalificeret.

I isafgiftslovens § 6, stk. 1, henvises der til lovens § 1, stk. 4. Da det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 1, jf. lovforslagets § 9, nr. 1, hvorefter stk. 3-7 bliver stk. 4-8, foreslås det følgeligt, at henvisningen i § 6, stk. 1, ændres fra § 1, stk. 5, til § 1, stk. 6. Den foreslåede ændring er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 17

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Efter lovens § 7, stk. 6, er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 18

Efter isafgiftslovens § 1, stk. 5 og § 3, stk. 1, skal den, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemodtager”.

Efter lovens § 10, stk. 1, nr. 3, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en registreret virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 3, stk. 3, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i isafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemodtager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til § 10

Til nr. 1

I kulafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter kulafgiftslovens § 7, stk. 7, skal såkaldte varemottagerne have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagerne, i lighed med oplagshavere, ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 2

Ifølge kulafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. kulafgiftslovens § 7 og 7 a. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter kulafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 7 som et nyt stk. 10, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 11

Til nr. 1-14

Ifølge kvælstofafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, skal eller kan den, der med henblik på salg fremstiller varer med afgiftspligtigt kvælstofindhold, og andre virksomheder, der sælger varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold, lade sig registrere hos Skatteforvaltningen. Derudover skal erhvervsdrivende varemottagere, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, lade sig registrere hos Skatteforvaltningen ifølge kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 1.

Betegnelserne ”registreret virksomhed” og ”erhvervsdrivende varemottager” anvendes i en række bestemmelser i kvælstofafgiftsloven.

Ifølge kvælstofafgiftslovens § 2, stk. 3, udstedes et bevis for registreringen til de registrerede virksomheder. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg. Efter kvælstofafgiftslovens § 5, stk. 1, skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som det totale indhold af kvælstof i den mængde af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden. I den forbindelse sidestilles registrerede virksomheders forbrug af egne varer med udlevering efter kvælstofafgiftslovens § 5, stk. 2. I mængden af varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold fradrages varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. lovens § 3, jf. kvælstofafgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 1.

Det følger af kvælstofafgiftslovens § 7, stk. 1, at der er afgiftsfrihed for varer, der leveres af registrerede virksomheder eller fra udlandet til brug i virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Efter lovens § 7, stk. 3, kan registrerede virksomheder kræve dokumentation for det nævnte registreringsforhold.

Ifølge kvælstofafgiftslovens § 13, stk. 1, skal registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen kan inddrage registreringen af virksomheden, indtil denne er stillet, hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. kvælstofafgiftslovens § 16, stk. 1.

Skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder, jf. kvælstofafgiftslovens § 22, stk. 6. Ifølge kvælstofafgiftslovens § 26, stk. 2, skal en virksomhed, der er registreret efter kvælstofafgiftsloven, ikke svare afgift af varer, der er leveret uberigtiget til en virksomhed registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække.

Foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i § 19, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov, jf. kvælstofafgiftslovens § 32.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i kvælstofafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i bestemmelserne i stedet benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en

række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til § 12

Til nr. 1

I kvælstofoxiderafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter kvælstofoxiderafgiftslovens § 9, stk. 3, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere, i lighed med oplagshavere, ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 2

Ifølge kvælstofoxiderafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål jf. § 8. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter kvælstofoxiderafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 9 som et nyt stk. 6, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 13

Til nr. 1

Efter lystfartøjsforsikringsafgiftslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., skal der betales afgift af forsikringer for her i landet hjemmehørende lystfartøjer af enhver art, herunder fartøjets maskineri, inventar og udstyr. Afgiften omfatter også forsikringer for lystfartøjer, der helt eller delvis anvendes erhvervsmæssigt, jf. lovens § 1, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves. Bestemmelsen fastsætter, at forsikringer for lystfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt er afgiftspligtige. Den foreslåede ophævelse skal ses i lyset af, at definitionen fremadrettet vil fremgå mere tydeligt af den foreslåede ændring til § 1, stk. 2, jf. lovforslagets § 13, nr. 2.

Til nr. 2

Efter lystfartøjsforsikringsafgiftslovens § 1 skal der betales afgift af forsikringer for her i landet hjemmehørende lystfartøjer af enhver art, herunder fartøjets maskineri, inventar og udstyr. Afgiften omfatter også forsikringer for lystfartøjer, der helt eller delvis anvendes erhvervsmæssigt.

Hvad angår lystfartøjsbegrebet, indeholder hverken det oprindeligt fremsatte lovforslag eller senere lovforarbejder en definition af et lystfartøj. Hvilke lystfartøjer, hvor forsikringen heraf er afgiftspligtig, er dog efterfølgende blevet fastlagt gennem praksis fra Skatteforvaltningen og Søfartsstyrelsen og afgørelser fra Skatterådet og det tidligere Momsnævn. Som eksempler på lystfartøjer kan bl.a. fremhæves fartøjer, der anvendes privat, herunder motorbåde, sejlbåde, joller, kajakker m.v. Derudover har Skatterådet og Momsnævnet truffet en række afgørelser om definitionen af lystfartøjer. I den forbindelse er det fastlagt, at windsurf boards og husbåde med egen fremdrift (motor) også anses som afgiftspligtige lystfartøjer. Derudover kan en afgørelse fra Momsnævnet fremhæves, hvor en forsikring for et lystfartøj, der af skibstilsynet var godkendt til sejlads med passagerer og optaget i Skibsregistret som sejlskib med hjælpemotor (lastfartøj), ikke blev betragtet som afgiftspligtig. Derudover har Søfartsstyrelsen i en sag tilkendegivet, at tre rekonstruerede middelalderskibe ikke kunne anses for at være lystfartøjer, da anvendelsen også omfattede sejlads med betalende gæster. Endelig har Skatterådet truffet en afgørelse om et museumsfartøj, der under visse nærmere omstændigheder ikke kunne anses for at være et lystfartøj, og forsikringen var dermed ikke omfattet af lystfartøjsforsikringsafgiften.

Det foreslås, at der indsættes en definitionsbestemmelse i loven, så det bliver mere klart, hvornår en lystfartøjsforsikring er afgiftspligtig. Definitionen er hentet fra energibeskatningsdirektivet, som vurderes at harmonere med afgørelserne fra Skatterådet og Momsnævnet og Skatteforvaltningens nuværende praksis. I den foreslåede definition præciseres det, at lystfartøjet, som forsikringen dækker over, skal anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål. Dvs. navnlig andre formål end personbefordring, godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag til offentlige formål. Dette vil medføre, at fartøjer som windsurf boards og husbåde med egen fremdrift (motor) betragtes som fartøjer, hvor forsikring heraf er afgiftspligtig. Definitionen stemmer således overens med Skatteforvaltningens nuværende praksis, og ændringen vil derfor ikke medføre materielle ændringer af gældende praksis.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.2.

Til § 14

Til nr. 1

I mineralolieafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter mineralolieafgiftslovens § 10, stk. 1, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere i lighed med oplagshavere ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 2

Ifølge mineralolieafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. mineralolieafgiftsloven § 9. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter mineralolieafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 12, stk. 13, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 15

Til nr. 1-7

Efter lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler (herefter opløsningsmiddelafgiftsloven) skal virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, registreres som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”, jf. opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, og § 17, stk. 1.

Efter lovens § 3 er registrerede virksomheder berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden, jf. lovens § 5, stk. 1. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering, jf. lovens § 5, stk. 2. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages bl.a. varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. lovens § 6, stk. 1. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen, jf. lovens § 11.

Af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af lovens § 9, jf. § 16, stk. 1.

Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer, jf. lovens § 10, stk. 1. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer, jf. lovens § 10, stk. 2.

Efter lovens § 31, stk. 1, nr. 5, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 14, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i opløsningsmiddelafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 8

I opløsningsmiddelafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter opløsningsmiddelafgiftslovens § 8, stk. 1, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere, i lighed med oplagshavere, ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i

afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberettigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 9

Ifølge opløsningsmiddelafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. opløsningsmiddelafgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 2. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter opløsningsmiddelafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 8 som et nyt stk. 3, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til nr. 10-15

Efter opløsningsmiddelafgiftsloven skal virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, registreres som enten ”registreret virksomhed” eller ”erhvervsdrivende varemottager”, jf. opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, og § 17, stk. 1.

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen, jf. lovens § 11. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, kan Skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed, jf. lovens § 14.

Af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre

varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af lovens § 9, jf. § 16, stk. 1. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9. Erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos Skatteforvaltningen, jf. lovens § 17, stk. 1. Erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen, jf. lovens § 17, stk. 2. Skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse, jf. lovens § 17, stk. 5. De i lovens § 17, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af den afgiftspligtige vare, hæfter for betaling af afgift, jf. lovens § 29.

Det foreslås at ændre betegnelserne konsekvent i opløsningsmiddelafgiftslovens administrative bestemmelser, således at der i loven benyttes betegnelserne ”oplagshaver” og ”registreret varemottager”. Dette vil medføre en sproglig ensretning af betegnelserne på tværs af en række afgiftslove, som tillige bringes i overensstemmelse med betegnelserne fra de harmoniserede afgiftslove, f.eks. øl- og vinafgiftsloven. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.3.

Til nr. 16

Efter opløsningsmiddelafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 3, straffes med bøde den, der tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af lovens §§ 7 og 8, stk. 3.

Opløsningsmiddelafgiftslovens § 8, stk. 3, giver Told- og skatteforvaltningen mulighed for at fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelse.

Da det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 8, jf. lovforslagets § 15, nr. 9, hvorefter stk. 3 bliver til stk. 4, foreslås det, at henvisningen i § 31, stk. 1, nr. 3, ændres fra stk. 3 til stk. 4. Den foreslåede ændring er dermed en konsekvensrettelse.

Til § 16

Til nr. 1

Efter lov om afgift af skadesforsikringer (herefter skadesforsikringsafgiftsloven) skal der betales afgift af præmier vedrørende skadesforsikringer, jf. skadesforsikringsafgiftslovens § 1, stk. 1. Med skadesforsikringer forstås forsikring af risici, der er kategoriseret som skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, jf. skadesforsikringsafgiftslovens § 1, stk. 3.

Afgiftspligtige virksomheder, der har indgået aftaler om afgiftspligtig skadesforsikring, skal anmelde og registrere sig hos Skatteforvaltningen. Følgende virksomheder kan dog lade sig registrere ved en person eller virksomhed, som er bosiddende eller har forretningssted her i landet: Det drejer sig om virksomheder, der er hjemmehørende i EU eller et land med regler om inddrivelse svarende til reglerne inden for EU, og som har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse med Danmark.

Har den afgiftspligtige virksomhed forretningssted uden for EU, og er der i det pågældende land ikke aftale med Danmark om gensidig bistand til inddrivelse, skal den afgiftspligtige virksomhed registreres ved en person eller virksomhed, som er bosiddende eller har hjemsted her i landet.

Anmeldelse til registrering skal ske inden 8 dage inden registreringspligtig virksomhed påbegyndes.

Det fremgår, at repræsentanten, hvad enten det er en juridisk eller fysisk person, hæfter solidarisk med forsikringsvirksomheden, jf. skadesforsikringsafgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at registreringsreglen for fiskale repræsentanter i skadesforsikringsafgiftsloven præciseres i lovens § 6, stk. 3, således at loven udtrykkeligt anvender ordlyden ”herboende repræsentant” – dvs. en fiskal repræsentant. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer af reglerne.

Til § 17

Til nr. 1

Ifølge spilleafgiftslovens § 5 skal udbydere af almenyttige lotterier udbudt efter § 10 i lov om spil betale en gevinstafgift på 17,5 pct. beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.

Afgiften beregnes ens for kontantgevinster og andre gevinster, så som varegevinster, ud fra gevinstens værdi. Dette vil sige, at for kontantgevinster beregnes afgiften på grundlag af det udbetalte gevinstbeløb eller gavekortets pålydende værdi eller, hvis der er tale om andre gevinster, beregnes afgiften af gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere, jf. spilleafgiftslovens § 26, stk. 3. Det er således ikke gevinstens indkøbsværdi, men handelsværdi, der skal bruges til beregningen af afgiften, og den afgiftspligtige person skal kunne dokumentere eller sandsynliggøre en faktisk eller sammenlignelig handelsværdi af gevinsten.

Det foreslås at forhøje bundgrænsen for andre gevinster fra 200 kr. til 750 kr. i spilleafgiftslovens § 5.

Kontante gevinster er f.eks. penge og gavekort. Udtrykket ”andre gevinster” dækker alle andre typer gevinster end kontante gevinster, herunder både varegevinster såsom en bamse, og gevinster i form af ydelser, f.eks. et hotelophold eller en oplevelse.

Til nr. 2

Ifølge spilleafgiftslovens § 14 skal indehavere af en tilladelse til udbud af spil i forbindelse med offentlige forlystelser betale en afgift af gevinster på 17,5 pct., beregnet af den del af gevinstens værdi, der overstiger 200 kr.

Afgiften beregnes ens for kontantgevinster og andre gevinster, så som varegevinster, ud fra gevinstens værdi. Dette vil sige, at for kontantgevinster beregnes afgiften på grundlag af det udbetalte gevinstbeløb eller gavekortets pålydende værdi eller, hvis der er tale om andre gevinster, beregnes afgiften af gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere, jf. spilleafgiftslovens § 26, stk. 3. Det er således ikke gevinstens indkøbsværdi, men handelsværdi, der skal bruges til beregningen af afgiften, og den afgiftspligtige person skal kunne dokumentere eller sandsynliggøre en faktisk eller sammenlignelig handelsværdi af gevinsten.

Det foreslås at forhøje bundgrænsen for andre gevinster fra 200 kr. til 750 kr. i spilleafgiftslovens § 14.

Kontante gevinster er f.eks. penge, gavekort og spillemærker. Udtrykket ”andre gevinster” dækker alle andre typer gevinster end kontante gevinster, herunder både varegevinster såsom en bamse, og gevinster i form af ydelser, f.eks. et hotelophold eller en oplevelse.

Til nr. 3

Ifølge spilleafgiftslovens § 15 skal udbydere af spil uden indsats betale en gevinstafgift på 17,5 pct. beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. for udbud af spil uden indsats.

Spil uden indsats er spil omfattet af § 3, stk. 2, i lov om spil, dvs. spil der kan udbydes uden tilladelse eller anmeldelse til Spillemyndigheden. Der er tale om spil, hvor spilleren ikke har betalt en indsats for at deltage, og som må anses for at være offentlige.

Afgiften beregnes ens for kontantgevinster og andre gevinster, så som varegevinster, ud fra gevinstens værdi. Dette vil sige, at for kontantgevinster beregnes afgiften på grundlag af det udbetalte gevinstbeløb eller gavekortets pålydende værdi. Hvis der er tale om andre gevinster, beregnes afgiften af gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere, jf. spilleafgiftslovens § 26, stk. 3. Det er således ikke gevinstens indkøbsværdi, men handelsværdi, der skal bruges til beregningen af afgiften, og den afgiftspligtige person skal kunne dokumentere eller sandsynliggøre en faktisk eller sammenlignelig handelsværdi af gevinsten.

Det foreslås at forhøje bundgrænsen for andre gevinster fra 200 kr. til 750 kr. i spilleafgiftslovens § 15.

Kontante gevinster er f.eks. penge og gavekort. Udtrykket ”andre gevinster” dækker alle andre typer gevinster end kontante gevinster, herunder både varegevinster såsom en bamse, og gevinster i form af ydelser, f.eks. et hotelophold eller en oplevelse.

Til nr. 4

Ifølge spilleafgiftslovens § 21, stk. 1, er afgiftsperioden for spil i forbindelse med offentlige forlystelser nævnt i lovens § 14 kalendermåneden. Angivelse og indbetaling af afgiften skal ske senest den 15. i måneden efter udløbet af afgiftsperioden.

Med henblik på at lette de administrative byrder for disse spiludbydere foreslås det at ændre afgiftsperioden fra måneden til kvartalet. Det foreslås endvidere, at angivelse og indbetaling af afgiften fortsat skal ske senest den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb, hvilket i relation til disse udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser vil sige henholdsvis senest den 15. april, 15. juli, 15. oktober og 15. januar.

Til nr. 5

Ifølge spilleafgiftslovens § 21, stk. 2, kan Skattestyrelsen afkorte afgiftsperioden for spiludbydere med kalendermåneden som afgiftsperiode, hvis afgiften ikke betales rettidigt.

Det foreslås, at denne bestemmelse skal gælde tilsvarende for spiludbydere med kvartalet som afgiftsperiode, og dermed omfattes udbydere af spil i forbindelse med offentlige forlystelser også af bestemmelsen.

Til nr. 6

Ifølge spilleafgiftslovens § 26, stk. 3, skal afgift for spil, hvoraf der skal betales gevinstafgift på 17,5 pct., beregnes på grundlag af gevinstens handelsværdi, såfremt der er tale om en varegevinst.

Da udtrykket ”andre” gevinster dækker alle andre typer gevinster end kontante gevinster, herunder både varegevinster og gevinster i form af ydelser, f.eks. et hotelophold eller en oplevelse, jf. lovforslagets § 17, nr. 1-4, foreslås det at ændre »en varegevinst« til »andre gevinster«.

Til § 18

Til nr. 1

I svovlafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Efter svovlafgiftslovens § 9, stk. 7, skal såkaldte varemottagere have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når varerne eksporteres til udlandet.

Det foreslås, at registrerede varemottagere i lighed med oplagshavere ikke skal have en bevilling for at kunne få afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer eksporteres til udlandet. En registreret varemottager vil således kunne fradrage afgiften af eksporterede varer direkte i afgiftsangivelsen. Det foreslåede vil forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når de afgiftsberigtigede varer eksporteres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.10.

Til nr. 2

Ifølge svovlafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks., når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. svovlafgiftsloven § 7 og 7 a. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter svovlafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at mottageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 9 som et nyt stk. 8, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed

eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 19

Til nr. 1

Ved tinglysning af pant i fast ejendom, der helt eller delvist er fritaget for afgift efter lovens § 5, stk. 2, eller § 5 a, kan dagskursen på den valuta, der er lagt til grund på det tidspunkt, hvor lånetilbuddet afgives, anvendes, jf. tinglysningsafgiftslovens § 2, stk. 2, 2. pkt.

Da lovens § 5, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, foreslås det, at henvisningen til § 5, stk. 2, i lovens § 2, stk. 2, 2. pkt., udgår.

I dag finder lovens § 5 a, alene anvendelse ved tinglysning af pant i fast ejendom. Da det foreslås at udvide bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte pant i andelsboliger, jf. lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås det i lovens § 2, stk. 2, 2. pkt. at tilføje, at muligheden for at anvende dagskursen også skal gælde ved tinglysning af pant i andele i en andelsboligforeninger, der er helt eller delvist fritaget for afgift efter § 5 a.

Til nr. 2

Ved lov nr. 688 af 8. juni 2017, der trådte i kraft den 1. januar 2018, blev tinglysningsafgiftslovens § 4 ændret. Lovens § 4 vedrører tinglysning af ejerskifte af fast ejendom. Efter ændringslovens overgangsbestemmelse, jf. § 22, stk. 11, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, får ændringen dog først virkning fra den 1. januar 2020.

I den gældende § 4, stk. 2, henvises til lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), som blev ophævet med udgangen af 2017 og erstattet af ejendomsvurderingsloven fra den 1. januar 2018.

Ved en fejl blev henvisningen til ejendomsvurderingsloven i den gældende tinglysningsafgiftslovs § 4 ikke medtaget ved lov nr. 688 af 8. juni 2017. Det foreslås derfor at ændre henvisningen til »lov om vurdering af landets faste ejendomme« i tinglysningsafgiftslovens § 4, stk. 2, til »ejendomsvurderingsloven«.

Der er tale om en konsekvensændring af lovteknisk karakter.

Til nr. 3

Ved lov nr. 688 af 8. juni 2017, der trådte i kraft den 1. januar 2018, blev tinglysningsafgiftslovens § 4 ændret. Lovens § 4 vedrører tinglysning af ejerskifte af fast ejendom. Efter ændringslovens overgangsbestemmelse, jf. § 22, stk. 11, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, får ændringen dog først virkning fra den 1. januar 2020.

I den gældende § 4, stk. 3, henvises til vurderingsloven, som blev ophævet med udgangen af 2017 og erstattet af ejendomsvurderingsloven fra den 1. januar 2018.

Ved en fejl blev henvisningen til ejendomsvurderingsloven i den gældende tinglysningsafgiftslovens § 4 ikke medtaget ved lov nr. 688 af 8. juni 2017. Det foreslås derfor at ændre henvisningen til »vurderingsloven« i tinglysningsafgiftslovens § 4, stk. 3, til »ejendomsvurderingsloven«.

Der er tale om en konsekvensændring af lovteknisk karakter.

Til nr. 4

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 1, skal der ved tinglysning af pant i fast ejendom betales en fast afgift på 1.660 kr. og en variabel afgift, der udgør 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

Ved tinglysning af et nyt pantebrev, der skal afløse et tidligere tinglyst pantebrev i samme ejendom, kan afgiftsgrundlaget for tinglysning af det nye pantebrev nedsættes eller bortfalde efter lovens § 5, stk. 2. Efter bestemmelsen kan afgiftsbegunstigelsen således overføres fra realkreditpantebreve, pengeinstitutpantebreve og ejerpantebreve. Formålet med reglen er, at der skal være mulighed for afgiftsfrit at omlægge eller konvertere sine lån i fast ejendom, således at der alene skal betales afgift i det omfang, at det nye lån overstiger restgælden på det gamle lån. Det nye pant skal være ydet til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter eller lån i pengeinstitutter. For lån i pengeinstitutter gælder, at lånet skal have en løbetid på mindst 10 år og højst 30 år. Kravet om løbetid gælder dog ikke pantebreve til sikkerhed for lån finansieret ved særligt dækkede obligationer.

Såfremt det nye pantebrev afvises fra tinglysning, eller aflyses det som ikke effektueret inden 1 år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsbegunstigelsen i stk. 2, ikke at være udnyttet.

Afgiftsbegunstigelsen i stk. 2, kan anvendes, uanset om det nye pant foreligger i form af et eller flere pantebreve, og uanset om det nye pant kun tjener til delvis afløsning af et eksisterende lån. Afløses det eksisterende pantebrev af flere pantebreve, er det en betingelse, at de nye pantebreve i mindst 1 år efter tinglysning af det nye pant har pant i samme ejendom, når ændringer i den pantsatte ejendom sker ved pantebrevspåtegning i forbindelse med udstykning.

Endvidere er afgiftsbegunstigelsen i stk. 2, betinget af, at det tidligere pant er tinglyst før den 1. juli 2007, at det nye pant anmeldes til tinglysning inden det tidligere pant aflyses, at det erklæres, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker på vilkår om aflysning af det tidligere pant, og at det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant.

Afgiftsbegunstigelsen i stk. 2, kan dog ikke anvendes ved afløsning af et ejerpantebrev, der er opstået ved omdannelse af et pantebrev fra og med den 21. marts 2011.

Efter lovens § 5, stk. 3, skal der ved overførsel af afgift fra et ejerpantebrev – ud over den faste afgift og eventuelt variabel afgift efter hovedreglen i § 5, stk. 1 – yderligere betales en fast afgift på 1.660 kr.

Afgiftsbegunstigelsen i lovens § 5, stk. 2, benævnes restgældsprincippet. Det skyldes, at når afgiften på det nye lån skal beregnes, kan størrelsen af det nye lån nedsættes med størrelsen af den restgæld, som bliver indfriet på et tidligere tinglyst pantebrev med pant i samme ejendom. Restgældsprincippet kan alene anvendes til afløsning af pantebreve, der er tinglyst før den 1. juli 2007.

For pantebreve, der er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere, anvendes hovedstolsprincippet, som fremgår af lovens § 5 a. Efter denne metode kan en afgiftsbegunstigelse opnås ved at nedsætte hovedstolen på det nye pantebrev med hovedstolen på det gamle pantebrev, når afgiften skal beregnes. Der skal således kun betales afgift efter lovens § 5, stk. 1, ved tinglysningen af det nye pantebrev, såfremt hovedstolen på det nye pantebrev overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev. Der skal dog betales afgift af den del af den nye hovedstol, der overstiger den hidtidige hovedstol.

Da det foreslås, at alene hovedstolsprincippet skal finde anvendelse ved overførsel af afgift fra et gammelt pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom, foreslås det, at lovens § 5, stk. 2, hvoraf restgældsprincippet fremgår, ophæves.

Da lovens § 5, stk. 3, om dobbelt fast afgift ved afgiftsoverførsel fra et ejerpantebrev hænger sammen med lovens § 5, stk. 2, foreslås det, at lovens § 5, stk. 3, ophæves.

Til nr. 5

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 4, 1. pkt., skal der betales fuld afgift efter hovedreglen i lovens § 5, stk. 1, såfremt der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre m.v. under et eksisterende tinglyst pant, jf. dog § 5, stk. 5.

Lovens § 5, stk. 5, omhandler pant i erhvervsaktiver. Efter denne bestemmelse skal der betales 2 gange fast afgift på 1.660 kr., såfremt der inddrages andet eller yderligere løsøre under et eksisterende tinglyst pant.

Da lovens § 5, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, vil lovens § 5, stk. 4 og 5, herefter blive stk. 2 og 3. Det foreslås derfor, at henvisningen til stk. 5 i lovens § 5, stk. 4, ændres til stk. 3.

Til nr. 6

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 5, kan ændringer af pant i erhvervsaktiver bl.a. ske ved tinglysning af et nyt pantebrev, der skal afløse et tidligere tinglyst pantebrev (et såkaldt afløsningspantebrev). Sker ændringen ved et afløsningspantebrev, er det bl.a. en betingelse, at det tidligere pant aflyses senest 30 dage efter tinglysning af det nye pant.

Tilsvarende gælder ved ændringer af virksomhedspant og fordringspant, jf. lovens § 5, stk. 7, hvorefter et tidligere tinglyst pant skal aflyses senest 30 dage efter tinglysning af det nye pant.

Bestemmelserne om afløsningspantebreve vedrørende pant i erhvervsaktiver og virksomhedspant anvendes bl.a. ved handler, hvor der ofte kan være mange parter involveret. Det indebærer, at det kan tage mere end 30 dage at aflyse et tidligere tinglyst pantebrev. Hvis fristen ikke overholdes, kan det medføre en betydelig merudgift i afgift for de erhvervsdrivende.

Det foreslås derfor at ændre fristen for at aflyse et tidligere tinglyst virksomhedspant, fordringspant og pant i erhvervsaktiver fra 30 dage til 60 dage.

Til nr. 7

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 6, 2. pkt., skal der ved tinglysning af andre ændringer, der ikke vedrører inddragelse af andet eller yderligere pant (lovens § 5, stk. 4) eller forhøjelse af det pantsikrede beløb (lovens § 5, stk. 6, 1. pkt.), betales en fast afgift på 1.660 kr.

Da lovens § 5, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, vil lovens § 5, stk. 4 og 6, herefter blive stk. 2 og 4. Det foreslås derfor, at henvisningen til stk. 4, i lovens § 5, stk. 6, 2. pkt., ændres til stk. 2.

Til nr. 8

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 8, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i lovens § 5, stk. 2, er opfyldt, om i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit, om afgivelse af erklæring efter stk. 2, 6. og 8. pkt., stk. 5, 2. og 5. pkt., og stk. 7, 2. pkt., og om dokumentation for størrelsen af den nedbragte panthæftelse efter stk. 6, 1. pkt.

Da lovens § 5, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, og bestemmelsen i lovens § 5, stk. 8, i øvrigt vurderes vanskelig at læse, foreslås det at nyaffatte lovens § 5, stk. 8, der bliver stk. 6, således, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i denne paragraf er opfyldt.

Til nr. 9

Ifølge tinglysningsafgiftsloven § 5, stk. 1, skal der ved tinglysning af pant i fast ejendom betales en fast afgift på 1.660 kr. og en variabel afgift, der udgør 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

Ved tinglysning af et nyt pantebrev, der skal afløse et tidligere tinglyst pantebrev i samme ejendom, kan afgiftsgrundlaget for tinglysning af det nye pantebrev nedsættes eller bortfalde efter lovens § 5 a, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev. Afgiftsfritagelsen omfatter både den variable og faste afgift. Afgiftsbegunstigelsen i § 5 a, stk. 1, benævnes hovedstolsprincippet.

Bestemmelsens anvendelsesområde svarer til anvendelsesområdet for lovens § 5, stk. 2. Efter bestemmelsen kan afgiftsbegunstigelsen således overføres fra realkreditpantebreve, pengeinstitutpantebreve og ejerpantebreve. Det nye pant skal være ydet til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter eller lån i pengeinstitutter. For lån i pengeinstitutter gælder, at lånet skal have en løbetid på mindst 10 år og højst 30 år. Kravet om løbetid gælder dog ikke pantebreve til sikkerhed for lån finansieret ved særligt dækkede obligationer. Afgiftsbegunstigelsen kan dog ikke anvendes ved afløsning af et ejerpantebrev, der er opstået ved omdannelse af et pantebrev fra og med den 21. marts 2011.

I modsætning til restgældsprincippet i lovens § 5, stk. 2, der alene kan anvendes til afløsning af pantebreve, der er tinglyst før den 1. juli 2007, kan hovedstolsprincippet alene anvendes til afløsning af pantebreve, der er tinglyst efter den 1. juli 2007.

Med henblik på at ensarte og forenkle tinglysningsafgiften foreslås det at udvide anvendelsesområdet i § 5 a, stk. 1, således at der kan overføres afgift mellem alle typer af pantebreve, bortset fra skadesløsbreve. Desuden foreslås det, at det skal være muligt at overføre afgift uanset hvilket lån, som pantebrevet er til sikkerhed for. Endvidere foreslås det, at reglen også

skal finde anvendelse ved tinglysning af pant i andelsboliger således, at andelshavere også kan foretage en låneomlægning eller skifte institut uden at betale variabel afgift ved tinglysning af et nyt pantebrev. Med henblik på at ensarte reglerne, således at der altid betales én fast afgift uanset pantebrevstype, foreslås det, at der ved overførsel af afgift altid betales én fast afgift, mens den variable afgift kan bortfalde, såfremt hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev.

Med henblik på at reducere transaktionsomkostningerne ved bolighandler for borgere og virksomheder foreslås det desuden at nedsætte den faste afgift til 1.640 kr. og den variable afgift til 1,45 pct. ved tinglysning af pant i fast ejendom og andelsboliger fra den 1. juli 2019.

Til nr. 10

Lovforslagets § 19, nr. 10, er næsten identisk med lovforslagets § 19, nr. 9, hvor den variable afgiftssats foreslås nedsat. Eneste forskel er størrelsen af den variable afgiftssats, der ved lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås at blive nedsat fra 1,5 pct. til 1,45 pct. fra 1. juli 2019, mens afgiftssatsen ved lovforslagets § 19, nr. 10, foreslås at blive nedsat yderligere til 1,25 pct. fra 1. januar 2026.

Til nr. 11

Hovedstolsprincippet fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, hvorefter der efter denne metode ikke skal betales afgift, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev med pant i samme ejendom. Afgiftsfritagelsen omfatter både den variable og faste afgift.

Der skal dog betales en fast afgift på 1.660 kr. ved anvendelse af afgiftsfritagelsen i stk. 1, såfremt det tidligere tinglyste pantebrev er et ejerpantebrev, jf. lovens § 5 a, stk. 2. Såfremt man ikke er omfattet af afgiftsfritagelsen efter lovens § 5 a, stk. 1, vil man skulle betale to faste afgifter, såfremt afgiften overføres fra et ejerpantebrev.

Da det foreslås, at der alene skal betales én fast afgift ved anvendelse af hovedstolsprincippet uanset pantebrevstype. Jf. lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås det at ophæve § 5 a, stk. 2.

Til nr. 12

Hovedstolsprincippet fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, hvorefter der efter denne metode ikke skal betales afgift, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev med pant i samme ejendom eller andelsbolig.

Efter lovens § 5 a, stk. 3, nr. 1, er afgiftsfritagelsen dog betinget af, at det tidligere pant er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere.

Da det foreslås, at alene hovedstolsprincippet skal finde anvendelse ved overførsel af afgift fra et gammelt pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig, uanset hvornår det gamle pantebrev er tinglyst, foreslås det, at lovens § 5 a, stk. 3, nr. 1, ophæves.

Til nr. 13

Hovedstolsprincippet fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, hvorefter der efter denne metode ikke skal betales afgift, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev med pant i samme ejendom.

Efter lovens § 5 a, stk. 4, er afgiftsfritagelsen i stk. 1, bl.a. betinget af, at de nye pantebreve i mindst 1 år efter tinglysningen har pant i samme ejendom som det gamle pantebrev, når ændringer i den pantsatte ejendom sker ved pantebrevspåtegning i forbindelse med udstykning.

Da det foreslås, at reglen om overførsel af afgift også skal gælde ved tinglysning af pant i andelsboliger, jf. lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås det at tilføje dette i lovens § 5 a, stk. 4, 3. pkt. Forslaget medfører at en ny affattelse af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 4, 3. pkt.

Til nr. 14

Hovedstolsprincippet fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, hvorefter der efter denne metode ikke skal betales afgift, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev med pant i samme ejendom, jf. dog stk. 6.

Såfremt hovedstolen på det nye pantebrev er mindre end den tinglyste hovedstol på det tidligere pant, kan differencen anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom, jf. lovens § 5 a, stk. 6.

Afgiftsfritagelsen i lovens § 5 a, stk. 1 og 6, anses dog ikke for udnyttet, såfremt det nye pantebrev afvises fra tinglysning og ikke skal tinglyses senere, eller såfremt det nye pantebrev aflyses som ikke effektueret inden for 1 år efter anmeldelsen til tinglysning.

Da lovens § 5 a, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 11, foreslås henvisningen til stk. 6 i lovens § 5 a, stk. 4, ændret til stk. 5.

Til nr. 15

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, skal der ikke betales afgift, hvis hovedstolen på det nye pantebrev ikke overstiger hovedstolen på det tidligere tinglyste pantebrev med pant i samme ejendom, jf. dog stk. 6.

Såfremt hovedstolen på det nye pantebrev er mindre end den tinglyste hovedstol på det tidligere pant, kan differencen anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom.

Da det foreslås, at reglen om overførsel af afgift også skal gælde ved tinglysning af pant i andelsboliger, jf. lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås det at tilføje dette i lovens § 5 a, stk. 6, 1. pkt.

Til nr. 16

Såfremt hovedstolen på et tidligere tinglyst pantebrev er højere end hovedstolen på et nyt pantebrev, der skal tinglyses, opstår der en difference, der kan anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom. Det er dog en betingelse, at det tidligere pant er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 6, 2. pkt.

Da det foreslås, at alene hovedstolsprincippet skal finde anvendelse ved overførsel af afgift fra et gammelt pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig, uanset hvornår det gamle pantebrev er tinglyst, foreslås det, at lovens § 5 a, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

Til nr. 17

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, skal der ved forhøjelse af det pantsikrede beløb på pantebreve, som nævnt i lovens § 5 a, stk. 1, betales afgift efter hovedreglen i lovens § 5, stk. 1, af forskellen mellem den nye hovedstol og den tidligere tinglyste hovedstol. Det vil sige en fast afgift på 1.660 kr. og en variabel afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

Da det foreslås, at der skal gælde særlige afgiftssatser ved tinglysning af pant i fast ejendom og andelsboliger, jf. lovforslagets § 19, nr. 9, foreslås det, at samme satser skal gælde ved tinglysning af forhøjelser af disse pantebreve.

Til nr. 18

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, skal der ved forhøjelse af det pantsikrede beløb på pantebreve, som nævnt i lovens § 5 a, stk. 1, betales afgift efter hovedreglen i lovens § 5, stk. 1, af forskellen mellem den nye hovedstol og den tidligere tinglyste hovedstol. Det er dog en betingelse, at det tidligere pant er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere, jf. lovens § 5 a, stk. 7, 2. pkt.

Da det foreslås, at alene hovedstolsprincippet skal finde anvendelse ved overførsel af afgift fra et gammelt pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig, uanset hvornår det gamle pantebrev er tinglyst, foreslås det, at lovens § 5 a, stk. 7, 2. pkt., ophæves.

Til nr. 19

Tinglysning af rykningspåtegninger på pantebreve udløser som udgangspunkt én fast afgift, jf. tinglysningsafgiftslovens § 7.

Efter lovens § 5 b betales der dog ikke afgift for tinglysning af en rykningspåtegning, hvis rykningspåtegningen skyldes udstedelse af et nyt pantebrev, der er fritaget for afgift i medfør af lovens § 5 a, stk. 1, eller forhøjelse af et eksisterende pantebrev, der er fritaget for afgift i medfør af lovens § 5 a, stk. 7. Det er en betingelse, at den nye samlede hovedstol ikke overstiger den tidligere tinglyste hovedstol.

Lovens § 5 b om afgiftsfritagelse for rykningspåtegninger på efterstående pantebreve kan således kun anvendes, såfremt hovedstolsprincippet (lovens § 5 a) er anvendt.

Da det foreslås, at alene hovedstolsprincippet skal finde anvendelse ved overførsel af afgift fra et gammelt pantebrev til et nyt pantebrev i samme ejendom eller andelsbolig, skal der som konsekvens heraf betales fast afgift ved alle tinglysninger, hvor hovedstolsprincippet anvendes. Da lovens § 5 b hænger sammen med hovedstolsprincippet, foreslås det, at den nuværende ordlyd i lovens § 5 b udgår, således at der altid vil skulle betales fast afgift ved tinglysning af rykningspåtegninger.

Ifølge tinglysningsafgiftsloven § 8, stk. 1, nr. 6, er tinglysning af underpant i ejerpantebreve og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve afgiftsfri. Bestemmelsen omfatter underpant i ejerpantebreve i tingbogen, bilbogen, andelsboligbogen og personbogen.

Da det foreslås, at der skal betales fast afgift ved alle tinglysninger af pant i fast ejendom og andelsboliger, foreslås det ligeledes at indføre en fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger samt videreoverdragelse af underpant i ejerpantebrev med pant i fast ejendom og andelsboliger. Det foreslås desuden, at forhøjelser af de

nævnte underpantsætninger skal udløse en fast afgift. Denne ændring foreslås at fremgå af lovens § 5 b.

Til nr. 20

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 4, er tinglysning af rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v. afgiftsfri.

Det nævnte forhold fremgår imidlertid af § 54 i lov om ægtefælleskifte m.v. Lov om ægtefælleskifte m.v. erstatter reglerne i lov om skifte af fællesbo m.v., jf. § 86 i lov nr. 594 af 14. juni 2011.

Det foreslås derfor at ændre henvisningen i tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 4, fra § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v. til § 54 i lov om ægtefælleskifte m.v.

Til nr. 21

Ifølge tinglysningsafgiftsloven § 8, stk. 1, nr. 6, er tinglysning af underpant i ejerpantebreve og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve afgiftsfri. Bestemmelsen omfatter underpant i ejerpantebreve i tingbogen, bilbogen, andelsboligbogen og personbogen.

Da det foreslås at indføre en fast afgift ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger samt videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom og andelsboliger, jf. lovforslagets § 19, nr. 19, foreslås det, at henvisningerne til underpant i ejerpantebreve i tingbogen (fast ejendom) og underpant i ejerpantebreve i andelsboligbogen (andelsboliger) udgår.

Tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i motorkøretøjer, løsøre og virksomhedspant er fortsat afgiftsfrie.

Til nr. 22

Tinglysningsafgiftslovens § 14 vedrører registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøjer i Rettighedsregistreret over Luftfartøjer.

Det fremgår af lovens § 14, stk. 1, 3. pkt., at lovens § 5, stk. 1, 2.-8. pkt., stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Da lovens § 5, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, vil lovens § 5, stk. 4 og 6, herefter blive stk. 2 og 4. Det foreslås derfor, at henvisningerne til stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., i lovens § 14, stk. 1, 3. pkt., ændres til stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt.

Til nr. 23

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 14, stk. 2, skal der ved inddragelse af andre eller yderligere fly under et eksisterende tinglyst pant i fly ikke betales afgift ved registrering af sådanne ændringer, medmindre pantsætter ved registreringen er en anden end pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

Det fremgår af lovens § 14, stk. 2, 3. pkt., at lovens § 5, stk. 5, 4. og 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Da lovens § 5, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, vil lovens § 5, stk. 5, herefter blive stk. 3. Det foreslås derfor, at henvisningen til § 5, stk. 5, 4. og 5. pkt., i lovens § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres til § 5, stk. 3, 5. pkt.

Til nr. 24

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 20, stk. 1, forhøjes det skyldige afgiftsbeløb med 5 pct., dog mindst 200 kr., såfremt afgiften eller en del heraf ikke betales ved tinglysningen eller registreringen.

Dog opkræves der ikke afgift efter lovens § 20, stk. 1, i de forhold, der er omfattet af lovens § 5, stk. 2, 3. pkt., og § 5 a, stk. 5, jf. lovens § 20, stk. 2.

Da lovens § 5, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 19, nr. 4, foreslås det, at henvisningen til § 5, stk. 2, 3. pkt., i lovens § 20, stk. 2, udgår.

Til § 20

Til nr. 1

Ifølge tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, 2. pkt., er det en betingelse for at få godtgørelse for afgiftsberigtigede varer, der eksporteres til udlandet, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land.

Det foreslås, at »det dokumenteres« ændres til »det kan dokumenteres«, således at den pågældende dokumentation ikke skal fremlægges hver gang, der anmodes om afgiftsgodtgørelse, men skal kunne fremlægges.

Til nr. 2

Ifølge tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, 2. pkt., er det en betingelse for at få godtgørelse for afgiftsberigtigede varer, der eksporteres til udlandet, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land. I forhold til registrerede varemottagere kan disse angive den godtgørelsesberettigede beløb for varer leveret til udlandet direkte på afgiftsangivelsen efter afgiftsperiodens udløb, jf. § 10 a, stk. 7, 3. pkt.

Det foreslås, at henvisningen i § 10 a, stk. 7, 3. pkt., til § 10 a, stk. 7, 2. pkt., udgår som følge af opblødningen af kravet til dokumentation i lovens § 10 a, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 20, nr. 1.

Til nr. 3

Ifølge tobaksafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. tobaksafgiftsloven § 29. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter tobaksafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig

eller skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 10 a som et nyt stk. 9, indføres en adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

Til § 21

Til nr. 1-4

Efter gældende ret betales der afgift efter vægtafgiftsloven af godkendte traktorer, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter vægtafgiftsloven). Vægtafgiften for godkendte traktorer udgør 61,85 kr. årligt, mens vægtafgiften for påhængsvogne til godkendte traktorer udgør 41,25 kr. årligt, jf. vægtafgiftslovens § 5.

En godkendt traktor er en traktor, der tilhører ejeren eller brugeren af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, og som uden almindelig registrering i Køretøjsregisteret kan anvendes til en række angivne transporter, f.eks. til transport af arbejdsredskaber mellem dele af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom.

Vægtafgiften for godkendte traktorer blev senest forhøjet pr. 1. september 1976. Dette i forbindelse med en generel forhøjelse af alle vægtafgiftssatser med 50 pct., og satsen blev herefter de nævnte 61,85 kr., som den udgør i dag. Det beskedne beløb for vægtafgiften af godkendte traktorer kan således forklares ved manglende regulering af satsen i godt 40 år.

Det foreslås, at godkendte traktorer og påhængsvogne fritages for vægtafgift. Forslaget medfører, at der ikke længere vil skulle betales en årlig vægtafgift for godkendte traktorer på 61,85 kr. samt en årlig vægtafgift for påhængsvogne til godkendte traktorer på 41,25 kr.

Til § 22

Efter gældende ret betales der afgift af antibiotika og vækstfremmere, der anvendes som tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. § 1, stk. 1, i lov om afgift af antibiotika og vækstfremmer anvendt i foderstoffer (herefter vækstfremmerafgiftsloven).

Afgiften varierer mellem 83 øre pr. gram og 250 øre pr. gram alt efter, hvilken type tilsætningsstof der anvendes, jf. vækstfremmerafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-10.

Det foreslås at ophæve vækstfremmerafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.3.

Til § 23

Til nr. 1 og 2

For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hektoliter øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1.

Afgiftslettelsen, som kaldes ølmoderation, gælder for mindre bryggerier, der fremstiller op til 200.000 hl øl om året.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl. Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 4.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4 anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl om året. Grænsen indgår i beregningsbestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorefter muligheden for afgiftslettelse bortfalder ved en fremstilling på over 200.000 hl øl. De reducerede satser må desuden ikke ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Det foreslås på den baggrund at forhøje den gældende højeste moderationssats i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., for de mindste bryggerier, dvs. bryggerier der højst fremstiller 3.700 hl øl fra 77,08 kr. pr. hl til 128,85 kr. pr. hl.

De øvrige moderationssatser forhøjes tilsvarende.

Det foreslås således, at for bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl øl, men ikke over 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 434.511 kr. divideret med den fremstillede hektoliter-mængde øl tillagt 11,42 kr.

For bryggerier, der fremstiller over 20.000 hl øl, foreslås det, at afgiftslettelsen udgør 36,81 kr. pr. hl reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den fremstillede hektoliter-mængde øl med 5.434.

Dette betyder eksempelvis, at et bryggeri, der sidste år fremstillede 3.700 hl, efter de gamle regler ville kunne opnå 77,08 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 285.196 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 128,85 kr. svarende til op til 476.730 kr. i alt ved fremstilling af 3.700 hl.

Et bryggeri, der sidste år fremstillede 6.000 hl, ville efter de gamle regler kunne opnå 50,15 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 300.919 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 83,84 kr. svarende til op til 503.013 kr. i alt ved fremstilling af 6.000 hl.

Et bryggeri, der sidste år fremstillede 199.000 hl, ville efter de gamle regler kunne opnå 0,11 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 22.077 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 0,19 kr. svarende til op til 36.903 kr. i alt ved fremstilling af 199.000 hl.

Til nr. 3

For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hektoliter øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1.

Afgiftslettelsen, som kaldes ølmoderation, gælder for mindre bryggerier, der fremstiller op til 200.000 hl øl om året.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl. Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 4.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4 anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl om året. Grænsen indgår i beregningsbestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorefter muligheden for afgiftslettelse bortfalder ved en fremstilling på over 200.000 hl øl. De reducerede satser må desuden ikke ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Som nævnt ydes der efter øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1, for hvert kalenderår en afgiftslettelse pr. hl øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri.

Efter øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, bliver ølmoderationen løbende givet som et nedslag i den afgift, der skal betales i det følgende år. Det betyder, at ølmoderationen gives med et beløb pr. hl beskattet øl. Der gives således kun moderation for øl, som angives til beskatning. Bryggerierne angiver moderationen i forbindelse med den månedlige afgiftsangivelse.

Ved lov nr. 104 af 13. februar 2018 blev øl- og vinafgiftslovens § 2 nyaffattet med henblik på en sproglig tilretning af ordlyden i bestemmelsen, således at ordlyden i moderationsordningen for øl ensrettes i overensstemmelse med ordlyden i strukturdirektivets artikel 4. Ændringerne medførte bl.a., at moderationsordningen fremadrettet baseres på bryggeriets fremstilling af øl, og ikke som hidtil af både bryggeriets fremstilling og udlevering af øl.

Ordlyden ”fremstillet og udleveret” blev således ændret til ”fremstillet”. At øllet alene skal være fremstillet af det enkelte bryggeri indebærer, at f.eks. et andet bryggeri (oplagshaver), som køber øllet ubeskattet, og derpå udleverer det til beskatning, også kan opnå ølmoderation til samme sats som bryggeriet, der har fremstillet øllet. Det vil sige, at moderationen følger det fremstillede øl. Det er dog betinget af, at bryggerierne er juridisk og økonomisk uafhængige af hinanden og andre bryggerier, og at øllet ikke fremstilles på licens, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 4.

Der mangler dog en konsekvensrettelse to steder i lovens § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., hvori det fremgår, hvorledes moderationssatsen skal beregnes. Disse to steder er ”udleveret” ikke blevet ændret til ”fremstillet” ved lov nr. 104 af 13. februar 2018.

Dette har den utilsigtede konsekvens, at moderationen i visse situationer ikke beregnes i overensstemmelse med intentionen bag ordningen. Moderationen er skaleret således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse pr. hl øl, idet moderationssatsen pr. hl skal være højere, jo færre hl øl bryggeriet fremstiller.

Det er dog ikke nødvendigvis tilfældet ved den nuværende ordlyd grundet de manglende konsekvensrettelser, hvor et bryggeri, der fx fremstiller 12.000 hl øl, men kun udleverer en del heraf til beskatning, kan opnå en højere moderationssats pr. hl øl, end et bryggeri der fremstiller 3.000 hl øl.

Der kan omvendt også opstå tilfælde, hvor et bryggeri udleverer mere, end det fremstiller (fx fra foregående års lager). I det tilfælde vil moderationen pr. hl blive lavere end tilsigtet.

For langt de fleste bryggerier formodes det dog, at den udleverede og den fremstillede mængde vil være omtrent den samme, og justeringen af lovteksten forventes derfor ikke i praksis at have givet anledning til, at der er blevet givet uhensigtsmæssig høj (eller lav) moderation.

Der kan dog potentielt opstå en situation, hvor der efter lovens nuværende formulering kan opnås en utilsigtet høj moderation, som samtidig kan være i strid med strukturdirektivet, hvoraf det fremgår, at afgiftslettelsen ikke må udgøre mere end 50 pct. af den normale nationale afgiftssats.

Det foreslås på den baggrund at konsekvensændre ordlyden i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., fra ”udleverede” til: ”fremstillede”.

Som nævnt ovenfor følger moderationen øllet, således at fx et andet bryggeri (oplagshaver), som køber øllet ubeskattet og derpå udleverer til beskatning, kan opnå ølmoderation til samme sats som bryggeriet, der har fremstillet øllet. Overvågnings- og kontrolsystemet EMCS giver mulighed for at udveksle oplysninger til brug for opgørelse af afgiftslettelse (ølmoderation), så de bryggerier, der har krav på ølmoderation, får den rette moderation. Da EMCS imidlertid ikke anvendes ved intern omsætning i Danmark, udveksles information på anden måde, f.eks. ved påtegning på faktura, som dermed danner grundlag for opgørelsen af moderationen.

Til nr. 4

For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hektoliter øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1.

Afgiftslettelsen, som kaldes ølmoderation, gælder for mindre bryggerier, der fremstiller op til 200.000 hl øl om året.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl. Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 4.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4 anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl om året. Grænsen indgår i beregningsbestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorefter muligheden for afgiftslettelse bortfalder ved en fremstilling på over 200.000 hl øl. De reducerede satser må desuden ikke ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Det foreslås på den baggrund at forhøje den gældende højeste moderationssats i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., for de mindste bryggerier, dvs. bryggerier der højst fremstiller 3.700 hl øl fra 77,08 kr. pr. hl til 128,85 kr. pr. hl.

De øvrige moderationssatser forhøjes tilsvarende.

Det foreslås således, at for bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl øl, men ikke over 20.000 hl, vil afgiftslettelsen udgøre 434.511 kr. divideret med den fremstillede hektoliter-mængde øl tillagt 11,42 kr.

For bryggerier, der fremstiller over 20.000 hl øl, foreslås det, at afgiftslettelsen udgør 36,81 kr. pr. hl reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den fremstillede hektoliter-mængde øl med 5.434 kr.

Dette betyder eksempelvis, at et bryggeri, der sidste år fremstillede 3.700 hl, efter de gamle regler ville kunne opnå 77,08 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 285.196 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 128,85 kr. svarende til op til 476.730 kr. i alt ved fremstilling af 3.700 hl.

Et bryggeri, der sidste år fremstillede 6.000 hl, ville efter de gamle regler kunne opnå 50,15 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 300.919 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 83,84 kr. svarende til op til 503.013 kr. i alt ved fremstilling af 6.000 hl.

Et bryggeri, der sidste år fremstillede 199.000 hl, ville efter de gamle regler kunne opnå 0,11 kr. i afgiftslettelse pr. hektoliter, svarende til op til 22.077 kr. i alt. Med forslaget stiger moderationen pr. hektoliter til 0,19 kr. svarende til op til 36.903 kr. i alt ved fremstilling af 199.000 hl.

Til nr. 5

Ifølge øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 7, 2. pkt., er det en betingelse for at få godtgørelse for afgiftsberigtigede varer, der eksporteres til udlandet, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land.

Det foreslås, at »det dokumenteres« ændres til »det kan dokumenteres«, således at den pågældende dokumentation ikke skal fremlægges hver gang, der anmodes om afgiftsgodtgørelse, men skal kunne fremlægges.

Til nr. 6

Ifølge øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 7, 2. pkt., er det en betingelse for at få godtgørelse for afgiftsberigtigede varer, der eksporteres til udlandet, at det dokumenteres over for

Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land. I forhold til registrerede varemottagere kan disse angive den godtgørelsesberettigede beløb for varer leveret til udlandet direkte på afgiftsangivelsen efter afgiftsperiodens udløb, jf. § 6 a, stk. 7, 3. pkt.

Det foreslås, at henvisningen i § 6 a, stk. 7, 3. pkt., til § 6 a, stk. 7, 2. pkt., udgår som følge af opblødningen af kravet til dokumentation i lovens § 6 a, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 23, nr. 5.

Til nr. 7

Ifølge øl- og vinafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. øl- og vinafgiftsloven § 11. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter øl- og vinafgiftsloven, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ikke kan dokumentere bevillingsforholdet ved at fremlægge bevillingen, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen ved en mundtlig og skriftlig henvendelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås, at der i lovens § 11, stk. 5, indføres en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til på anmodning at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, herunder også til at give adgang til at forespørge digitalt.

Med det foreslåede bliver det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få bekræftet virksomheders bevillingsforhold. Oplysningerne vil kun kunne afgives, når der i anmodningen er anført et navn, en adresse eller et bevillingsnummer på én eller flere bestemte virksomheder. Det er ikke hensigten, at dataene skal anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) at sælge databasen helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.1.

§ 24

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2019, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændringer for så vidt angår indførelsen af en ensartet og digital proces til udstedelse af bevillinger til afgiftsfritagelse- og godtgørelse samt indførelse af en ensartet og digital proces for anmodninger om godtgørelse af afgift først træder i kraft, når den fornødne it-understøttelse heraf er klar. Det vurderes, at digitaliseringen vil tage 6-9 måneder at implementere. Det foreslås på den baggrund, at skatteministeren bemyndiges til at sætte de relevante bestemmelser i kraft, så snart det bagvedliggende system er klar. Dette omhandler lovforslagets § 5, nr. 20, § 6, nr. 14, § 8, nr. 17, § 10, nr. 2, § 12, nr. 2, § 14, nr. 2, § 15, nr. 8, § 18, nr. 2, § 20, nr. 3, og § 23, nr. 7.

Det foreslås i *stk. 3* at de ændringer, der følger af lovforslagets § 1, § 5, nr. 1, 9-11, 13-15 og 20-22, § 6, nr. 13, 18 og 20, § 8, nr. 1-6 og 17, § 9, nr. 1, 3, 7, 13 og 16, § 10, §§ 12-14, § 15, nr. 9 og 16, § 16, § 18 og § 20, § 22 og § 23, nr. 5-7, har virkning fra og med den 1. april 2019.

Det foreslås i *stk. 4* at forslaget om afgiftsfritagelse for pantbelagt emballage og samtlige foreslåede ændringer i tinglysningsafgiftsloven har virkning fra og med den 1. juli 2019, jf. dog *stk. 6*.

Det foreslås i *stk. 5*, at forslaget om forhøjelse af afgift af andre gevinster end kontantgevinster og forslaget om forhøjelse og tilretning af ølmoderationsordningen har virkning fra og med den 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 6*, at § 19, nr. 10, har virkning fra og med den 1. januar 2026. Forslaget vedrører en yderligere nedsættelse af den variable tinglysningsafgift for pant i fast ejendom og andelsboliger.

§ 25

I forbindelse med overgangen til de nye regler om fuld genbrug af tinglysningsafgift fra tidligere tinglyste pantebreve (hovedstolsprincippet), kan der opstå spørgsmål om muligheden for at overføre afgift fra pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007, som er indfriet, men ikke er aflyst fra tingbogen. Ved indfrielse af pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007 kan der efter gældende ret overføres afgift til et nyt pantebrev efter restgældsprincippet. I praksis er der mulighed for at overføre afgift af den indfrieede restgæld, hvis overførslen sker inden for 1 år efter indfrielsen af lånet. Det hidtidige, indfrieede pantebrev skal fortsat stå tinglyst, for at det kan benyttes til at overføre afgift fra. Ved overgangen til hovedstolsprincippet vil det derfor være hensigtsmæssigt med klare regler for overførsel af afgift fra indfrieede pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007, men som ikke er aflyst. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at der for pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007, som er ekstraordinært indfriet (dvs. man har betalt restgælden, selv om lånet ifølge pantebrevsvilkårene endnu ikke er udløbet) i perioden fra den 1. juli 2018 til den 1. juli 2019, kan oprettes et afgiftspantebrev på den ekstraordinært indfrieede restgæld. Restgælden på afgiftspantebrevet opgøres til den kontante sum, som restgælden på pantebrevet er indfriet med. Det foreslås, at omdannelsen til et afgiftspantebrev skal ske senest den 1. juli 2019.

Uden en overgangsbestemmelse vil man endvidere kunne spekulere i at undlade at indfri ordinært (dvs. undlade at betale sidste afdrag på sit lån til efter den 1. juli 2019 og derefter overføre afgift eller oprette et afgiftspantebrev på hovedstolen i medfør af de nye regler). Det foreslås derfor i *stk. 2*, at pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007, som er indfriet, eller som i henhold til pantebrevsvilkårene skulle have været indfriet (ordinær indfrielse) senest den 30. juni 2019, ikke kan benyttes til afgiftsoverførsel efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a.

Med overgangsbestemmelsen kan der alene overføres afgift fra indfrieede pantebreve tinglyst før den 1. juli 2007, såfremt omdannelsen til et afgiftspantebrev sker efter overgangsbestemmelsen. Pantebrevets omdannelse til et afgiftspantebrev efter *stk. 1*, kræver benyttelse af en særlig erklæring fra parterne. Det foreslås derfor i *stk. 3*, at parterne ved erklæring skal oplyse pantebrevet med datoløbenummer, og at pantebrevet er omfattet af denne lovs § 25 (overgangsbestemmelsen). Desuden skal parterne angive dato for den ekstraordinære indfrielse af pantebrevet, som ikke må være senere end 30. juni 2019. Endelig skal restgælden på indfrielsestidspunktet (kontantværdien), som udgør afgiftspantebrevets hovedstol, angives.

Det foreslås i *stk. 4*, at tinglysning af pantebrevets omdannelse til afgiftspantebrev efter *stk. 3*, er afgiftsfri.

Det foreslås i *stk. 5*, at fastlæggelsen af, hvorvidt et pantebrev er indfriet ekstraordinært, jf. *stk. 1*, eller ordinært, jf. *stk. 2*, skal ske efter de lånevilkår, der foreligger tinglyst den 1. august 2018. En skæringsdato foreslås for at undgå ændring af de eksisterende lånevilkår.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 9. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er:

- 1) Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdækning eller slutafdækning.
- 2) Kompost, der opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, til slutafdækning på lossepladser.
- 3) Affald, som fjernes fra afsluttede affaldsdeponeringsanlæg (lossepladser, fyldpladser eller specialdepoter), der ikke er omfattet af § 11, stk. 5.
- 4) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af specificeret risikomateriale, hvor der foreligger veterinært krav om deponering.
- 5) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af kød- og benmel, hvor kød- og benmelet er omfattet af § 7 a, stk. 2, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., men ikke af denne lovs § 9, stk. 2, nr. 4.
- 6) Olie- og kemikalieforurennet sand fra kommunal strandrensning i hele, selvstændige læs.

Stk. 3. Affald i form af sten, tegl og brokker og lettere forurennet jord, der overholder de afskæringskriterier, der er angivet i vejledning nr. 7, 2000, fra Miljøstyrelsen, kan tilføres deponeringsanlæg, uden at der skal svares affaldsavgift. Mængden af sten, tegl og brokker og lettere forurennet jord kan

I affalds- og råstofafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 21. april 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 2, nr. 1*, indsættes efter ”eller slutafdækning”: ”og lettere forurennet jord, der anvendes til slutafdækning”.

2. I § 9, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres ”2 pct.” til: ”3,5

samlet årligt maksimalt udgøre 2 pct. af den sidste års deponerede affaldsmængde eksklusive midlertidigt deponeret affald og skal tilføres anlægget i hele, selvstændige læs. De to fraktioner må kun anvendes afgiftsfrit til daglig afdækning og interimsveje. For nye anlæg beregnes mængden ud fra første års deponerede affaldsmængde eksklusive midlertidigt deponeret affald.

Stk. 4. ---

Registrerede virksomheder

§ 3. Den, der fremstiller nikkel-cadmium-akkumulatorer, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 4. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

§ 6. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

§ 11. ---

§ 2

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulator (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 10. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

2. I § 3, *stk. 1* og 2, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 3, *stk. 3*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

4. I § 4, § 6, *stk. 1*, og § 12, *1. pkt.*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I § 4, § 11, *stk. 2*, og § 20, *stk. 6*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 6, *stk. 2*, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 12. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 20. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. ---

§ 7. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 6 fradrages

- 1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 4,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der leveres til fly eller skibe på 5 registertons brutto eller derover bortset fra sportsfly og lystfartøjer,
- 4) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand eller lignende, eller
- 5) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.

Stk. 2. ---

7. I § 7, *stk. 1, nr. 1*, og § 17, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

§ 17. Af afgiftspligtige varer, der indføres

fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af § 10. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af ubrugte varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af ubrugte varer, der er leveret til udlandet, jf. § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2. ---

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse

§ 15. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 18. I andre tilfælde svares afgiften i

8. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.

9. I § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.

10. I § 11, *stk. 3*, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

11. I § 15 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4 eller er omfattet af § 10. Erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 5. ---

§ 30. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 18, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 32. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 3, stk. 1, § 11, stk. 1 eller stk. 2, § 18, stk. 1, 2. pkt., § 20, stk. 2-5, eller § 23, 1. pkt.,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 8 eller § 9, stk. 2,
- 4) undlader at efterkomme et i medfør af §

12. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

13. I § 18, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.

14. I § 30 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.

18, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud,
5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 15 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller
6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.
Stk. 2-4. ---

§ 34. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Registrerede virksomheder

§ 2. Virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer eller med henblik på salg modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Registrerede virksomheder

§ 9. Virksomheder, der fremstiller eller med henblik på salg modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til at modtage afgiftspligtige varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget, såfremt

15. I § 32, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

16. I § 34, *stk. 2*, ændres »i registrerede virksomheder« til: »af oplagshavere«.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 26. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 2 og i *overskriften* før § 9 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

2. I § 2, *stk. 1*, og § 9, *stk. 1*, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

3. I § 2, *stk. 2*, § 4, *1. pkt.*, og § 9, *stk. 2*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

4. I §§ 3 og 10, § 17, *stk. 1, 1. pkt.*, § 18, *1. pkt.*, og § 27, *stk. 4*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I §§ 3 og 10, § 27, *stk. 7*, og § 42, *stk. 2*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

varerne er bestemt til videresalg

§ 10. Registrerede virksomheder er berettiget til at modtage afgiftspligtige varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til videresalg.

§ 17. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstilling, tilgang af uberigtigede varer og udlevering af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler om de registrerede virksomheders

- 1) udlevering af varer, hvoraf afgiften ikke berigtiges,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Stk. 3. De registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier og opgørelser, i 5 år efter regnskabsårets udløb

§ 18. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive den samlede afgiftsbetaling for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige omsætning for biocider m.v. Den afgiftspligtige mængde eller omsætning skal opgøres efter reglerne i §§ 12 og 13. Afgiften for afgiftsperioden skal indbetales til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 27. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller

erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 8-10. ---

§ 42. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med lovens ikrafttræden udleveres fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages eller medbringes fra udlandet.

6. I § 4, 2. pkt., ændres »den registrerede virksomhed« til: »oplagshaveren«.

§ 4. Afgiftspligtige varer skal, forinden de udleveres fra de registrerede virksomheder, være pakket i fuldstændig lukkede pakninger. Pakninger skal være forsynet med angivelse af navn og adresse på den registrerede virksomhed. Der kan dog gives tilladelse til i stedet at angive navn og adresse på den virksomhed, der har eneforhandling af den pågældende vare her i landet.

§ 12. De registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre den afgiftspligtige mængde efter § 1 og den afgiftspligtige omsætning efter § 7 som henholdsvis den udleverede mængde opgjort i kilogram eller liter for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige værdi af udleverede biocider m.v. i perioden.

Stk. 2. Overførsel af afgiftspligtige varer fra en registreret virksomhed til eget detailudsalg skal indgå i den afgiftspligtige mængde og omsætning. Udtagning til eget forbrug eller udlevering uden modydelse regnes med i opgørelserne af udleveringen nævnt i stk. 1. Varer udtaget til eget forbrug skal holdes klart adskilt fra varer til videresalg.

Stk. 3. ---

§ 13. Til den afgiftspligtige mængde og omsætning, jf. § 12, stk. 1, medregnes ikke

7. I § 12, stk. 1, og 17, stk. 3, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

8. I § 12, stk. 2, 1. pkt., § 13, stk. 1, nr. 1, § 23, stk. 1, 1. pkt., og § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

mængden af eller værdien af

- 1) varer, der efter § 3 eller § 10 leveres til en anden registreret virksomhed,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til eller fra denne er gået tabt ved brand eller forlis, og
- 4) varer, som udleveres fra virksomheden, og som der tidligere er betalt afgift af.

Stk. 2. ---

§ 23. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. ---

§ 24. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 14. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive afgiftsbetalingen for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige værdi for biocider m.v., som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv

Stk. 3-5. ---

§ 15. Ved returnering af afgiftsberigtigede varer til den registrerede virksomhed, der har leveret varen, ydes der godtgørelse af

9. I § 13, *stk. 1, nr. 3*, ændres »i den registrerede virksomhed« til: »hos oplagshaveren«.

10. I § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »registrerede virksomhed« til: »oplagshaver«.

den erlagte afgift, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.

Afgiftsgodtgørelse kan kun ske med et beløb svarende til afgiften beregnet efter den på returneringstidspunktet gældende afgiftssats.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift af bekæmpelsesmidler, der leveres til udlandet. Findes der ikke en engrospris for biocider m.v. omfattet af § 7, er afgiftsværdien ved eksport varens detailpris med fradrag af 20 pct.

Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede bekæmpelsesmidler, der er leveret til udlandet, jf. § 24, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 3. ---

§ 21. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 40. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 1, § 4, 1. og 2. pkt., § 9, stk. 1, § 12, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1 og 3, § 18, 1. og 2. pkt., § 24, stk. 1, 2. pkt., § 27, stk. 2-6 og 10, § 27 a eller § 30, 1. pkt.,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 14, 2. pkt.,
- 4) undlader at efterkomme et i medfør af § 24, stk. 4, meddelt påbud,
- 5) fortsætter driften af en registreringspligtig

11. I § 15, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.

12. I § 17, *stk. 2*, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

13. I § 21 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

14. I § 24, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

15. I § 24, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.

16. I § 40, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »hvis registrering«: »som oplagshaver«.

virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 21 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette,

6) overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2-4. ---

§ 4

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, foretages følgende ændringer:

§ 3 a. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen meddeler efter anmodning virksomheder, der ikke er registreringspligtige efter § 4, bevilling til afgiftsfritagelse for afgiftspligtige stoffer omfattet af stk. 1, der leveres til virksomheden fra registrerede virksomheder. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at virksomheden udelukkende producerer varer, der ikke er omfattet af bilag 1, samt at virksomheden ikke har videresalg af afgiftspligtige stoffer efter stk. 1. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler om administration af afgiftsfritagelsen, herunder regnskabs- og kontrolforskrifter.

1. I § 3 a, stk. 5, 1. pkt., og § 14, stk. 7, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 8-9. ---

§ 3 d. Ved erhvervsmæssig modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande svares

afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, jf. dog stk. 2. Varemodtagere skal inden varens afsendelse fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. ---

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte varemodtagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2, 3 og 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varens modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varens modtagelse.

Stk. 5. --

§ 15. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 3 d nævnte varemodtagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 4. Virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1 eller § 3 a, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2-6, som efterfølgende destrueres hos virksomheden, kan lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. --

Stk. 4. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at

2. I § 3 d, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemodtager«.

3. I § 3 d, stk. 3, 1. pkt., og § 15 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.

4. I § 3 d, stk. 4, 1. pkt., ændres »en virksomhed« til: »registrerede varemodtagere«.

5. I § 4, stk. 1, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

6. I § 4, stk. 2, indsættes efter »registrere«: »som oplagshaver«.

7. I § 4, stk. 4, § 5, stk. 2 og 3, § 8, stk. 1 og 3, og § 9, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

modtage stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1 eller § 3 a.

Stk. 5. Virksomheder, som er registreret efter stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage varer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2-6.

§ 5. ---

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode som vægten af den mængde afgiftspligtige stoffer, der i perioden er udleveret fra virksomheden.

Stk. 3. Registrerede virksomheder, der udtager afgiftspligtige stoffer til fremstilling af varer, skal medregne forbruget til udleveringen efter stk. 2.

Stk. 4. ---

§ 8. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstilling, modtagelse fra udlandet og udlevering m.v. af afgiftspligtige stoffer.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler om de registrerede virksomheders regnskabsførelse, herunder udstedelse af fakturaer m.v.

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale i 5 år efter regnskabsårets udløb.

§ 9. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de stoffer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 6. I den afgiftspligtige vægt opgjort efter § 5, stk. 2, fradrages:

1) Vægten af stoffer, der er udleveret til en anden registreret virksomhed efter § 4, stk. 4,

8. I § 4, *stk. 5*, ændres »Virksomheder« til: »Oplagshavere«.

9. I § 6, *stk. 1, nr. 1*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

- 2) vægten af stoffer, der er afgiftsfritaget efter § 3 a, stk. 5,
 - 3) vægten af stoffer, hvoraf der tidligere er svaret afgift, eller hvor stofferne er taget i anvendelse inden lovens ikrafttrædelse, og
 - 4) vægten af stoffer, der er leveret til udlandet.
- Stk. 2. ---*

§ 7. Ved erhvervsmæssig levering til udlandet af de i § 1, stk. 2 eller bilag 1, nævnte varer, der er fremstillet her i landet ved anvendelse af et eller flere i § 1, stk. 1, eller § 3 a, stk. 1, nævnte stoffer, eller som er afgiftsberigtiget ved modtagelsen fra udlandet efter reglerne i § 3, § 3 c eller § 3 d, tilbagebetales afgiften af den mængde afgiftspligtige stoffer, der er indeholdt i varen. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer modtaget, jf. §§ 3 og 3 c og § 3 d, stk. 1 og 2, når varerne er leveret til udlandet, jf. § 3 d, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2. ---

§ 12. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

10. I § 7, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

11. I § 8, *stk. 2*, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

12. I § 12 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

13. Efter § 12 indsættes:
»§ 13. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.«

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med afgiften,
- 2) overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og stk. 3, eller § 14, stk. 2-5,
- 3) fortsætter driften af en registreringspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 12 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2-4. ---

14. I § 17, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1 og stk. 3,« til: »§ 8, stk. 1 og 3, § 13, 1. pkt.,«.

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 1. Af følgende varer svares afgift til statskassen:

- 1) Chokolade og chokoladevarer, kakaomasse, kakaopulver, kakaosmør og kakaopræparater af enhver art.
- 2) Lakridssaft, lakrids og lakridsvarer af enhver art. Pulveriseret lakridsrod og blandinger af salmiak og lakridsrod og lign.
- 3) Marcipan- og nougatmasser og varer heraf.
- 4) Andre masser helt eller delvis fremstillet af råstofafgiftspligtige varer.
- 5) Konfekt, bolsjer, dragévarer, skummasse, skumvarer, fondant, sukrede korn og lign. tilsat essenser eller farve samt i øvrigt sukkervarer af enhver art.
- 6) Tyggegummi.
- 7) Kandiseret frugt og frugtskal samt andre kandiserede varer med undtagelse af skaller af citrusfrugter.
- 8) Sukkade, marmelade og tilsvarende varer, når de er formet i plader, stænger, figurer og lign.
- 9) Vafler, der er pålagt eller på anden måde

1. § 1, stk. 1, nr. 9, ophæves.
Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 9 og 10.

er i forbindelse med chokolade, skummasse eller masser helt eller delvis af mandler, nødder eller kerner, medmindre vaflerne afsættes i blandinger med afgiftsfri vafler, biskuit og lign. i et sådant forhold, at antallet af vafler ikke overstiger 25 pct. af det samlede antal stykker i blandingen, og vaflerne ikke efter punkt 10 betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af chokoladevarer.

10) Kager, kiks og lign. delvis bestående af skummasse, når bagværket ikke udgør mindst to tredjedele af varens rumfang.

11) Andre varer, der efter en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse samt den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som efterligninger af eller erstatningsvarer for de varer, der er nævnt under 1-9.

Stk. 2-3. ---

Registrerede virksomheder

§ 3. Erhvervsmæssig fremstilling af de i § 1, stk. 1, nævnte varer må kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtige efter denne lov, skal anmelde fremstillingen af overtræk til registrering hos told- og skatteforvaltningen, medmindre fremstillingen alene består i, at der til indkøbt afgiftsberigtiget overtræk tilsættes yderligere fedtstoffer (kokosolie og lign.).

Stk. 3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der afsætter afgiftsfri varer med overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor udelukkende fra egne detailudsalg, kan af told- og skatteforvaltningen fritages for registrering efter stk. 2, når antallet af udsalg ikke overstiger 3.

Stk. 5. Forinden registrering sker, skal

2. I overskriften før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

3. I § 3, stk. 1, § 6, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 7, stk. 1 og 3, og § 8, stk. 2, indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.

4. I § 3, stk. 2 og 4, og stk. 5, 1. pkt., § 4, stk. 1, og § 26, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

5. I § 3, stk. 7, og § 4, stk. 2, ændres »de registrerede virksomheder« til: »de registrerede oplagshavere«.

6. I § 5, stk. 1, § 13, stk. 1, 1. pkt., og § 14, 1. pkt., ændres »Registrerede virksomheder« til: »Registrerede oplagshavere«.

7. I § 5, stk. 1, § 12, stk. 2, § 13, stk. 3, nr. 1, og § 23, stk. 6, ændres »registrerede virksomheder« til: »registrerede oplagshavere«.

8. I § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, nr. 1, § 10, stk. 1, 1. pkt., og § 20, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, ændres »registreret virksomhed« til: »registreret oplagshaver«.

9. § 8, stk. 1, nr. 9, ophæves.

virksomhedens lokaler være godkendt af told- og skatteforvaltningen. Godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis lokalerne er indrettet på en sådan måde, at told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 23 ikke kan udføres på rimelig måde. Tilbagekaldes godkendelsen, bortfalder registreringen.

Stk. 6. ---

Stk. 7. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 6. I virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af udleveringen fra virksomhedens godkendte lokaler i perioden af varer, som er fremstillet af virksomheden eller tilført virksomheden efter § 5, uden at afgiften er berigtiget. Såfremt den tilstedeværende beholdning af varer, der er fremstillet af virksomheden eller tilført denne til videresalg, er mindre end forskellen mellem mængden af de fremstillede eller således tilførte varer og mængden af de udleverede varer, medregnes det manglende kvantum i udleveringen.

Stk. 2. I virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2, foretages opgørelsen af den afgiftspligtige vægt på grundlag af mængden af færdigfremstillet overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor i afgiftsperioden. Told- og skatteforvaltningen vil dog kunne tillade, at opgørelsen sker på grundlag af mængden af det overtræk, der er anvendt til de af virksomheden udleverede afgiftsfri varer.

Stk. 3. I virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 3, foretages opgørelsen af den afgiftspligtige vægt på grundlag af mængden af det overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor, der er anvendt til de af virksomheden udleverede afgiftsfri varer i afgiftsperioden.

§ 7. I virksomheder, der er registreret efter §

10. § 8, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

11. I § 8, *stk. 3*, der bliver stk. 2, udgår »og afgiftsnedsættelse efter stk. 2«.

4, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af tilgangen til virksomheden i perioden af varer, som er tilført virksomheden efter § 5, uden at afgiften er berigtiget.

Stk. 2. ---

Stk. 3. For en virksomhed, der er registreret efter § 3, stk. 6, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

- 1) Varer der leveres til en anden registreret virksomhed efter § 5.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter reglerne i dette kapitel eller varer, der er betalt afgift af efter § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter.
- 4) Varer, der inden for virksomheden anvendes alene i den hensigt at prøve varens beskaffenhed.
- 5) Varer, der leveres til fremstilling af varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jf. lovebkendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.
- 6) Varer, der på grund af beskadigelse eller lignende er blevet uanvendelige, samt varer, der er gået tabt ved indbrud, brand eller forlis.
- 7) Varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften. Alene den virksomhed, der tager varen retur, har fradragsret. Fradragsretten gælder alene for varer, der er produceret eller forhandlet af virksomheden, men er ikke betinget af, at det er virksomheden, der oprindeligt har afgiftsberigtiget varerne.
- 8) Varer, der fritages for afgift efter § 9, stk. 3 og 4.
- 9) 45 pct. i den afgiftspligtige vægt for

overtræk af chokolade, kakao eller lignende, der uden yderligere tilsætning af fedtstoffer (kokosolie og lign.) anvendes af virksomheder, der fremstiller konsum-is.

Stk. 2. Virksomheder, der fremstiller konsum-is og efter § 3, stk. 2, er registreret for fremstilling af overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor, kan foretage et fradrag på 45 pct. i den afgiftspligtige vægt opgjort efter § 6, stk. 2.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse efter stk. 1 og afgiftsnedsættelse efter stk. 2.

§ 4. Virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, og virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer fra 6 eller flere detailudsalg, som ejes af virksomheden, kan anmelde virksomheden til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 26. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
- 2) Overtræder § 3, stk. 1, 2, 3 eller 6, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 12, § 13, stk. 1 eller 2, § 19 b, § 23, stk. 2, 3, 4 eller 5.
- 3) Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelser efter § 7, stk. 2, eller § 13, stk. 2.
- 4) Undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 10 a, stk. 2.
- 5) Fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er bortfaldet eller inddraget efter § 3, stk. 5, eller § 17, og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.
- 6) Overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller

forsøger herpå.

Stk. 2-7. ---

§ 5. Registrerede virksomheder er berettiget til fra udlandet eller fra registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til:

- 1) Fremstilling af afgiftspligtige varer,
- 2) videresalg en gros eller
- 3) afsætning fra 6 eller flere detailudsalg, der ejes af virksomheden.

Stk. 2. Såfremt en registreret virksomhed, der fremstiller eller driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, ejer mindre end 6 detailudsalg, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at varerne til disse udsalg modtages, uden at afgiften er berigtiget, såfremt virksomhedens salg af afgiftspligtige varer til andre handlende overstiger salget gennem de detailudsalg, der ejes af virksomheden, beregnet efter engrosværdien.

§ 13. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 5,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Stk. 4-6. ---

§ 14. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive vægten

af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6, 7 og 8, og indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen sker efter reglerne i § 2, stk. 1-3 og 6, og §§ 3 og 4 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 12. ---

Stk. 2. Virksomheder, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 7, stk. 1, skal føre regnskab over varer, der er tilført virksomheden fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.

Stk. 3-9. ---

§ 23. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7-8. ---

§ 10. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 11. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 20. Fritaget for afgift er:

- 1) Varer, der modtages fra udlandet af en efter § 3 registreret virksomhed til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1.
- 2) Varer, der anvendes til fremstilling af varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt

apotekerne.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt

1) overføres til en efter § 3 registreret virksomhed til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1, eller

2) anvendes til fremstilling af varer, som leveres til udlandet.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet.

Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelsen eller – godtgørelsen efter stk. 1-4.

§ 9. ---

Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter

12. I § 9, stk. 2, og § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

13. I § 9, stk. 2, og § 20, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.

14. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af afgift for afgiftsberigtigede varer, der anvendes til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene meddeles til virksomheder, der er registreret for erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

15. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4«

kapitel 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller -fritagelsen efter stk. 1-4.

§ 10 a. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 5 eller er omfattet af § 11. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. *Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 26. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 26. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen. *Stk. 3.* De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 3-6. ---

§ 19 b. Den, der med henblik på salg avler råstofafgiftspligtige varer, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen, hvis omsætningen af afgiftspligtige varer ekskl. afgifter overstiger 10.000 kr. årligt.

Stk. 2. ---

til: »stk. 1-5«.

16. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »registrere«: »som registreret varemottager«.

17. I § 10 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.

18. I § 10 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

19. I § 19 b, stk. 1, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

20. I § 20 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af afgift for afgiftsberigtigede varer, der anvendes til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene

meddeles til virksomheder, der er registreret for erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is.«
Stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

21. I § 20 *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

22. I § 22, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »2105«.

§ 22. Af varer under toldtariffens pos. 1806, 1901, 1904, 1905, 2008, 2105, 2106 og 2202, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1 eller 2, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, svares ved indførsel fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog *stk. 2. Stk. 2-9. ---*

23. Efter § 32 indsættes før overskriften før § 33:
»§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 6

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1236 af 4. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:
”*Stk. 2.* Emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder ikke for emballager, der har fået dispensation fra at være omfattet af pant- og retursystemet.”

§ 2. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Såfremt emballagen er lavet af sekundært plastmateriale (undtagen eps og pvc) og beholderen er eller er beregnet til at blive påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 2, litra e, og indgår i pant- og retursystemet, nedsættes afgiftssatsen efter stk. 6 med 50 pct.

Stk. 8. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af sekundært materiale udgør mindst 50 pct. af emballagen nævnt i stk. 7, skal der betales afgift efter stk. 6.

2. § 2, *stk. 7 og 8*, ophæves.

II. Registrerede virksomheder

§ 3. Den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, § 2 a, § 2 c eller § 2 d, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller afgiftspligtige varer omfattet af § 2 a, § 2 c eller § 2 d, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Virksomheder, der pakker eller aftapper varer nævnt i § 1, nr. 1 og 2, kan anmelde deres virksomhed til registrering.

Stk. 4. Registrering kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis virksomhedens lokaler er eller senere bliver indrettet på en sådan måde, at told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 15 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 3 a. Registrerede virksomheder er

3. I *overskriften* til kapitel II ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

4. I § 3, *stk. 1-3*, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

5. I § 3 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»*Stk. 4.* Den, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 3, *stk. 4*, der bliver stk. 5, indsættes efter »Registrering«: »som oplagshaver«.

7. I § 3, *stk. 6*, der bliver stk. 7, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

8. I § 3 a, § 4, *stk. 1*, § 9, *stk. 3, 1. pkt.*, § 10, *1. pkt.*, og § 15, *stk. 4*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, og afgiftspligtige varer omfattet af §§ 2 a, 2 c eller 2 d.

§ 4. Registrerede virksomheder opgør den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af udleveringen fra virksomheden af afgiftspligtige varer eller virksomhedens forbrug af egne varer i perioden.

Stk. 2. ---

§ 9. ---

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 3. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura.

Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 4-10. ---

§ 10. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 4 og 5, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 15. ---

Stk. 2-3. ---

9. I § 3 a, § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, og § 15, *stk. 7*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

Stk. 4. Registrerede virksomheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres leverancer af varer til ikke afgiftspligtig anvendelse.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 8-9. ---

§ 3 b. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning give en registreret virksomhed tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed (fabrikationsvirksomheden).

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere efter ansøgning give tilladelse til, at virksomheder, der ikke har erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer, registreres i de tilfælde, hvor virksomheden er eneforhandler af en vare, som virksomheden lader fremstille for sin regning (lønarbejde) i en anden registreret virksomhed.

§ 5. I den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 4, stk. 1, fradrages:

1. Varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter § 3 a,
2. varer, der leveres til udlandet,
3. varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand, brækage eller lignende,
4. varer, hvoraf der tidligere er betalt afgift,
5. varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften, og
6. varer, der afsættes til afgiftsfrit formål, jf. § 6, stk. 1.

Stk. 2. ---

10. To steder i § 3 b, *stk. 1*, og i *stk. 2*, og § 5, *stk. 1, nr. 1*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

11. I § 3 b, *stk. 2*, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

§ 6. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder bevilling til afgiftsfri indkøb af eksportemballage, omfattet af § 1, nr. 1 og 2, der ikke er genstand for omsætning her i landet.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, jf. stk. 2 og 3, jf. § 7 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 5-7. ---

7 a. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 a. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 18. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 18. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer begyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere,

12. I § 6, *stk. 4*, ændres »Erhvervsdrivende varemottagere« til: »Registrerede varemottagere«.

13. I § 6, *stk. 4*, indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«.

14. I § 6 indsættes som *stk. 8*:
»*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

15. I § 7 a, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »registrere«: »som registreret varemottager«.

16. I § 7 a, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.

17. I § 7 a, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

18. § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4-8. ---

§ 13. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

19. I § 13 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
2. Overtræder § 3, stk. 1 eller 5, § 7 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller 5-7, § 15, stk. 2-6, og § 25, stk. 1-3.
3. Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 6, stk. 1-3, 5 og 6.
4. Undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 7 a, stk. 2.
5. Fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 3, stk. 4, eller § 13, og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette
6. Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2-7. ---

20. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 1 eller 5« til: »§ 3, stk. 1 eller 6«.

§ 22. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af

21. I § 22 indsættes efter »nævnte«:

skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 7 a, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Registrerede virksomheder

§ 3. Den, der fremstiller foderfosfater, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 3.
Stk. 2. Den, der fra udlandet med henblik på videresalg modtager foderfosfat, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 3.
Stk. 3-5. --
Stk. 6. Der udstedes et bevis for registreringen til de registrerede virksomheder.

§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 3, stk. 1 eller 2, § 10, stk. 1, § 14, stk. 1, 2. pkt., § 19, 1. pkt., eller § 29, stk. 3-5,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2,
- 4) undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 14, stk. 4, 1. pkt., eller § 17, stk. 2-5,
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 12 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

»registrerede«.

22. *Bilag 1* ophæves.

23. *Bilag 2* ophæves.

§ 7

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1290 af 5. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 3 ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«

2. I § 3, *stk. 1* og 2, og § 27, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 3, *stk. 6*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

Stk. 2-4. ---

§ 4. De registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtig foderfosfat med henblik på videresalg.
Stk. 2-3. ---

§ 17. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7-9. ---

§ 6. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som vægten af mineralsk fosfor indeholdt i foderfosfat og udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

Stk. 3. ---

§ 11. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af mineralsk fosfor i foderfosfat, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 7. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 6 fradrages mineralsk fosfor i
1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 4, stk. 1,
2) varer, der leveres til virksomheder

4. I § 4, *stk. 1*, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I § 4, *stk. 1*, og § 17, *stk. 6*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 6, *stk. 1*, og § 11, *1. pkt.*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

7. I § 6, *stk. 2*, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.

8. I § 7, *stk. 1, nr. 1*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

omfattet af § 3, stk. 3, eller § 4, stk. 2,
3) varer anvendt til produktion af varer
omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2,
4) varer, der leveres til udlandet,
5) varer, der hos virksomheden eller under
transport til og fra denne er gået tabt ved
brand eller lignende, og
6) varer, der returneres til virksomheden,
såfremt køberen godtgøres varens pris
inklusive afgiften.

Stk. 2. ---

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan
meddele virksomheder godtgørelse af den
betalte afgift af foderfosfat, der er
omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 4, samt af
foderfosfat, som er anvendt efter § 3, stk. 3,
nr. 1 og 2. Det er en betingelse, at den årlige
godtgørelse er på mindst 500 kr.
Erhvervsdrivende varemottagere kan efter
udløbet af hver afgiftsperiode frem for at
søge told- og skatteforvaltningen om
godtgørelse i stedet angive afgift af
afgiftsberigtigede varer, der er leveret til
udlandet, jf. § 14, stk. 2, på
afgiftsangivelsen, således at den
godtgørelsesberettigede afgift indgår i
opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2. ----

§ 10. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen
fastsætter nærmere regler for de registrerede
virksomheders regnskabsførelse.

§ 12. Hvis virksomheden ikke rettidigt
efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed,
jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og
afgifter m.v., kan told- og
skatteforvaltningen inddrage registreringen
af virksomheden, indtil der er stillet
sikkerhed.

§ 14. Ved import af foderfosfat fra lande,
som ikke er nævnt i § 13, svares afgiften i

9. I § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende«
til: »Registrerede«.

10. I § 10, *stk. 2*, ændres »de registrerede
virksomheders« til: »oplagshaveres«.

11. I § 12 ændres »registreringen af
virksomheden« til: »virksomhedens registrering
som oplagshaver«.

forbindelse med varemodtagelsen her i landet, jf. dog §§ 4 og 8. Erhvervsdrivende varemodtagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemodtageren kan godtgøre, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20 eller foderfosfatet alene skal anvendes til formål, der er nævnt i § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemodtagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af foderfosfat, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2, 3 og 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemodtagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 5.

§ 29. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning, medbringes eller modtages fra udlandet.

Stk. 3-10. ---

Afgift af glødelamper m.v. samt elektriske sikringer

12. I § 14, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemodtager«.

13. I § 14, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

14. I § 29, *stk. 2*, ændres »i registrerede virksomheder« til: »af oplagshavere«.

§ 8

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 3 udgår »samt elektriske sikringer«.

§ 3. Der skal af elektriske glødelamper bortset fra varer omfattet af stk. 2 betales en afgift på 2 kr. og 60 øre pr. stk.

Stk. 2. Der skal af elektriske glødelamper beregnet til brug i motordrevne køretøjer (autopærer) betales en afgift på 3 kr. og 22 øre pr. stk.

Stk. 3. Der skal af damplamper, herunder lysstoflamper, og af neonrør og tilsvarende lysrør betales en afgift på 8 kr. og 79 øre pr. stk. Fritaget for afgift er ensoklede lavenergilystofrør (lavenergipærer).

Stk. 4. Der skal af sikringer til stærkstrømsanlæg betales en afgift på 59 øre pr. stk. Fritaget for afgift er sikringer til højspændingsanlæg.

2. § 3, *stk. 4*, ophæves.

3. I *overskriften* før § 11 udgår », kaffeerstatninger«.

Afgift af kaffe, kaffeekstrakter, kaffeerstatninger m.v.

§ 11 a. Der skal af kaffeerstatning og kaffetilsætning, herunder blandinger af de nævnte varer med kaffe, betales en afgift på 75 øre pr. kg nettovægt af varens indhold af kaffeerstatning og kaffetilsætning.

4. § 11 a ophæves.

§ 12. ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler om banderolering af cigaretpapir.

§ 13. Der skal af karduskrå og snus (røgfri tobak) betales en afgift på 73 kr. og 85 øre pr. kg.

Stk. 2. Der skal af anden røgfri tobak betales en afgift på 268 kr. og 44 øre pr. kg

5. § 12, *stk. 2*, ophæves.

6. § 13 affattes således:

»§ 13. Der skal af snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 77 kr. og 91 øre pr. kg.

Stk. 2. Der skal af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 283 kr. og 20 øre pr. kg.«

7. I § 14 a, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

8. I § 14 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

9. I § 14 a, *stk. 3 og 4*, og § 15, *stk. 1, 1. pkt.*,

§ 14 a. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for

registreringen.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 4. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer.

Stk. 5. ---

Stk. 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 14 a, stk. 3, fradrages

- 1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 14 a, stk. 4,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der hos virksomheden er blevet uanvendelige, samt varer, der hos virksomheden eller under transport fra denne er gået tabt ved brand el.lign., og
- 4) varer, der returneres til virksomheden, hvis køberen godtgøres varens pris inklusive afgiften.

Stk. 7. ---

§ 15. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2. De registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

ændres »Registrerede virksomheder« til:
»Oplagshavere«.

10. I § 14 a, stk. 4, § 15, stk. 3, § 17, stk. 4, og § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

11. I § 14 a, stk. 6, nr. 1, ændres »anden registreret virksomhed« til: »anden oplagshaver«.

12. I § 14 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

13. I § 15, stk. 2, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

14. I § 16 a, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registrerede varemottagere«.

15. I § 16 a, stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

§ 17. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 5-6. --

§ 24. Afgiftspligtige varer, der af registrerede virksomheder leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2-3. ---

§ 16 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 14 a. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 3.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og

16. I § 24, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres

»Erhvervsdrivende varemottagere« til:

»Registrerede varemottagere«.

17. I § 24, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter

»varemottagere kan«: »uden bevilling«.

18. I § 24 indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 5-7. ---

§ 9

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 1. Af her i landet i erhvervsmæssigt øjemed fremstillet konsum-is svares afgift til statskassen på:

1) 6 kr. og 98 øre pr. liter, når varens indhold af tilsat sukker overstiger 0,5 g sukker pr. 100 ml.

2) 5 kr. og 58 øre pr. liter, når varens indhold af tilsat sukker højst udgør 0,5 g pr. 100 ml.

Stk. 2. Af her i landet fremstillet konsum-is-miks, der er beregnet til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater, svares afgift til statskassen på:

1) 6 kr. og 98 øre pr. liter konsum-is, der kan fremstilles af de pågældende varer, når varens indhold af tilsat sukker overstiger 0,5 g sukker pr. 100 ml.

2) 5 kr. og 58 øre pr. liter konsum-is, der kan fremstilles af de pågældende varer, når varens indhold af tilsat sukker højst udgør 0,5 g pr. 100 ml.

Stk. 3. Samme afgift betales ved indførsel fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter stk. 6. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere tilsvarende anvendelse, jf. dog § 3, stk. 1.

Stk. 5. I andre tilfælde svares den i stk. 1 og

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 1, stk. 1, medregnes tilsatte varer (ingredienser) uanset den tilsatte vares placering inden i eller uden på is-massen.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

2. I § 1, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

3. I § 1, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »fritaget efter stk. 6« til: »fritaget efter stk. 7«, og »jf. dog stk. 4« ændres til: »jf. dog stk. 5«.

4. I § 1, stk. 4, der bliver stk. 5, og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende varemottagere« til: »registrerede varemottagere«.

5. § 1, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I andre tilfælde svares den i stk. 1 og 2 nævnte afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3.

2 nævnte afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 6. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 7. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

§ 5 a. De i § 1, stk. 5, nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.
Stk. 2-3. ---

§ 3. Virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun fremstiller konsumis i softicemaskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2,

Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen. Registreringen er gældende for 5 år.«

6. I § 3, *stk. 1, 1., 3. og 4. pkt.*, indsættes efter »registreres«: »som oplagshaver«.

7. I § 3, *stk. 1, 2. pkt.*, § 5 a, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 10, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 1, stk. 5« til: »§ 1, stk. 6«.

8. I § 3, *stk. 2*, indsættes efter »Registreringen«: »som oplagshaver«.

9. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

nr. 1 eller 2, skal ikke registreres.

Stk. 2. Registreringen er betinget af, at virksomheden fører almindelige forretningsbøger, og at virksomhedens lokaler godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. ---

§ 10. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,

2) overtræder § 1, stk. 5, 2. pkt., § 2, stk. 4, § 3, stk. 1, 1. eller 3. pkt., § 4, stk. 2, § 5, stk. 1, eller § 7, stk. 2, 3, 4 eller 5,

3) fortsætter driften af en registreret virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 3, stk. 3, og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller

4) overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2-4. ---

§ 4. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på en måned som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Varer, der af de registrerede virksomheder leveres til udlandet, fritages for afgift.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af afgift af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 5 a, stk. 1, på

10. I § 4, *stk. 1*, og § 5, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«

11. I § 4, *stk. 3*, ændres »de registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

12. I § 4, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

13. I § 4, *stk. 4, 2. pkt.*, indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

14. I § 4, *stk. 5*, ændres »andre registrerede virksomheder« til: »andre oplagshavere«.

afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1, er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage afgiftspligtige varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, såfremt varerne er bestemt til fremstilling af afgiftspligtige varer eller videresalg en gros.

§ 5. De registrerede virksomheder er underkastet told- og skatteforvaltningens kontrol og skal føre det af told- og skatteforvaltningen foreskrevne regnskab.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. § 4, stk. 1, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3. ---

§ 6. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 1, stk. 4, nævnte varemodtagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 7. ---

Stk. 2-5. ---.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7-8. ---

15. I § 5, *stk. 1*, ændres »De registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

16. I § 6 ændres »§ 1, stk. 4« til: »§ 1, stk. 5«.

17. I § 7, *stk. 6*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere eller registrerede varemodtagere«.

18. I § 10, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

§ 10

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke: »Stk. 10. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.« Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

§ 7. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1-3. Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 10 a, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for en og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold

kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 8-10. ---

§ 11

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i
gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1357 af
18. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 2 ændres »virksomheder«
til: »oplagshavere«.

2. I § 2, *stk. 1* og 2, og § 34, *stk. 1, nr. 4*,
indsættes efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 2, *stk. 3*, og § 12, *stk. 4*, ændres »de
registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

Registrerede virksomheder

§ 2. Den, der med henblik på salg fremstiller
varer omfattet af § 1 med et afgiftspligtigt
kvælstofindhold, skal anmelde sin
virksomhed til registrering hos told- og
skatteforvaltningen.

Stk. 2. Andre virksomheder, der sælger varer
omfattet af § 1 med et afgiftspligtigt
kvælstofindhold, kan anmelde sin
virksomhed til registrering hos told- og
skatteforvaltningen, hvis virksomheden har
et samlet årligt salg på 10.000 kg kvælstof
eller derover, hvoraf mere end 50 pct.
sælges til virksomheder registreret efter lov
om jordbrugets anvendelse af gødning og
om plantedække, jf. § 7, og til virksomheder
omfattet af § 8.

Stk. 3. Der udstedes et bevis for
registreringen til de registrerede
virksomheder.

§ 34. Med bøde straffes den, der forsætligt
eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende
oplysninger eller fortier oplysninger til brug
for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, *stk. 1*, § 12, § 19, *stk. 1, 2.*
pkt., § 20, *stk. 5*, § 22, *stk. 2-5*, § 24, *1. pkt.*,
§ 25 og § 36, *stk. 3-6*,
- 3) undlader at efterkomme et i medfør af §
19, *stk. 4, 1. pkt.*, meddelt påbud,
- 4) fortsætter driften af en afgiftspligtig

virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 16 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller

5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2-4. ---

§ 12. ---

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ved afsætning af afgiftsfri varer til virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. § 7, skal de registrerede virksomheder efter regler fastsat af told- og skatteforvaltningen på fakturaen tydeligt gøre opmærksom på bestemmelsen i § 25, herunder at virksomhedens ejer, forpagter eller lignende kan ifalde strafansvar ved overtrædelse af bestemmelsen efter § 34.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage varer omfattet af § 1 med henblik på videresalg.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som det totale indhold af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

Stk. 3-4. ---

4. I § 3, § 5, *stk. 1*, § 7, *stk. 3*, og § 13, *1. pkt.*, ændres »Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I § 3, § 7, *stk. 1*, § 8, *stk. 1*, *1. pkt.*, § 12, *stk. 2*, og § 22, *stk. 6*, ændres »registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 5, *stk. 2*, ændres »Registrerede virksomheders« til: »Oplagshaveres«.

§ 7. Der er afgiftsfrihed for varer, der leveres af registrerede virksomheder eller fra udlandet, jf. § 19, til brug i virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registrerede virksomheder kan kræve dokumentation for det i stk. 1 nævnte registreringsforhold.

Stk. 4. ---

§ 13. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 8. Told- og skatteforvaltningen meddeler efter anmodning virksomheder bevilling til afgiftsfritagelse for afgiftspligtige varer, der leveres til virksomheden fra registrerede virksomheder eller fra udlandet, når varerne udelukkende anvendes af virksomheden til andre erhvervsmæssige formål end plantenæring eller afisning.

Afgiftsfritagelsen er betinget af, at virksomhedens årlige forbrug af varer omfattet af § 1 har et indhold af kvælstof på 2.000 kg eller derover.

Stk. 2. ---

§ 22. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. ---

7. I § 6, *stk. 1, nr. 1*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

§ 6. I mængden af varer med et

afgiftspligtigt kvælstofindhold opgjort efter § 5 fradrages varer, der

1) leveres til en anden registreret

virksomhed, jf. § 3,

2) er fritaget for afgift efter §§ 7 og 8,

3) leveres til udlandet,

4) hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand eller lignende og

5) returneres til virksomheden, såfremt køberen får godtgjort varens pris inklusive afgiften.

Stk. 2. ---

§ 10. ---

Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 19, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 3-5. ---

§ 16. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 19. I andre tilfælde end de i § 18 nævnte svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog §§ 3, 7 og 8. Virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og andre erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

8. I § 10, stk. 2, ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

9. I § 12, stk. 5, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

10. I § 16 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

11. I § 19, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

12. I § 19, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen, jf. dog §§ 7 og 8. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 5. ---

§ 26. ---

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter denne lov, skal ikke svare afgift af varer, der er leveret uberigtigt til en virksomhed registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, når virksomheden

- 1) har modtaget dokumentation for registreringsforholdet, inden afgiftsfri leverancer finder sted første gang, jf. § 7, stk. 3,
- 2) ikke senere har fået meddelelse om ophør af registreringsforholdet, jf. § 25, og
- 3) har overholdt forskrifter fastsat i henhold til § 7, stk. 4.

Stk. 3-4. ---

§ 32. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 19, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

13. I § 26, *stk. 2*, indsættes efter »registreret«: »som oplagshaver«.

14. I § 32 indsættes efter »nævnte«: »registrerede«.

§ 12

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 13. oktober 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december

2011 og § 5 i lov nr. 104 af 13. februar 2018,
foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer i samme omfang som nævnt i § 7, nr. 1-4. Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 15, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En meddelt bevilling bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 4-6. ---

1. I § 9, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

2. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke: »*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 13

I lystfartøjsforsikringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 8. februar 2017, foretages følgende ændringer:

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af forsikringer for her i landet hjemmehørende lystfartøjer af enhver art, herunder fartøjets maskineri, inventar og udstyr. Afgiften omfatter også forsikringer for lystfartøjer, der helt eller delvis anvendes erhvervsmæssigt.

1. § 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 1 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved et lystfartøj forstås ethvert fartøj, som ejeren eller en juridisk person anvender, og som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag til offentlige formål.«

§ 14

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere kan«: »uden bevilling«.

§ 10. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4. Registrerede varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en autoriseret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes

forbundne virksomheder. Som indbyrdes
forbundne virksomheder anses
virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte
eller indirekte ejer mere end 50 pct. af
kapitalen i hver virksomhed eller direkte
eller indirekte råder over mere end 50 pct. af
en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed.

Ejere som nævnt i

aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2,
anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for
én og samme person. En udstedt bevilling
bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold
kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 2. ---

§ 12. ---

Stk. 2-12. ---

Registrerede virksomheder

§ 2. Den, der fremstiller eller med henblik
på salg genindvinder de i § 1, stk. 1, nævnte
varer, skal anmelde sin virksomhed til
registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der fra udlandet med henblik på
salg modtager varer, der er afgiftspligtige
efter § 1, stk. 1, kan anmelde sin virksomhed
til registrering hos told- og
skatteforvaltningen.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Til de registrerede virksomheder
udstedes et bevis for registreringen.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt
eller groft uagtsomt

1) afgiver urigtige eller vildledende
oplysninger eller fortier oplysninger til brug

2. I § 12 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Told- og skatteforvaltningen kan på
anmodning udlevere oplysninger om
virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen
kan ske, når der i anmodningen angives SE-
nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en
virksomhed. Oplysningerne kan udleveres
mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 15

I lov om afgift af visse klorerede
opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af
2. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 2 ændres »virksomheder«
til: »oplagshavere«.

2. I § 2, *stk. 1* og 2, og § 31, *stk. 1, nr. 5*, indsættes
efter »registrering«: »som oplagshaver«.

3. I § 2, *stk. 4*, ændres »de registrerede
virksomheder« til: »oplagshavere«.

4. I § 3, § 5, *stk. 1*, og § 11, *1. pkt.*, ændres
»Registrerede virksomheder« til: »Oplagshavere«.

5. I § 3, § 10, *stk. 2*, og § 19, *stk. 6*, ændres
»registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 5, *stk. 2*, ændres »Registrerede
virksomheders« til: »Oplagshaveres«.

for afgiftskontrollen,

2) overtræder § 2, stk. 1, § 10, stk. 1 eller 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, eller § 22, 1. pkt.,

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af §§ 7 og 8, stk. 3,

4) undlader at efterkomme et i medfør af § 17, stk. 5, 1. pkt., meddelt påbud,

5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 14 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller

6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2-4. ---

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

§ 11. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

§ 10. ---

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af

afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 19. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. ---

7. I § 6, *stk. 1, nr. 1*, og § 16, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »registreret virksomhed« til: »oplagshaver«.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages

- 1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 3,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand eller lignende, og
- 4) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.

Stk. 2. ---

§ 16. Af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af § 9. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. ---

§ 8. Told- og skatteforvaltningen kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, godtgørelse af den betalte afgift af de varer, der er omhandlet i

8. I § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende varemodtagere« til: »Registrerede varemodtagere«.

9. I § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter

§ 6, stk. 1, nr. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberettigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 17, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2-3. ---

§ 14. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 17. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9. Erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelse og betaling sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere,

»varemottagere kan«: »uden bevilling«.

10. I § 8 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

11. I § 10, *stk. 3*, ændres »de registrerede virksomheders« til: »oplagshaveres«.

12. I § 14 ændres »registreringen af virksomheden« til: »virksomhedens registrering som oplagshaver«.

13. I § 17, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »anmelde sig«: »som registreret varemottager«.

14. I § 17, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »erhvervsdrivende« til: »registrerede«.

der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 6. ---

§ 29. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 17, stk. 1, nævnte varemodtagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afgiftspligtige virksomheder efter stk. 1, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 4. ---

§ 5. Udbydere af almennyttige lotterier udbudt efter § 10 i lov om spil skal af gevinster betale en afgift på 17,5 pct. beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.

15. I § 29 indsættes efter »nævnte«:
»registrerede«.

16. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 8, stk. 3« til: »§ 8, stk. 4«.

§ 16

I lov om afgift af skadesforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1482 af 6. december 2017, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgiftspligtige virksomheder efter stk. 1, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en herboende repræsentant.«

§ 17

I lov om afgifter af spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 7. april 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 udgår »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.«, og som 2. og 3. pkt. indsættes:

»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

2. I § 14 udgår »og 2« og »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der

§ 14. Indehavere af tilladelse til udbud af spil i forbindelse med offentlige forlystelser, jf. § 23, stk. 1 og 2, i lov om politiets virksomhed, skal af gevinster betale en afgift på 17,5 pct. beregnet af den del af gevinstens værdi, der overstiger 200 kr.

§ 15. Der skal af gevinster vundet i spil, der i henhold til § 3, stk. 2, i lov om spil kan udbydes uden tilladelse eller anmeldelse til spillemyndigheden, og som må anses for offentlige, betales en afgift på 17,5 pct. beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.

§ 21. For spil nævnt i §§ 6, 7, 10-12 og 14 er afgiftsperioden kalendermåneden. Angivelse og indbetaling af afgiften skal ske senest den 15. i måneden efter udløbet af afgiftsperioden.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan afkorte afgiftsperioden og betalingsfristen for en registreret virksomhed med kalendermåneden som afgiftsperiode, såfremt afgift ikke er betalt rettidigt.

§ 26.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der udbyder spil, hvoraf der skal betales gevinstafgift på 17,5 pct., jf. §§ 5, 14 og 15, skal beregne afgiften på grundlag af det udbetalte gevinstbeløb eller, hvis der er tale om en varegevinst, gevinstens handelsværdi ved salg til forbrugere.

Stk. 4. ---

overstiger 200 kr.», og som 2. og 3. pkt. indsættes:
»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

3. I § 15 udgår »beregnet af den del af gevinstens værdi eller gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr.», og som 2. og 3. pkt. indsættes:

»For kontantgevinster beregnes afgiften af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. For andre gevinster beregnes afgiften af den del af gevinstens handelsværdi, der overstiger 750 kr.«

4. § 21, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»For spil nævnt i §§ 6, 7 og 10-12 er afgiftsperioden kalendermåneden, og for spil nævnt i § 14 er afgiftsperioden kvartalet.«

5. I § 21, stk. 2, indsættes efter »med kalendermåneden«: »eller kvartalet«.

6. I § 26, stk. 3, ændres »en varegevinst« til: »andre gevinster«.

§ 18

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 9 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 7 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold i samme omfang som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1-4. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberettigede varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for en og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 8-9. ---

1. I § 9, *stk. 7, 2. pkt.*, indsættes efter »varemottagere kan«: »uden bevilling«

2. I § 9 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:
»*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 8 og 9 bliver herefter *stk. 9 og 10*.

§ 19

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, lov nr. 295 af 11. april 2011, § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, § 13 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, § 4 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og senest ved § 4 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. ----

Stk. 2. Er det beløb, der skal betales afgift af, angivet i fremmed valuta, skal der ved omregning af dette beløb til danske kroner enten anvendes en dagskurs på valutaen inden for de sidste 14 dage forud for anmeldelsestidspunktet eller den toldkurs, der er gældende for den periode, hvor anmeldelsen finder sted. Ved tinglysning af pant i fast ejendom, som er helt eller delvis fritaget for afgift efter § 5, stk. 2, eller § 5 a, kan dog anvendes den dagskurs på valutaen, som er lagt til grund på det tidspunkt, hvor lånetilbuddet afgives. Dokumentation for den anvendte dagskurs skal fremlægges på told- og skatteforvaltningens anmodning.

Stk. 3. ---

1. I § 2, *stk. 2, 2., pkt.*, indsættes efter »fast ejendom«: »eller andel i en andelsboligforening«, og »§ 5, stk. 2, eller« udgår.

§ 4. ---

Stk. 2. Ved ejerskifte af ejendomme bortset fra de i stk. 4 anførte boliger beregnes afgiften af ejerskiftesummen, dog mindst af den seneste på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning offentliggjorte ejendomsværdi, eller ved ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom den forholdsmæssige andel heraf, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme. Ved anmeldelse til tinglysning af ejerskifte af fast ejendom skal ejendomsværdien være oplyst. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, eller hvis der i tiden mellem den seneste offentliggjorte vurdering og anmeldelsen er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn, og afgiften skal da mindst beregnes på grundlag af den angivne værdi. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for oplysningerne.

2. I § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

Stk. 3. Angives værdien efter stk. 2, 3. pkt.,

ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af værdien, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om ejendommens værdi til told- og skatteforvaltningen til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen foranlediger om fornødent ejendommen vurderet efter vurderingsloven. § 3, stk. 3, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen beregner herefter afgiften.

Stk. 4-11. ---

§ 5. ---

Stk. 2. Ved tinglysning af pant i fast ejendom, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev og skadesløsbrev, til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter eller for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år medregnes ikke til det pantsikrede beløb, jf. stk. 1, den del af lånet, som optages til at afløse et lån sikret ved tilsvarende pant i samme ejendom, eller som optages til at afløse et ejerpantebrev i samme ejendom. Kravet om en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år gælder dog ikke pantebreve til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, og skal det ikke senere tinglyses, eller aflyses det nye pantebrev som ikke effektueret inden for 1 år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsbegunstigelsen i 1. pkt. ikke for udnyttet. 1. pkt. kan anvendes, uanset om det nye pant foreligger i form af et eller flere pantebreve, og uanset om det nye pant kun tjener til delvis afløsning af et eksisterende lån. Afløses det eksisterende pantebrev af flere pantebreve, er det dog en betingelse, at

3. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »vurderingsloven« til: »ejendomsvurderingsloven«.

4. § 5, stk. 2 og 3, ophæves.
Stk. 4-9 bliver herefter stk. 2-7.

5. I § 5, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »dog stk. 5« til: »dog stk. 3«.

6. I § 5, stk. 5, 5. pkt., der bliver stk. 3, 5. pkt., og stk. 7, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., ændres »30 dage« til: »60 dage«.

7. I § 5, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 2«.

8. § 5, stk. 8, der bliver stk. 6, affattes således:
»Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i denne paragraf er opfyldt.«

de nævnte pantebreve i mindst 1 år efter tinglysning af det nye pant har pant i samme ejendom, når ændringer i den pantsatte ejendom sker ved pantebrevspåtegning i forbindelse med udstykning. Anvendelsen af reglen i 1. pkt. er betinget af, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker inden aflysning af det tidligere pant, at det erklæres, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker på vilkår om aflysning af det tidligere pant, og at det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant. Det er endvidere en betingelse for anvendelsen af reglen i 1. pkt., at det eksisterende pantebrev er tinglyst før den 1. juli 2007. Reglen i 1. pkt. kan ikke anvendes ved afløsning af et ejerpantebrev, der er opstået ved omdannelse af et pantebrev fra og med den 21. marts 2011.

Stk. 3. Ved en afløsning af et ejerpantebrev efter stk. 2 skal der ud over afgiften efter stk. 1 betales en afgift på 1.660 kr.

Stk. 4. For tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre mv. under pantet, beregnes afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1, jf. dog stk. 5. Ved tinglysning af pantebrevspåtegninger som en del af en samlet matrikulær ændring beregnes afgiften efter § 7. Ved tinglysning af matrikulære ændringer beregnes afgift efter § 7.

Stk. 5. Hvis der er givet pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom, beregnes dobbelt afgift efter § 7 ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere løsøre under pantet. Der skal ved anmeldelsen afgives erklæring om, at ændringen er omfattet af 1. pkt. Der svares dog afgift efter stk. 1, når pantsætter ved tinglysningen er en anden end pantsætter efter den tidligere tinglyste pantsætning. Ændringer af pant i erhvervsaktiver kan ske ved påtegning på det eksisterende pantebrev eller ved tinglysning af et afløsningspantebrev. Sker

ændringen ved afløsningspantebreve, er det en betingelse, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker inden aflysning af det tidligere pant, at det erklæres, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker på vilkår om aflysning af det tidligere pant, og at det tidligere pant aflyses senest 30 dage efter tinglysning af det nye pant.

Stk. 6. For tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb beregnes afgift efter stk. 1 af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse. For tinglysning af andre ændringer end de i 1. pkt. og i stk. 4 nævnte vedrørende panthæftelsen, herunder pantsætterskifte, beregnes afgiften efter § 7, jf. dog § 8, stk. 1, nr. 7.

Stk. 7. ---

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, om, i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit, om afgivelse af erklæring efter stk. 2, 6. og 8. pkt., stk. 5, 2. og 5. pkt., og stk. 7, 2. pkt., og om dokumentation for størrelsen af den nedbragte panthæftelse efter stk. 6, 1. pkt.

Stk. 9. ---

§ 5 a. Tinglysning af pant i fast ejendom, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev og skadesløsbrev, til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter eller for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år er afgiftsfri, hvis det pantsikrede beløb ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et tilsvarende pantebrev eller et ejerpantebrev med pant i samme ejendom, jf. dog stk. 6. Kravet om løbetid gælder dog ikke pantebreve til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Reglen i 1. pkt. kan ikke anvendes ved afløsning af et ejerpantebrev, der er opstået ved omdannelse af et pantebrev fra og med den

9. § 5 a, stk. 1, affattes således:

»For tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening udgør afgiften 1.640 kr. og 1,45 pct. af det pantsikrede beløb. Tinglysning af pant, bortset fra pant ifølge skadesløsbrev, er fritaget for afgiften på 1,45 pct. af det pantsikrede beløb, hvis det pantsikrede beløb ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening, jf. dog stk. 5.«

10. § 5 a, stk. 1, affattes således:

»For tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening udgør afgiften 1.640 kr. og 1,25 pct. af det pantsikrede beløb. Tinglysning af pant, bortset fra pant ifølge skadesløsbrev, er fritaget for afgiften på 1,25 pct. af det pantsikrede beløb, hvis det pantsikrede beløb ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom

21. marts 2011.

Stk. 2. Er det tidligere pant tinglyst ved et ejerpantebrev, udløser anvendelsen af afgiftsfritagelsen i stk. 1 en afgift på 1.660 kr.

Stk. 3. Afgiftsfritagelsen i stk. 1 er betinget af, at

1. det tidligere pant er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere,
2. anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker inden aflysning af det tidligere pant,
3. det erklæres, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker på vilkår om aflysning af det tidligere pant, og
4. det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant.

Stk. 4. Afgiftsfritagelsen i stk. 1 kan anvendes, uanset om det nye pant foreligger i form af et eller flere pantebreve, og uanset om det nye pant kun tjener til delvis afløsning af et eksisterende lån. Der skal ved anmeldelse til tinglysning af det nye pantebrev eller de nye pantebreve gives påtegning om, at anmeldelsen er omfattet af stk. 1. Hvis det nye pant foreligger i form af flere pantebreve, er afgiftsfritagelsen betinget af, at de nye pantebreve i mindst 1 år efter tinglysningen har pant i samme ejendom som det gamle pantebrev, når ændringer i den pantsatte ejendom sker ved pantbrevspåtegning i forbindelse med udstykning. Pantebrevene skal også gives påtegning herom.

Stk. 5. Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, og skal det ikke senere tinglyses, eller aflyses det nye pantebrev som ikke effektueret inden for 1 år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsfritagelsen i stk. 1 og 6 ikke for udnyttet. *Stk. 6.* Såfremt hovedstolen på det nye pantebrev eller de nye pantebreve, jf. stk. 1, er mindre end den tinglyste hovedstol

eller samme andel i en andelsboligforening, jf. dog stk. 5.«

11. § 5 a, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

12. § 5 a, stk. 3, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.

13. § 5 a, stk. 4, 3. pkt., der bliver stk. 3, 3. pkt., affattes således:
»Hvis det nye pant foreligger i form af flere pantebreve, er afgiftsfritagelsen betinget af, at de nye pantebreve i mindst 1 år efter tinglysning har pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening som det gamle pantebrev, når ændringer i den pantsatte ejendom eller andel i en andelsboligforening sker ved pantepåtegning i forbindelse med udstykning opdeling.«

14. I § 5 a, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 6« til: »stk. 1 og 5«.

15. I § 5 a, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »samme ejendom«: »eller samme andel i en andelsboligforening«.

16. § 5 a, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ophæves.

17. I § 5 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1,« til: »stk. 1«.

18. § 5 a, stk. 7, 2. pkt., der bliver til stk. 6, 2. pkt., ophæves.

på det tidligere pant, kan differencen anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et tilsvarende pantebrev med pant i samme ejendom. Det er en betingelse, at det tidligere pant er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere. Det ubenyttede afgiftsfritagelsesgrundlag skal fremgå af et særligt afgiftspantebrev, hvor hovedstolen svarer til det ubenyttede afgiftsfritagelsesgrundlag.

Afgiftspantebrevet kan oprettes som nyt pantebrev eller ved omdannelse af et indfriet tinglyst pantebrev. Afgiftspantebrevet er ikke et pantebrev og kan ikke omdannes til et sådant. Afgiftspantebrevet skal være påført en erklæring om, at det alene indestår med henblik på overførsel af tinglysningsafgift. Tinglysning af et afgiftspantebrev og af påtegning på et afgiftspantebrev er afgiftsfri.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af et afgiftspantebrev.

Stk. 7. For tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb på pantebrev som nævnt i stk. 1 skal der beregnes afgift efter § 5, stk. 1, af forskellen mellem den nye hovedstol og den tidligere tinglyste hovedstol. Det er en betingelse, at pantebrevet er tinglyst den 1. juli 2007 eller senere.

Stk. 8. ---

§ 5 b. Der betales ikke afgift efter § 7 for tinglysning af rykningspåtegning, hvis denne skyldes udstedelse af et pantebrev, der er fritaget for afgift i medfør af § 5 a, stk. 1, eller forhøjelse af et pantebrev, der er fritaget for afgift i medfør af § 5 a, stk. 7. Det er en betingelse, at den nye samlede hovedstol ikke overstiger den tidligere tinglyste hovedstol.

Stk. 2. Der skal gives påtegning om, at tinglysningen er omfattet af stk. 1.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

19. § 5 b affattes således:

»**§ 5 b.** Ved tinglysning af underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, og § 42 j, stk. 3, samt videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden panthaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, og § 42 j, stk. 7, udgør afgiften 1.640 kr. Ved forhøjelse af de i 1. pkt. nævnte underpantsætninger betales en afgift på 1.640 kr.«

§ 8. Afgiftsfri er tinglysning af:

1. Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.
2. Meddelelser som nævnt i tinglysningslovens § 13 eller andre meddelelser fra politi eller domstole.
3. Skifteretsattest, for så vidt den tinglyses som led i en arvings overdragelse til en ikkearving.
4. Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv.
5. Rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.
6. Underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, § 42 d, stk. 3, § 42 j, stk. 3, § 47, stk. 2, eller § 47 g, stk. 1, samt videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden panthaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, § 42 d, stk. 7, § 42 j, stk. 7, § 47, stk. 6, eller § 47 g, stk. 5.
7. Overdragelse til eje eller pant af et allerede tinglyst pantebrev til en anden panthaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb.
8. Påtegning i medfør af tinglysningslovens § 29 b, stk. 2, 2. pkt.
9. Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende formuer tilhørende umyndige personer og ikkeerhvervsdrivende fonde, når formuen bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling.
10. Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende båndlagt arv eller gave, som bestyres

20. I § 8, *stk. 1, nr. 4*, ændres

»Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v.« til: »Rådighedsfratagelse efter § 54 i lov om ægtefælleskifte m.v.«

21. § 8, *stk. 1, nr. 6*, udgår »§ 1 a, stk. 1,«, »§ 42 j, stk. 3,«, »1 a, stk. 4,« og »§ 42 j, stk. 7,«.

- i en godkendt forvaltningsafdeling.
11. En respektpåtegning på et pantebrev tinglyst før den 8. september 2009, når denne påtegning er bortfaldet ved digitaliseringen af pantebrevet.
 12. Påtegning på servitutter og andre tinglyste dokumenter, som alene har til formål at tilføje eller slette påtaleberettigede.

Stk. 2-3. ---

§ 14. For registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøj i Rettighedsregistret over Luftfartøjer udgør afgiften 1 promille af det pantsikrede beløb. For registrering af pant i luftfartøjer, der vejer under 5.700 kg eller er registreret til højst 10 passagerer, udgør afgiften dog 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Bestemmelserne i § 5, stk. 1, 2.-8. pkt., stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis der er givet pant i fly, skal der ikke svares afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere fly under pantet. Der skal ved anmeldelsen afgives erklæring herom. Bestemmelserne i § 5, stk. 5, 4. og 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Der svares dog afgift efter stk. 1, når pantsætter ved registreringen er en anden end pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

§ 20. ---

Stk. 2. I de forhold, der er omfattet af § 5, stk. 2, 3. pkt., og § 5 a, stk. 5, opkræves der ikke afgift efter stk. 1.

§ 10 a. ---

Stk. 1-6. ---

22. I § 14, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt.,« til: »stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt.,«.

23. I § 14, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »§ 5, stk. 5, 4. og 5. pkt.,« til: »§ 5, stk. 3, 5. pkt.,«.

24. I § 20, *stk. 2*, udgår »§ 5, stk. 2, 3. pkt., og«.

§ 20

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, *stk. 7, 2. pkt.*, ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer, der er omfattet af § 7, er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 18, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 11, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan, såfremt sælgeren ikke er registreret efter stk. 6, nr. 1, tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, indtil afgiften er betalt.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-7 og for den i stk. 8 nævnte tilbageholdelse af varer

2. I § 10 a, stk. 7, 3. pkt., udgår »jf. dog 2. pkt.,«.

3. I § 10 a indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:
»Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

§ 21

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der svares afgift til statskassen efter denne lov af følgende køretøjer, hvis

køretøjet skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer, bortset fra køretøjer som nævnt i stk. 2 eller køretøjer, der registreres på grænsenummerplader eller prøvemærker:

- 1) Motorkøretøj.
- 2) Traktor, herunder godkendt traktor.
- 3) Påhængsvogn.
- 4) Sættevogn til personbefordring.
- 5) Påhængsredskab, herunder campingvogn.
- 6) Motorredskab, der er indrettet til godstransport.

Stk. 2. Afgiftspligten efter stk. 1 omfatter ikke køretøjer, der er afgiftspligtige efter brændstofforbrugsafgiftsloven, godkendte blokvogne samt indtil den 31. december 2020 køretøjer, der alene drives ved hjælp af brændselsceller.

§ 5. Af traktorer og påhængsvogne hertil samt af godkendte traktorer, jf. § 1, stk. 1, svares afgift efter følgende satser:

I. Registreringspligtige, benzindrevne traktorer og registreringspligtige påhængsvogne hertil samt godkendte traktorer uanset brændstof.

Afgift pr. køretøj: 12 måneder
Traktor 61,85 kr.
Påhængsvogn 41,25 kr.

II. ---

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår ”, herunder godkendt traktor”.

2. I § 1, stk. 2, indsættes efter ”godkendte blokvogne”: ”, godkendte traktorer”.

3. I § 5 udgår ”samt af godkendte traktorer, jf. § 1, stk. 1,”.

4. I § 5, I, udgår ”samt godkendte traktorer uanset brændstof”.

§ 22

Lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. august 2017, ophæves.

§ 23

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 6 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2 ---

Stk. 2. Afgiftslettelsen afhænger af bryggeriets fremstilling af øl i det foregående kalenderår, jf. dog stk. 3. For bryggerier, der højst fremstiller 3.700 hl, udgør afgiftslettelsen 77,08 kr. pr. hektoliter. For bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl, men højst 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 259.939 kr. divideret med den udleverede hektoliter-mængde øl tillagt 6,83 kr. For bryggerier med en fremstilling på over 20.000 hl udgør afgiftslettelsen 22,02 kr. pr. hektoliter reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den udleverede hektoliter-mængde øl med 9.083. Der forhøjes til nærmeste hele ørebeløb, der er deleligt med 5. Der kan ikke opnås moderation for mere end 200.000 hl i det aktuelle kalenderår. For bryggerier, der har fremstillet over 200.000 hl øl i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hektoliter.

Stk. 3-5. ---

§ 6 a. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet

1. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »77,08 kr.« til: »128,85 kr.«

2. I § 2, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »259.939 kr.« til: »434.511 kr.«, og »6,83 kr.« ændres til: »11,42 kr.«

3. To steder i § 2, *stk. 2, 3. pkt.*, og i 4. *pkt.*, ændres »udleverede« til: »fremstillede«.

4. I § 2, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »22,02 kr.« til: »36,81 kr.«, og »9.083« ændres til: »5.434«

5. I § 6 a, *stk. 7, 2. pkt.*, ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.

betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 9, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

§ 11.

Stk. 2-3.

Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 9, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1-4. Afgiftsfritagelse kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnede til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer

6. I § 6 a, stk. 7, 3. pkt., udgår »jf. dog 2. pkt.,«.

7. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan på anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 23, § 6, nr. 14, § 8, nr. 18, § 10, nr. 2, § 12, nr. 2, § 14, nr. 2, § 15, nr. 10, § 18, nr. 2, § 20, nr. 3, og § 23, nr. 7.

Stk. 3. § 1, § 5, nr. 1, 9-11, 13-15 og 20-22, § 6, nr. 13, 18 og 20, § 8, nr. 1-6 og 17, § 9, nr. 1, 3, 7, 13 og 16, § 10, §§ 12-14, § 15, nr. 9 og 16, § 16, § 18 og § 20, § 22 og § 23, nr. 5-7, har virkning fra og med den 1. april 2019.

Stk. 4. §§ 2-4, § 5, nr. 2-8, 12, 16-19, § 6, nr. 1-12, 15-17, 19 og 21-23, § 7, § 8, nr. 7-16, § 9, nr. 2, 4-6, 8-12, 14, 15, 17 og 18, § 11, § 15, nr. 1-8 og 11-

15, § 19, nr. 1-9 og 11-24, har virkning fra og med den 1. juli 2019.

Stk. 5. §§ 17 og § 23, nr. 1-4, har virkning fra og med den 1. januar 2019.

Stk. 6. § 19, nr. 10, har virkning fra og med den 1. januar 2026.

§ 25

Stk. 1. Pantebreve tinglyst senest den 30. juni 2007, som er ekstraordinært indfriet i perioden fra og med den 1. juli 2018 til og med den 30. juni 2019, og som ikke er aflyst, kan benyttes til overførsel af afgift efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a. Der kan dog uanset tinglysningsafgiftslovens § 5 a alene overføres afgift af den indfrieede restgæld. Det er en betingelse for at overføre afgift, at pantebrevet inden afgiftsoverførslen og senest den 30. juni 2019 er omdannet til et afgiftspantebrev på størrelse med den indfrieede restgæld.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke pantebreve tinglyst senest den 30. juni 2007, som er indfriet, eller som efter pantebrevets vilkår skulle have været indfriet senest den 30. juni 2019. Disse pantebreve kan ikke benyttes til at overføre afgift efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a.

Stk. 3. Ved omdannelsen af et pantebrev til afgiftspantebrev efter stk. 1 skal parterne ved erklæring oplyse pantebrevet med dato-løbenummer, datoen for pantebrevets ekstraordinære indfrielse samt restgælden på indfrielsestidspunktet, som udgør afgiftspantebrevets hovedstol. Desuden skal parterne erklære, at pantebrevet er omfattet af denne lovs § 25.

Stk. 4. Tinglysning af omdannelsen efter stk. 3 er afgiftsfri.

Stk. 5. Fastlæggelsen af, hvorvidt et pantebrev er indfriet ekstraordinært eller ordinært efter stk. 1 og 2, sker efter de pantebrevsvilkår, der foreligger tinglyst den 1. august 2018.

